

České vydání

Informace a oznámení

Svazek 52
28. května 2009

Oznámení č.	Obsah	Strana
	I <i>Usnesení, doporučení a stanoviska</i>	
	STANOVISKA	
	Výbor regionů	
	78. plenární zasedání 12. a 13. ledna 2008	
2009/C 120/01	Stanovisko Výboru regionů diplomacie měst	1
2009/C 120/02	Stanovisko Výboru regionů Jednotný trh, vize sociální Evropy a služby obecného zájmu	6
2009/C 120/03	Stanovisko z vlastní iniciativy Výboru regionů integrační politiky – klíčová úloha místních a regionálních samospráv	12
2009/C 120/04	Stanovisko Výboru regionů zelenou malým a středním podnikům – „Small Business Act“ pro Evropu	17
2009/C 120/05	Stanovisko Výboru regionů zelená kniha o územní soudržnosti	23
2009/C 120/06	Stanovisko Výboru regionů zelená kniha o jakosti zemědělských produktů	29

CS

Cena:
EUR 18

(Pokračování na následující straně)

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2009/C 120/07	Stanovisko Výboru regionů zelená kniha: migrace a mobilita	34
2009/C 120/08	Stanovisko Výboru regionů k tématu univerzální služba v elektronických komunikacích a budoucí sítě a internet.....	41

III Přípravné akty

Výbor regionů

78. plenární zasedání 12. a 13. ledna 2008

2009/C 120/09	Stanovisko Výboru regionů k tématu Doprava šetrnější k životnímu prostředí	47
2009/C 120/10	Stanovisko Výboru regionů Jednotné evropské nebe II	52
2009/C 120/11	Revize systému řízení podniků a auditu z hlediska ochrany životního prostředí (EMAS) a systému ekoznačky	56
2009/C 120/12	Stanovisko Výboru regionů Přeshraniční zdravotní péče	65

I

(Usnesení, doporučení a stanoviska)

STANOVISKA

VÝBOR REGIONŮ

78. PLENÁRNÍ ZASEDÁNÍ 12. A 13. LEDNA 2008

Stanovisko Výboru regionů diplomacie měst

(2009/C 120/01)

VÝBOR REGIONŮ

- uznává stěžejní a rostoucí význam diplomacie měst, kterou lze volně definovat jako nástroj, jímž mohou místní samosprávy a jejich orgány na mezinárodní úrovni podporovat sociální soudržnost, environmentální udržitelnost, předcházení konfliktům, jejich řešení a následnou rekonstrukci a obnovu s cílem vytvořit stabilní prostředí, jež umožní mírové soužití v ovzduší demokracie, pokroku a prosperity;
- uznává, že moderní diplomacii nevyjadřují a neprovádějí pouze vlády jednotlivých států a že s ohledem na potřebu dialogu, spolupráce a koordinace na všech úrovních v zájmu dosažení cílů, jimiž jsou mír, demokracie a úcta k lidským právům, představuje užší spolupráce mezi těmito vládami a místními a regionálními samosprávami přirozený a nezbytný způsob, jak na různých úrovních stanovit účinnější postupy a strategie. Města hrají významnou úlohu v mezinárodní spolupráci, protože spolupracují s jinými obcemi v mezinárodních sítích;
- domnívá se, že v rámci přeshraniční spolupráce v širším slova smyslu, ale také v rámci evropské politiky sousedství, a především evropského nástroje sousedství a partnerství existuje prostor pro podporu spolupráce s Evropskou komisí s cílem posoudit otázky, politiky, a zejména činnosti, jež spadají do oblasti působnosti diplomacie měst;
- vítá obnovení evropsko-středomořského partnerství a v této souvislosti zdůrazňuje, že je důležité rozvíjet dialog mezi místními samosprávami členských států EU a partnery zapojenými do evropské politiky sousedství ve Středozeří, ale také ve východní Evropě;
- zdůrazňuje zásadní význam, jež by případně mohla mít zkušenost EU s předáváním znalostí ve všech oblastech, v nichž by se mohla uplatnit diplomacie měst, včetně řádné správy věcí veřejných, podpory transparentnosti, boje proti korupci, místního rozvoje, infrastruktury, zdraví, vzdělávání a odborné přípravy, boje proti obchodování s lidmi, mládeže, rovnosti žen a mužů a mezikulturního dialogu.

Zpravodajka: paní Eleni Loucaides (CY/ELS)
členka městské rady Nikósie

POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ,

coby instituce EU, jež zastupuje místní a regionální samosprávy členských států, v souladu se Smlouvou o Evropské unii a vzhledem k tomu, že

1. uznává stěžejní a rostoucí význam diplomacie měst, kterou lze volně definovat jako nástroj, jímž mohou místní samosprávy a jejich orgány na mezinárodní úrovni podporovat sociální soudržnost, environmentální udržitelnost, předcházení konfliktům, jejich řešení a následnou rekonstrukci a obnovu s cílem vytvořit stabilní prostředí, jež umožní mírové soužití v ovzduší demokracie, pokroku a prosperity;

2. si uvědomuje, že tato úloha je mezinárodně uznávaná a že řada měst, místních samospráv, a především obecních orgánů členských států EU se diplomacii měst věnuje již po mnoho let a že díky důkladné znalosti této problematiky hrají zmíněné subjekty významnou úlohu a účinně přispívají k vytváření spojenectví, jež mají za cíl usnadnit dialog a předcházet konfliktům, k podpoře řešení těchto konfliktů a k následné rekonstrukci a obnově a také k rozvoji třetích zemí jak v Evropě, zejména na Balkánu, tak i na Blízkém východě, v Latinské Americe, Africe a jinde ve světě;

3. uznává, že svět je stále více urbanizovaný a složitý a že města a jejich správní orgány jsou v multikulturním prostředí dennodenně v první linii, neboť usilují o zajištění občanských práv, snížení napětí, urovnání konfliktů, podporu sociálního a hospodářského začlenění a územní soudržnost, podporu dialogu mezi kulturami a náboženstvími i mezi státy a národy a o podporu míru a stability;

4. uznává, že moderní diplomacii nevyjadřují a neprovádějí pouze vlády jednotlivých států a že s ohledem na potřebu dialogu, spolupráce a koordinace na všech úrovních v zájmu dosažení cílů, jimiž jsou mír, demokracie a úcta k lidským právům, představuje užší spolupráce mezi těmito vládami a místními a regionálními samosprávami přirozený a nezbytný způsob, jak na různých úrovních stanovit účinnější postupy a strategie;

5. uznává, že města hrají významnou úlohu v mezinárodní spolupráci, protože spolupracují s jinými obcemi v mezinárodních sítích. Je však třeba připomenout, že města plní takové úkoly ze své vlastní iniciativy;

6. zároveň uznává, že pokud jde o podporu míru a porozumění mezi národy, jsou diplomacie měst a decentralizovaná spolupráce v širším slova smyslu komplexnějšími nástroji a že místní a regionální samosprávy podporují iniciativy zaměřené na spolužití a usmíření mezi státy a národy, přičemž vždy jednají v rámci mezinárodního práva lidských práv a zásad a hodnot Evropské unie;

7. se obává nových náročných úkolů, jež před lidstvem stojí, včetně změny klimatu, přírodních pohrom, přístupu k pitné vodě a dalším přírodním zdrojům, hrozby pandemií, hladu, chudoby či neustále sílící migrace, které v našich společnostech vyvolávají vlnu extremismu, nesnášenlivosti a napětí mezi společnostmi s odlišnou kulturou, etnickým původem, vyznáním a tradicemi, a ty pak často způsobují konflikty jak v rámci států, tak i mezi nimi, a že se tedy domnívá, že je nezbytné přijmout společný přístup a podniknout společné kroky;

8. je odhodlán podporovat v našich městech a územích udržitelný rozvoj, snažit se, aby v nich panovaly spravedlivější podmínky, byla soudržnější a respektovala základní lidská práva a rovné postavení mužů a žen bez ohledu na rasu, kulturu či vyznání, a brát při tom ohled na potřebu zajistit přístup ke vzdělání a na pracovní trh s cílem posílit demokratické postupy a místní samosprávu, jež jsou nezbytné pro vytváření jednotnějšího a mírovějšího světa;

9. si je vědom skutečnosti, že z důvodu měnící se povahy konfliktů jsou místní samosprávy neustále vystaveny tlaku, aby svým občanům zajistily dobré životní podmínky, a že dialog a užší spolupráce místních a regionálních samospráv na mezinárodní úrovni by mohly přispět ke vzájemnému porozumění, podpoře společných cílů a vyřešení konfliktů, ať už je jejich příčina jakákoliv;

10. uznává, že selhání ústředních vlád zahájit dialog, a konstruktivně tak vyřešit problémy a obnovit pořádek a stabilitu, má negativní dopad na lidi a na místní společenství;

11. také souhlasí, že místní samosprávy, jako nejbližší úroveň vlády z pohledu veřejnosti, znají potřeby lidí a jsou v nejlepší pozici, nejen aby tyto potřeby identifikovaly a reagovaly na ně v době krize či konfliktu, ale také aby jim předcházely;

12. se domnívá, že povinností místních samospráv je usilovat o mír, demokracii a pokrok, a přispět tak k mezinárodnímu rozvoji a dosažení míru;

13. uznává, že EU bude mít obrovské potíže plně rozvíjet potenciál svých politik, jako například evropské politiky sousedství, pokud se nepodaří vyřešit konflikty, jež regionální spolupráci nesmírně ztěžují, či ji dokonce vylučují;

14. si uvědomuje, že diplomacie měst se stále více dostává do centra pozornosti a roste její vliv, důkazem čehož bylo nedávné uspořádání první světové konference o diplomacii měst, která se konala za účasti Výboru regionů ve dnech 11.–13. června 2008 v Haagu a jejíž účastníci diskutovali o úloze místních samospráv při předcházení konfliktům, budování míru a při obnově a restrukturalizaci po konfliktech;

15. oceňuje průkopnickou a zodpovědnou práci, kterou v oblasti diplomacie měst odvedly a stále odvádějí Kongres místních a regionálních orgánů Rady Evropy, Rada evropských obcí a regionů, Výbor pro diplomacii měst, budování míru a lidská práva organizace Spojená města a místní samosprávy, Sdružení agentur pro místní demokracii, celosvětové hnutí Starostové za mír, příslušné agentury OSN, organizace Glocal Forum a další mezinárodní instituce a nevládní organizace;

16. vyzývá orgány místní správy, aby zvážily svou zodpovědnost, pokud jde o zachování míru a spravedlnosti, a aby podporovaly lidská práva pro všechny, a vytvářely tak soudržná města pro soudržný svět;

17. připomíná, že je zapotřebí vytvořit na mezinárodní úrovni účinnější a průhlednější mechanismy pomoci, zjednodušit postupy, a především zapojit místní samosprávy jak do přípravy nezbytných nástrojů, tak do jejich činnosti;

18. vyjadřuje potěšení nad sdělením ze dne 8. října 2008, ve kterém Evropská komise uvádí, že je nezbytné, aby místní orgány hrály významnější úlohu při přípravě a zavádění činností EU ve prospěch rozvoje a aby pod záštitou Výboru regionů existoval strukturovaný dialog mezi místními orgány a Komisí;

19. taktéž vyjadřuje potěšení nad tím, že se toto sdělení zmiňuje o vytvoření platformy pro výměnu informací mezi místními orgány EU, jak navrhoval Výbor regionů;

20. rád by zdůraznil, že je v přímém zájmu EU snažit se urovnat regionální konflikty a problémy, jež oslabují bezpečnost Evropy, zamezit nekontrolovaným migračním tokům a přerušit dodávky energie a celkově podporovat mír ve světě;

21. opakuje, že je přesvědčen, že prosperujících a bezpečných sousedských vztahů lze dosáhnout pouze efektivní spoluprací na místní a regionální úrovni;

22. má za to, že místní a regionální samosprávy jsou v nejlepší pozici k tomu, aby identifikovaly a řešily potřeby občanů jak preventivně, tak i v období po konfliktu;

23. domnívá se, že v rámci přeshraniční spolupráce v širším slova smyslu, ale také v rámci evropské politiky sousedství, a především evropského nástroje sousedství a partnerství existuje prostor pro podporu spolupráce s Evropskou komisí s cílem posoudit otázky, politiky, a zejména činnosti, jež spadají do oblasti působnosti diplomacie měst;

24. vítá obnovení evropsko-středomořského partnerství a v této souvislosti zdůrazňuje, že je důležité rozvíjet dialog mezi místními samosprávami členských států EU a partnery zapojenými do evropské politiky sousedství ve Středomoří, ale také ve východní Evropě a na Kavkaze, kde, nutno podotknout, od vypuknutí nepokojů v srpnu 2008 hraje EU důležitou roli při podpoře mírového procesu a zajištění humanitární pomoci;

25. opakuje svůj záměr podpořit zřízení evropsko-středomořského místního a regionálního shromáždění s cílem vdechnout život barcelonskému procesu a Unii pro Středomoří, jak dne 13. července rozhodla v Paříži Evropská rada, ve snaze podpořit mimo jiné cíle diplomacie měst;

26. vítá závěrečné prohlášení z ministerské konference Barcelonský proces: Unie pro Středomoří konané ve dnech 3.–4. listopadu 2008 v Marseille, v němž byl v podstatě uvítán návrh Fóra místních a regionálních orgánů pořádaného ve dnech 22.–23. června v Marseille, který potvrdil i VR ve svém stanovisku z 8. října, a zavazuje se přidružit Evropsko-středomořské shromáždění místních a regionálních orgánů (EMRLA) k Unii pro Středomoří, až bude vytvořeno;

27. uznává, že navzdory předchozím zkušenostem všech zúčastněných stran a jejich konstruktivní a praktické úloze neexistuje soubor pravidel, jimiž by se měla diplomacie měst řídit;

28. konstatuje, že je stále obtížné přesně určit hlavní faktory, na nichž závisí úspěch či neúspěch diplomacie měst; z tohoto důvodu musí být pro každou situaci stanoveny konkrétní a pružné postupy tak, aby se daly použít v rychle se měnícím prostředí;

29. je přesvědčen, že aktéři zapojení do diplomacie měst si musí uvědomit, že jde o složitý proces, který musí úzce navazovat na úsilí v jiných oblastech, že je důležité znát důkladně konkrétní poměry v oblasti konfliktu a jeho historické souvislosti a pro jakoukoli iniciativu či akci získat souhlas místních samospráv;

30. je toho názoru, že zkušenosti a spolupráce institucí EU v této oblasti mají zcela zásadní význam, a opakuje, že je zapotřebí výraznější politické a technické podpory pro zajištění trvalé přeshraniční spolupráce se sousedními zeměmi EU na úrovni místní samosprávy; vyzývá členské státy a dotčené země, aby plně využily program TAIEX a další stávající twinningové nástroje a programy, jako je program Evropa pro občany na období let 2007–2013, a připravily tak půdu pro diplomacii měst;

31. podotýká, že je možné pořádat mezi členskými státy EU výměny zaměstnanců místní správy a podpořit tak myšlenku diplomacie měst a rovněž jejich užší spolupráci a koordinaci s cílem shromáždit zkušenosti a provázat jejich činnost;

32. zdůrazňuje zásadní význam, jež by případně mohla mít zkušenost EU s předáváním znalostí ve všech oblastech, v nichž by se mohla uplatnit diplomacie měst, včetně řádné správy věcí veřejných, podpory transparentnosti, boje proti korupci, místního rozvoje, infrastruktury, zdraví, vzdělávání a odborné

přípravy, boje proti obchodování s lidmi, mládeže, rovnosti žen a mužů a mezikulturního dialogu;

33. poukazuje na to, že Evropská komise a členské státy musí i nadále spolupracovat s místními samosprávami a občanskou společností s cílem podporovat lidská práva a práva všech znevýhodněných skupin v obcích, a vyzývá především ty země, jež jsou zapojeny do evropsko-středomořské spolupráce, aby otevřeněji podporovaly občanskou společnost, místní samosprávu a potažmo i diplomacii měst;

34. domnívá se, že ačkoli je na jedné straně zapotřebí, aby mezinárodní aktéři zintenzivnili a usnadnili působení diplomacie měst, je třeba si uvědomit, že by neměly být vytvářeny žádné nové struktury, pokud to není nezbytně nutné, a mají-li být vytvořeny, tak pouze pod podmínkou, že budou mít určité konkrétní poslání;

35. doporučuje, aby Komise pro vnější vztahy a decentralizovanou spolupráci pečlivě sledovala vývoj v této oblasti, podněcovala komunikaci mezi zúčastněnými orgány a evropskými a mezinárodními sítěmi a nevládními organizacemi a tam, kde je to možné, vytypovala regiony, kde by mohla být využita diplomacie měst a v nichž by Výbor regionů mohl sehrát roli katalyzátoru;

36. doporučuje, aby Výbor regionů informoval EU o potřebách místních a regionálních samospráv v oblastech, v nichž došlo k nějakému konfliktu, a vyzývá ji, aby se aktivněji zapojila do řešení konfliktů tím, že bude podporovat diplomacii měst a související kroky;

37. dále Evropskou unii vyzývá, aby téma diplomacie měst zařadila na program jednání s příslušnými mezinárodními organizacemi;

38. vybízí Evropskou komisi, aby podporovala regionální programy s cílem zapojit místní a regionální samosprávy a jejich společné orgány do diplomacie měst, a podpořit tak společné cíle a zásady;

39. vítá iniciativu Kongresu místních a regionálních orgánů Rady Evropy vypracovat Evropskou chartu diplomacie měst a možnost zřídit na její podporu fond a vyzývá Evropskou unii, aby prozkoumala, zda by bylo možné vytvořit nástroj na financování podpůrných opatření diplomacie měst a na její celkovou propagaci;

40. vzhledem k velké odezvě, s níž se každoročně setkává akce OPEN DAYS – Evropský týden regionů a měst, doporučuje, aby byl na téma diplomacie měst připraven specializovaný informační seminář, který by byl součástí programu této akce v roce 2009;

41. upozorňuje členské státy na problematiku diplomacie měst a zdůrazňuje při tom svou oddanost takovým hodnotám, jako jsou demokracie, právní stát a lidská práva, a zároveň členské státy vyzývá, aby na bilaterální i multilaterální úrovni podpořily iniciativy v rámci diplomacie měst jakožto velmi slibný nástroj na podporu dialogu místních a regionálních

orgánů na mezinárodní úrovni i obecně v rámci zahraničních politik členských států, a podpořily tak iniciativy občanské společnosti zaměřené na dlouhodobý mír;

42. seznámí s obsahem tohoto stanoviska předsedu Evropské komise, vysokého představitele EU pro společnou zahraniční a bezpečnostní politiku, komisařku pro vnější vztahy, komisaře pro rozvoj a humanitární pomoc a předsedu Evropského parlamentu, přičemž vyzdvihne úlohu, již, jak navrhuje, by měla diplomacie měst hrát, a přínos pro EU v podobě posílení její zahraniční politiky a dosažení cílů v oblasti míru, bezpečnosti a stability.

V Bruselu dne 12. února 2009.

předseda
Výboru regionů
Luc VAN DEN BRANDE

Stanovisko Výboru regionů Jednotný trh, vize sociální Evropy a služby obecného zájmu

(2009/C 120/02)

VÝBOR REGIONŮ

- souhlasí s názorem Komise, že jednotný trh musí posílit spotřebitele i malé a střední podniky, využít globalizaci ve prospěch Evropy, otevírat nové oblasti vědění a inovací, usnadnit hospodářský růst za účelem vytváření pracovních míst, učinit Evropu konkurenceschopnou v souladu s lisabonskými cíli a obsahovat výrazný sociální a ekologický rozměr;
- lituje, že obsah sdělení je obecný. Budoucí konkrétní návrhy Komise na dosažení cílů uvedených ve sdělení proto budou v příhodnou dobu podrobně přezkoumány především z hlediska dodržování zásady subsidiarity;
- vyjadřuje své přesvědčení, že vnitřní trh může úspěšně fungovat jen tehdy, jsou-li podniky konkurenceschopné, a vznikají-li tak skutečné sociální výhody pro evropské občany. V tomto smyslu považuje za zásadní prohloubit směr započatý směrnicí o službách, jejímž cílem je větší rozvoj svobody zakládání a poskytování služeb, a v této souvislosti zvýšit skutečnou konkurenceschopnost a zlepšit fungování jednotného evropského trhu.

Zpravodaj: Dr. Michael Schneider (DE/ELS), státní tajemník, zástupce Saska-Anhaltska u spolkové vlády

Odkaz

Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – Jednotný trh pro Evropu ve 21. století

KOM(2007) 724 v konečném znění

Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů doprovázející sdělení „Jednotný trh pro Evropu ve 21. století“ – Služby obecného zájmu, včetně sociálních služeb obecného zájmu: nový evropský závazek

KOM(2007) 725 v konečném znění

Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – Příležitosti, přístup a solidarita: nová vize sociální Evropy v 21. století

KOM(2007) 726 v konečném znění

Obecné připomínky

Výbor regionů připomíná své předběžné stanovisko k tomuto tématu ze dne 23. března 2007 s názvem Budoucnost jednotného trhu a zajišťování stavu evropské společnosti, které již obsahuje důležitá doporučení k dalšímu rozvoji vnitřního trhu.

Úvod

Jednotný evropský trh hraje v globalizovaném světě a v rámci Lisabonské strategie klíčovou roli, neboť podporuje konkurenceschopnost evropského hospodářství, a tím i růst a zaměstnanost. Zároveň zvyšuje kvalitu života a blahobyt evropských občanů. Jednotný trh je tak jedním ze zatím největších úspěchů Evropské unie.

V této souvislosti Výbor regionů vítá, že Komise předložila balíček opatření pro vnitřní trh, v němž objasňuje svoje představy o dalším rozvoji a budoucí podobě jednotného evropského trhu a předkládá je k diskuzi. To je velmi důležité, aby bylo i v budoucnosti možné čelit rostoucím výzvám globalizace.

Sdělení Jednotný trh pro Evropu ve 21. století

VÝBOR REGIONŮ

1. souhlasí s názorem Komise, že jednotný trh musí posílit spotřebitele i malé a střední podniky, využít globalizaci ve prospěch Evropy, otevírat nové oblasti vědění a inovací, usnadnit hospodářský růst za účelem vytváření pracovních míst, učinit Evropu konkurenceschopnou v souladu s lisabonskými cíli a obsahovat výrazný sociální a ekologický rozměr;

2. lituje, že obsah sdělení je obecný. Budoucí konkrétní návrhy Komise na dosažení cílů uvedených ve sdělení proto

budou v příhodnou dobu podrobně přezkoumány především z hlediska dodržování zásady subsidiarity;

3. zdůrazňuje, že zásada subsidiarity je klíčovým prvkem politického a právního řádu Evropské unie, zároveň však upozorňuje na to, že mnohé výzvy, jimž dnes Evropa čelí, jsou globální povahy (globalizace, potřeba sociální ochrany, vliv světových finančních trhů, změna klimatu atd.), a v oblastech, kde problémy nelze vyřešit na místní, regionální či celostátní úrovni, jsou tedy nutná společná řešení opírající se o společné zásady;

4. vyjadřuje své přesvědčení, že vnitřní trh může úspěšně fungovat jen tehdy, jsou-li podniky konkurenceschopné, a vznikají-li tak skutečné sociální výhody pro evropské občany. V tomto smyslu považuje za zásadní prohloubit směr započatý směrnicí o službách, jejímž cílem je větší rozvoj svobody zakládání a poskytování služeb, a v této souvislosti zvýšit skutečnou konkurenceschopnost a zlepšit fungování jednotného evropského trhu;

5. spolu s Komisí se domnívá, že je třeba přesvědčit mnoho spotřebitelů v EU o tom, že výhody společného evropského trhu jsou v každodenním životě ziskem. Souhlas s EU totiž poroste jen tehdy, když budou občané na vlastní kůži zažívat, jaké výhody jim Evropská unie přináší;

6. vyzývá členské státy, aby cíleněji informovaly jednak o souvislostech jednotného trhu, a jednak o ochraně spotřebitele, zvyšování zaměstnanosti, hospodářském růstu a cenové stabilitě. Při tom mohou hrát významnou roli místní a regionální samosprávy;

7. doporučuje proto, jak již konstatoval ve svém stanovisku Budoucnost jednotného trhu a zajišťování stavu evropské společnosti, aby Evropská komise, členské státy a místní a regionální orgány za účelem zmírnění obav občanů a podniků lépe komunikovaly o tom, jak zvládat ekonomické a sociální přizpůsobování, jež je důsledkem globalizace a zvýšené konkurence;

8. vítá záměr Komise zohledňovat při dalším rozvoji jednotného trhu především potřeby malých a středních podniků, které umožňují hospodářský růst, jakož i vytváření a diverzifikaci pracovních míst. Proto by měly být podniknuty další kroky, aby se usnadnil přístup malých a středních podniků na trh, zlepšil se jejich růst, a aby se jim tak umožnilo více využívat svůj podnikatelský potenciál. Zejména klastry a centra jsou pro MSP výbornou metodou, jak na místní, regionální, národní a stále více dokonce i na nadnárodní úrovni rozšiřovat jejich základnu, kontakty, tržní příležitosti, zvyšovat zisky a následnou tvorbu pracovních míst;

9. opět proto upozorňuje na to, že by Evropská komise a členské státy měly konzultovat místní a regionální orgány a hospodářská sdružení a sociální partnery během dialogu s nimi vysvětlit, které byrokratické překážky pro podniky a zejména MSP, jež existujícími byrokratickými překážkami na jednotném trhu trpí nejvíce, je možné odstranit. Při tom je třeba zohlednit vzájemný vztah mezi odbouráváním byrokracie v malých a středních podnicích a dodatečnou zátěží pro místní a regionální orgány;

10. podporuje proto Evropskou komisi v obou jejích iniciativách na podporu MSP. V rámci Aktu o malých podnicích mají být podle zásady „mysli nejdříve na malé“ přijata nejrůznější opatření na podporu MSP. VR rovněž vítá návrh Komise na statut evropské soukromé společnosti, aby se usnadnila přeshraniční aktivita MSP. Plánované zjednodušení právní struktury společností přispěje ke zlepšení konkurenceschopnosti evropských podniků. Jednoduchá, nebyrokratická a účinná pravidla bezprostředně napomáhají vytvoření vyvážené hospodářské soutěže a hospodářské stability. Úspěch opatření v této oblasti má na hospodářství přímý pozitivní vliv. Měly by být sníženy náklady na právní poradenství a poradenství při zakládání společností. Při všech těchto úvahách je však třeba zajistit, aby opatření na evropské úrovni byla v souladu s rozvinutými strukturami vnitrostátních právních řádů týkajících se obchodních společností, aby byly zachovány stávající sociální standardy;

11. vítá výroky Komise o výhodách globalizace, avšak poukazuje na to, že těchto výhod bude v uvedeném rozsahu dosaženo jen tehdy, budou-li ostatní subjekty světového trhu evropské standardy skutečně akceptovat. Pokud tomu tak nebude, mohou rozdílné evropské standardy vést i k omezení konkurenceschopnosti evropského hospodářství;

12. v této souvislosti zdůrazňuje, že EU potřebuje novou strategii globalizace, která se bude kromě konkurenceschopnosti opírat i o pilíře udržitelného hospodářského růstu, plné zaměstnanosti, sociální soudržnosti a udržitelného využívání přírodních zdrojů. Tyto aspekty musí být také častějším předmětem úvah Komise a studií o dopadu, které je třeba vypracovat;

13. poukazuje na to, že z důvodu větší globalizace a s tím spojené rostoucí hospodářské soutěže díky znalostním ekonomikám musí být evropské podniky ještě inovačnější a kreativnější, aby zůstaly konkurenceschopné;

14. v této souvislosti uznává, že cíl zvýšit výdaje na výzkum v EU na 3 % HDP, který vytyčila Evropská rada, je základním stavebním kamenem konkurenceschopnosti a udržitelnosti evropského hospodářství;

15. zdůrazňuje, že vzdělání a odborná příprava, a tím i celoživotní rozvoj lidských schopností, jsou velkou výzvou, před níž stojí Evropská unie, členské státy i regiony. Kromě hospodářské soutěže, podnikavosti, inovací a investic je tato výzva jednou z hnacích sil zvyšování produktivity. Proto je třeba zlepšit kapacity členských států, regionů a obcí k investicím do lidského kapitálu, aby se pojem celoživotního učení stal skutečností;

16. doporučuje, aby se věnovala větší pozornost především přeshraniční spolupráci v oblasti výzkumu, vývoje a inovací, neboť v tomto směru existuje ještě velký nevyužitý potenciál;

17. upozorňuje proto na význam toho, aby vedoucí síly ve veřejném a v soukromém sektoru vytvářely prostředí, které by spolupracovníky motivovalo k tomu, aby dále rozvíjeli své kvalifikace, a na potřebu usilovat o vytváření velmi kvalitních pracovních míst;

18. sdílí názor Komise, že ochrana duševního vlastnictví je základním stavebním kamenem fungujícího jednotného trhu. Účinná ochrana duševního vlastnictví nejen podporuje inovace a tvořivost, ale vytváří rovněž větší konkurenceschopnost a zaměstnanost;

19. stejně jako Komise zdůrazňuje význam ekologického a sociálního rozměru jednotného trhu. Domnívá se, že vzhledem ke změně klimatu je třeba zesílit úsilí v oblasti ochrany životního prostředí. Poukazuje však i na to, že pro náklady spojené se strategií udržitelného rozvoje je třeba najít vhodná řešení, která zabrání nadměrnému zatížení občanů EU a podnikům, které již investovaly do velmi vysokých ekologických standardů, umožní v Evropě přežít. Přemístění evropských podniků s vysokými ekologickými standardy do mimoevropských regionů, které tyto vysoké standardy nemají, by ohrozilo dosažení globálních klimatických cílů;

20. souhlasí s Komisí v tom, že mobilita pracovníků je důležitou součástí utváření vnitřního trhu. Členské státy rozhodují o tom, jak budou utvářet pravidla trhu práce podle svých potřeb, je však také důležité, aby nevznikaly překážky volného pohybu, které jsou v rozporu se základními právy a svobodami, příp. aby byly odstraňovány;

21. spolu s Komisí se domnívá, že pokud jde o mobilitu, postoje v EU se díky vnitřnímu trhu změnilly. Některým pracovníkům působí nezbytné změny obtíže, a proto vývoj sledují s obavami. Výbor regionů proto sdílí názor Komise, že práva pracovníků musejí být zaručena a zachována zejména pomocí správného uplatňování pracovního práva EU;

22. upozorňuje na to, že hospodářská, sociální a územní soudržnost v Evropské unii je nosným pilířem integrace. Budoucí podoba politiky soudržnosti je pevně spjata s politikou růstu a zaměstnanosti EU. Právě prostředky z Evropského sociálního fondu byly a jsou významným faktorem podpory pracovníků a podniků při nezbytných modernizacích na trhu práce i při zlepšování příležitostí začlenění do trhu práce. Tak bude možné lépe čelit nárokům globalizovaného hospodářského prostoru;

23. vítá, že Komise ve svém sdělení několikrát zdůrazňuje zlepšení právních předpisů, posouzení dopadu, hodnocení, zjednodušení právních předpisů a omezování byrokracie. Komise, Rada a Evropský parlament, ale také členské státy a regiony musejí být v tomto ohledu úspěšné, neboť tato právní zlepšení slouží občanům i podnikům. Tím dosáhnou větší spokojenosti s evropskou spoluprací.

Doprovázející sdělení Služby obecného zájmu, včetně sociálních služeb obecného zájmu: nový evropský závazek

VÝBOR REGIONŮ

24. lituje, že Komise věnuje zásadní otázce služeb obecného zájmu pouze doprovodný dokument, který zdaleka neodpovídá očekávaním vyjádřeným zejména v rámci konzultace Výboru regionů⁽¹⁾ a Evropského parlamentu⁽²⁾ o bílé knize o službách obecného zájmu;

25. podporuje konstatování Komise, že členské státy, resp. místní a regionální samosprávy, musí samy rozhodovat o druhu, rozsahu, organizaci a financování těchto služeb;

26. souhlasí s názorem Komise, že služby obecného zájmu jsou důležité pro blaho občanů, pro sociální začlenění, pro zajištění sociální soudržnosti a pro zlepšení úrovně zaměstnanosti;

⁽¹⁾ Stanovisko k bílé knize Evropské komise o službách obecného zájmu (CdR 327/2004) – Úř. věst. C 164, 5.7.2005.

⁽²⁾ Usnesení Evropského parlamentu k bílé knize Komise o službách obecného zájmu (2006/2101(INI)), 27.9.2006.

27. zdůrazňuje, že služby obecného hospodářského zájmu, které nepodléhají evropským odvětvovým rámcům, jsou obvykle ovlivňovány místní a regionální kulturou, resp. místními zvyky, a vyžadují proto vhodná opatření na regionální a místní úrovni;

28. vítá nový článek 14 Lisabonské smlouvy, kterým se zavádí nový právní základ pro služby obecného hospodářského zájmu. Tento právní základ umožní Radě a Evropskému parlamentu prostřednictvím nařízení a v souladu s obvyklým legislativním postupem stanovit zásady a podmínky, zejména hospodářské a finanční, které umožní úspěšné plnění úkolů služeb obecného hospodářského zájmu a odstraní by právní nejistotu způsobenou individuálním přístupem k jednotlivým případům, legislativním přístupem (odvětvové směrnice) či soudním přístupem, který doposud Komise upřednostňovala. Lituje tedy, že ve sdělení o službách obecného zájmu je pouze zmíněn článek 14 a nejsou zde rozvedeny jeho důsledky;

29. dále vítá, že reformní smlouva obsahuje Protokol o službách obecného zájmu, v němž je vyzdvížen význam těchto služeb. Tímto protokolem je uznána rozmanitost služeb obecného zájmu a přednostní pravomoc členských států k jejich poskytování. Výbor regionů vyzdvihuje, že protokol výslovně zdůrazňuje široké rozhodovací pravomoci regionálních a místních orgánů v souvislosti s uzpůsobením výkonů potřebám uživatelů, zadáváním zakázek a organizováním;

30. je toho názoru, že ačkoli jsou sociální služby obecného zájmu v členských státech různě rozvinuty, představují zásadní prvek evropského sociálního modelu a z toho důvodu je nezbytné na úrovni Společenství zajistit stabilní a transparentní právní rámec pro rozvoj sociálních služeb obecného zájmu s tím, že při stanovení úkolů, při řízení a financování těchto služeb bude striktně dodržována zásada subsidiarity a zejména pravomoci místních a regionálních samospráv;

31. konstatuje, že navzdory žádosti Výboru regionů⁽³⁾ a Evropského parlamentu⁽⁴⁾ podporující legislativní návrh Komise, který by zajistil skutečnou právní jistotu pro poskytování sociálních služeb obecného zájmu, se návrhy uvedené ve sdělení o službách obecného zájmu omezují na řadu „často kladených otázek“, které jsou možná užitečné, avšak nemají závaznou právní hodnotu;

⁽³⁾ Stanovisko ze dne 6. prosince 2006 ke sdělení Komise o provádění lisabonského programu Společenství – sociální služby obecného zájmu v Evropské unii, KOM(2006) 177 v konečném znění, (CdR 181/2006 fin).

⁽⁴⁾ Usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. března 2007 o sociálních službách obecného zájmu v Evropské unii (2006/2134(INI)).

32. uznává, že se Komise v doprovázejícím sdělení snaží o jasné rozlišování mezi službami obecného hospodářského zájmu a službami obecného nehopodářského zájmu. Závěry Komise v tomto ohledu jsou však natolik obecné, že v konkrétních případech ne vždy přispívají k právně jistému rozlišování;

33. poukazuje na to, že neexistuje jednotný „evropský sociální model“, a že je proto třeba respektovat rozmanitost a rozdíly v podobě sociálních služeb v jednotlivých členských státech. Rozhodovací pravomoci členských států při určování toho, co považují za služby obecného hospodářského zájmu, nesmí být omezovány novými závaznými právními předpisy EU či dodatečnou koordinací. Stejně tak nelze článek 14 Lisabonské smlouvy vykládat způsobem, kterým by docházelo k omezení rozhodovací pravomoci členských států;

34. zdůrazňuje, že je třeba zabránit rozšiřování informačních povinností a dalších administrativních a statistických úkonů;

35. upozorňuje na to, že právo EU působí na vnitrostátní systémy sociálního zabezpečení různými způsoby. V minulosti se ukázalo, že EU svými předpisy o zadávání zakázek, hospodářské soutěži a přidělování podpor výrazným způsobem zasahuje i do podoby místních služeb obecného zájmu, aniž by byla zajištěna skutečná právní jistota pro poskytovatele a uživatele těchto služeb;

36. v této souvislosti uvádí jako příklad předpisů v oblasti veřejných zakázek spolupráci mezi obcemi. Ta skrývá velký potenciál účinnosti ve prospěch občanů. Jakožto nástroje spolupráce správních orgánů obvykle nepodléhají požadavkům kladeným na veřejné zakázky. Měly by být považovány spíše za vnitrostátní organizační rozhodnutí nezahrnuté do předpisů v oblasti veřejných zakázek a Komise by je měla respektovat;

37. zdůrazňuje, že evropské předpisy v oblasti veřejných zakázek jsou velmi důležité zejména pro místní a regionální orgány. Sdělení o výkladu pravidel pro udělování smluv na veřejné zakázky pod určitou prahovou hodnotu se bohužel vyznačuje nedostatečnou vnímavostí Komise vůči potřebám místních a regionálních orgánů. V budoucích diskusích na toto téma bude proto nutné najít politická řešení, která zaručí regionům a obcím právní jistotu;

38. vyzývá Komisi, aby nezávisle na výsledku výše uvedeného řízení uvažovala o tom, zda by požadavky vznesené ve sdělení o výkladu nemohly být zmírněny či staženy.

Sdělení Příležitosti, přístup a solidarita: nová vize sociální Evropy v 21. století

VÝBOR REGIONŮ

39. je toho názoru, že rostoucí význam evropské sociální politiky je zachycen i v ustanoveních reformní Lisabonské smlouvy, neboť článek 2 této smlouvy stanoví nové sociální cíle pro EU: „Bojuje proti sociálnímu vyloučení a diskriminaci, podporuje sociální spravedlnost a ochranu, rovnost žen a mužů, mezigenerační solidaritu a ochranu práv dítěte.“ Příležitosti pro sociálněji Evropu jsou rovněž uvedeny v Listině základních práv v povinném ustanovení „průřezové sociální klauzule“ a v Protokolu o službách obecného zájmu. Smlouva též poskytuje možnosti zaručit „posílenou spolupráci“, již mohou členské státy podporovat a využívat v sociální oblasti ⁽⁵⁾;

40. sdílí názor Komise, že vzhledem k měnícím se výzvám lze blahobyt Evropy podpořit zlepšením příležitostí, přístupu a solidarity. Právním je při tom zmiňována mládež, kariéra, delší a zdravější život, rovnost žen a mužů, aktivní začlenění a nediskriminace, mobilita a úspěšná integrace a účast občanů, kultura a dialog;

41. připojuje se k odhadu Komise, že k dosažení rovných příležitostí, které hrají v rámci vize pro 21. století ústřední roli, neexistuje jediný přístup použitelný pro celou Evropu a že rozmanitost politik a postupů a různorodost vnitrostátních orgánů jednotlivých členských států stojí v mnohých oblastech sociální politiky proti harmonizaci. Proto nesouhlasí s názorem, že takovéto nebo podobné výzvy jsou automaticky společnými výzvami, které vedou ke společné potřebě jednat právě na úrovni EU;

⁽⁵⁾ Článek 6, čl. 5 písm. a) a článek 27.

42. souhlasí s odhadem Komise, že nezbytná inovační řešení v hospodářské a sociální politice je třeba najít v první řadě na místní, regionální a národní úrovni, a upozorňuje v této souvislosti na důležitou roli místních a regionálních samospráv a sociálních partnerů;

43. upozorňuje na to, že se Komise musí držet přesně v rámci jí smluvně přidělených pravomocí, které jsou v zásadě omezeny na podporu a na činnost doplňující jednání členských států;

44. uznává velký význam vzdělání a kvalifikace mladých lidí jako předpoklad pro vytvoření pracovních míst, pro sociální integraci, a tím i pro zdar vnitřního trhu;

45. výslovně nesouhlasí s názorem Komise ve sdělení, že existují „evropské systémy vzdělávání a odborné přípravy“, a zdůrazňuje, že EU je povinna přísně respektovat odpovědnost

členských států za učební osnovy a za podobu jejich vzdělávacích systémů;

46. s výhradou dodržování smluvně stanovených pravomocí uznává, že EU může hrát důležitou roli při výměně zkušeností a osvědčených postupů, při podporování místní, regionální a národní úrovně i při zvyšování informovanosti;

47. v souvislosti se zde vytyčenými cíli vítá výměnu zkušeností a osvědčených postupů na evropské úrovni se zapojením místních a regionálních samospráv;

48. oceňuje, že vzhledem k problémům s prováděním u výzev v mnoha členských státech Komise navrhla přezkoumání a přizpůsobení platných právních předpisů o rovnosti žen a mužů a o boji proti diskriminaci, odmítá však rozšíření příslušných předpisů na další oblasti;

V Bruselu dne 12. února 2009.

předseda
Výboru regionů
Luc VAN DEN BRANDE

Stanovisko z vlastní iniciativy Výboru regionů integrační politiky – klíčová úloha místních a regionálních samospráv

(2009/C 120/03)

VÝBOR REGIONŮ

- má za to, že strategie pro integraci přistěhovalců souvisejí s evropskou přistěhovačskou politikou, která, má-li být účinná, bude muset být však také doprovázena odpovídající podporou rozvoje v zemích původu přistěhovalců a v tranzitních zemích;
- zdůrazňuje, že politiky pro integraci přistěhovalců musí zahrnovat úplné přijetí sdílených hodnot, na kterých je založena evropská kultura, jako je respektování lidských práv a rozmanitosti, potírání diskriminace, podpora tolerance a rovnosti šancí;
- zdůrazňuje potřebu holistického přístupu, který by zohledňoval nejen hospodářské a sociální aspekty integrace, ale též otázky týkající se historické, kulturní a náboženské rozmanitosti, občanství, politických práv a účasti legálních přistěhovalců na veřejném životě, a domnívá se, že pro to, aby bylo dosaženo výsledků, je zapotřebí zaujmout společný přístup a zapojit všechny zúčastněné subjekty na místní, regionální, celostátní i evropské úrovni;
- doporučuje, aby byla v zájmu úspěšné integrace přistěhovalců zavedena víceúrovňová správa, která je v souladu se zásadou subsidiarity, jež řídí spolupráci mezi Evropskou unií, členskými státy a místními a regionálními samosprávami, a sdílí názor, který zazněl na ministerské konferenci o integraci konané ve dnech 3. a 4. listopadu 2008 ve Vichy, jež se týká potřeby zapojit místní a regionální samosprávy do vypracovávání, provádění a vyhodnocování integračních politik a stěžejní úlohy, kterou tyto samosprávy hrají v integraci přistěhovalců do hostitelské společnosti;
- konstatuje, že role místních a regionálních samospráv je pro provádění integračních politik vzhledem k jejich někdy výlučným pravomocem zcela zásadní. Tato zodpovědnost přináší pro tyto regiony a města značné výdaje, protože náklady na integraci jsou hrazeny z jejich rozpočtu, a požaduje, aby byly navýšeny finanční prostředky Evropského fondu pro integraci a aby byly více podporovány činnosti na místní a regionální úrovni zaměřené na integraci;
- požaduje, aby se mohl plně zapojit do Evropského fóra pro integraci, jež má být uspořádáno v roce 2009, a také do všech ostatních akcí tohoto typu pořádaných v rámci evropské spolupráce a navrhuje zřídit „cenu za integraci“ státních příslušníků třetích zemí.

Zpravodaj: pan Dimitrios Kalogeropoulos (EL/ELS), starosta Egalea (Athény)

Odkaz

Pracovní dokument útvarů Evropské komise k tématu „Posílení činnosti a nástrojů na řešení výzev integrace“ – Zpráva předložená na ministerské konferenci o integraci v roce 2008

SEK(2008) 2626

POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ

1. se domnívá, že pracovní dokument útvarů Evropské komise k tématu „Posílení činnosti a nástrojů na řešení výzev integrace“ odpovídá závěrům, jež v červnu 2007 přijala Rada ve složení pro spravedlnost a vnitřní věci v souvislosti s posílením integračních politik Evropské unie;

2. je toho názoru, že za poslední desetiletí se fenomén migrace rozšířil a je naléhavě nutné zavést účinné politiky podporující sociální, hospodářskou a kulturní integraci přistěhovalců ze třetích zemí s legálním pobytem;

3. upozorňuje, že zvýšení počtu přistěhovalců bylo prováděno rozšířením a rozrůzněním typologie přistěhovalců, struktury migračních toků a vazby mezi hostitelskou zemí/zemí původu;

4. připomíná, že integrace přistěhovalců spadá především do pravomoci členských států, na vnitrostátní či regionální úrovni, kde jsou oprávněny provádět politiky v oblasti vzdělávání, zdravotnictví, bydlení a trhu práce. Lisabonská smlouva počítá s posílením role Evropské unie v oblasti přistěhovalce a integrační politiky státních příslušníků třetích zemí, ale neusiluje o harmonizaci legislativních a regulačních ustanovení členských států;

5. podotýká, že v posledních letech mnohé členské státy vyvinuly značné úsilí, aby prohloubily národní politiky na podporu integrace přistěhovalců (to se týká jak nově příchozích, tak i přistěhovalců první a druhé generace). Politiky, které byly dosud prováděny, však v mnoha členských státech nepřinesly požadované výsledky, neboť stále přetrvávají určité překážky, jež sociální integraci přistěhovalců brání, jako nezaměstnanost, nízká úroveň vzdělání a/či kvalifikace, nedostatečná ochota a nedostatek spolupráce mezi zúčastněnými subjekty;

6. domnívá se, že vzhledem k hospodářskému a demografickému vývoji je zapotřebí vypracovat společnou

evropskou strategii pro vyvážené řízení migračních toků, podporu integrace a boj proti nelegálnímu přistěhovalství a obchodování s lidmi;

7. zdůrazňuje, že je zapotřebí rozvinout ucelenou evropskou přistěhovalce politikou a vítá tedy přijetí Evropského paktu o přistěhovalce a azylu dne 15. října 2008;

8. má za to, že strategie pro integraci přistěhovalců souvisejí s evropskou přistěhovalce politikou, která, má-li být účinná, bude muset být však také doprovázena odpovídající podporou rozvoje v zemích původu přistěhovalců a v tranzitních zemích; tato podpora by se měla týkat zejména oblastí základní školní docházky, zdravotnictví a hospodářské infrastruktury;

Hlavní zásady

9. domnívá se, že integraci je třeba vnímat jako výsledek procesu, který státním příslušníkům třetích zemí pobývajícím legálně na území jednoho členského státu umožňuje, aby se nezávisle na jakýchkoli vnějších zásadách rozvíjeli a zastávali společenské postavení srovnatelné s postavením příslušníků země, v níž žijí, i s postavením ostatních evropských občanů;

10. podotýká, že integrace je obousměrný proces, který vyžaduje vzájemnou angažovanost a obnáší práva a povinnosti jak pro hostitelskou společnost, tak pro přistěhovalce. To předpokládá ochotu přistěhovalců nést zodpovědnost za svou integraci do hostitelské společnosti (tím, že se naučí jazyk a akceptují právní a hodnotový řád hostitelské společnosti), ale též ochotu hostitelské společnosti přistěhovalce přijmout a integrovat je mezi sebe;

11. zdůrazňuje, že politiky pro integraci přistěhovalců musí zahrnovat úplné přijetí sdílených hodnot, na kterých je založena evropská kultura, jako je respektování lidských práv a rozmanitosti, potírání diskriminace, podpora tolerance a rovnosti šancí. Kromě toho musí odpovídat základním politikám EU v oblasti soudržnosti, zaměstnanosti, rozvoje, vnějších vztahů, ale také svobody, bezpečnosti a práva;

12. domnívá se, že uplatňování zásady rovného zacházení má rozhodující vliv na kvalitu demokratických režimů. To, že všichni lidé mají stejnou cenu, a proto s nimi musí být zacházeno stejně, je neoddelitelnou součástí kultury EU;

Způsoby realizace

13. domnívá se, že integrace přistěhovalců musí být pro Evropskou unii do budoucna naprostou prioritou;

14. zdůrazňuje potřebu holistického přístupu, který by zohledňoval nejen hospodářské a sociální aspekty integrace, ale též otázky týkající se historické, kulturní a náboženské rozmanitosti, občanství, politických práv a účasti legálních přistěhovalců na veřejném životě;

15. doporučuje, aby byla v zájmu úspěšné integrace přistěhovalců zavedena víceúrovňová správa. V tom případě bude zapotřebí zajistit soulad se zásadou subsidiarity, jež řídí spolupráci mezi Evropskou unií, členskými státy a místními a regionálními samosprávami;

16. domnívá se, že pro to, aby bylo dosaženo výsledků, je zapotřebí zaujmout společný přístup a zapojit všechny zúčastněné subjekty na místní, regionální, celostátní i evropské úrovni. Je nezbytné také zapojit příslušné instituce Evropské unie, národní, regionální a místní samosprávy, nevládní organizace, sociální partnery a představitele občanské společnosti, včetně samotných přistěhovalců (ať se jedná o nově příchozí přistěhovalce či přistěhovalce usídlené již po jednu či dvě generace), a rovněž všechny subjekty, jež účinně působí v oblasti sportu, kultury a sociální soudržnosti;

17. je zastáncem podpory opatření, jež mají přistěhovalcům usnadnit přístup na pracovní trh a ke získání odborné kvalifikace. Získání práce je pro přistěhovalce základním prvkem procesu, jež vede k plné integraci do hostitelské společnosti;

18. zdůrazňuje roli, již z hlediska integrace hraje vzdělávání, a zejména studium úředního jazyka či jazyků hostitelské země;

19. podporuje výuku mateřských jazyků, neboť usnadňuje jak učení se úřednímu jazyku či jazykům hostitelských zemí, tak získávání znalostí v jiných předmětech;

20. je zastáncem podpory opatření a činností, jejichž cílem je učinit z procesu vzdělávání kulturní most mezi společností a státními příslušníky třetích zemí;

21. domnívá se, že vzdělávání dětí přistěhovalců musí být prioritou, a schvaluje podporu rozmanitosti v národních systémech vzdělávání;

22. má za to, že zcela zvláštní pozornost bude zapotřebí věnovat přistěhovaleckým dětem, a to nejen proto, že hrají rozhodující úlohu ve vzdělávání dětí a předávání kulturních modelů, ale také proto, že právě ony jsou nejvíce vystaveny jevům, jako jsou vyloučení, násilí a diskriminace;

23. domnívá se, že mezikulturní dialog je z hlediska integrace nesmírně důležitým tématem a že místní a regionální samosprávy plní zásadní úlohu v podpoře tohoto dialogu a tedy v boji proti rasismu a xenofobii;

24. domnívá se, že role sdělovacích prostředků je zcela zásadní pro zvýšení zájmu veřejnosti o to, jakou úlohu přistěhovalectví hraje, a pro omezení jevů, jako jsou marginalizace, rasismus a xenofobie;

25. podotýká, že podpora rovných příležitostí pro přistěhovalce v oblasti vzdělávání, odborné přípravy a zaměstnání představuje dobrý způsob, jak zamezit jejich sociálnímu vyloučení. Reálná šance získat rovnoprávné postavení v hostitelské společnosti je nejlepším způsobem, jak se vyhnout riziku násilí v okrajových skupinách obyvatelstva;

26. domnívá se, že je nezbytné posoudit integrační politiky, a za tímto účelem je podle Výboru důležité třeba vytvořit společné evropské ukazatele a modely pro integraci;

27. má za to, že je mimořádně důležité zřídit Evropský fond pro integraci státních příslušníků třetích zemí, a domnívá se, že tato skutečnost přispěje rozhodujícím způsobem k vypracování integračních politik;

Přínos místních a regionálních samospráv

28. konstatuje, že role místních a regionálních samospráv je pro provádění integračních politik vzhledem k jejich někdy výlučným pravomocem zcela zásadní. Rovněž připomíná, že místní a regionální samosprávy často působí jako poskytovatelé služeb a partneři pro ostatní úrovně správy a především zájmová společenství. Tato zodpovědnost přináší pro tyto regiony a města značné výdaje, protože náklady na integraci jsou hrazeny z jejich rozpočtu;

29. připomíná, že některé evropské regiony hrají zásadní úlohu v integraci nezletilých migrantů bez doprovodu na jejich území. Za tyto nezletilé přebírají příslušné regionální orgány zodpovědnost, což pro mnoho z nich představuje dodatečné náklady, neboť musejí zajistit účinnou integraci těchto nezletilých, jejich výživu, vzdělání a vše potřebné pro jejich blaho až do doby jejich zletilosti. Proto žádá regionální, vnitrostátní a evropské orgány, aby přijaly svou zodpovědnost v řízení tohoto fenoménu a při rozdělování příslušné finanční zátěže;

30. zdůrazňuje také, že místní a regionální samosprávy musí mít možnost se aktivně zapojit do rozvoje integračních strategií a od samého počátku se podílet jak na jejich koncipování, tak i na celém jejich provádění;

31. sdílí názor, který zazněl na ministerské konferenci o integraci konané ve dnech 3. a 4. listopadu 2008 ve Vichy, jenž se týká potřeby zapojit místní a regionální samosprávy do vypracovávání, provádění a vyhodnocování integračních politik a stěžejní úlohy, kterou tyto samosprávy hrají v integraci přistěhovalců do hostitelské společnosti;

32. upozorňuje na to, že místní a regionální samosprávy hrají důležitou úlohu při využívání evropských zkušeností tím, že si vyměňují osvědčené postupy a šíří výsledky, jichž bylo dosaženo zejména díky jejich účasti na provádění programů Společenství (např. CLIP, ERLAI, ROUTES, City2City, INTI-EUROCITIES) a na fungování nadnárodních regionálních sítí;

33. domnívá se, že místní a regionální samosprávy zásadně přispívají k vytváření podmínek, jež jsou nezbytné k tomu, aby státní příslušníci třetích zemí měli přístup k informacím a ke službám v oblasti zaměstnání, vzdělání, zdravotní péče, bydlení, kultury, stejně jako k dalším veřejným statkům, a aby tak měli možnost si vytvořit pevnou vazbu na společnost hostitelské země;

34. podotýká, že místní a regionální samosprávy kladou mimořádný důraz na spolupráci, komunikaci a výměnu informací s občany, organizacemi přistěhovalců a nevládními organizacemi. Zásadně tak přispívají k vytváření atmosféry důvěry, zajištění soudržnosti hostitelských společností, a tím pádem k uznání přistěhovalectví jakožto faktoru rozvoje a pokroku;

Plnění cílů

35. podporuje iniciativy, jež Evropská unie od roku 1999 zahájila a které mají za cíl splnit rozhodnutí přijatá na zasedání Evropské rady v Tampere týkající se formulace návrhů a provádění účinných politik pro integraci přistěhovalců ze třetích zemí;

36. vítá, že Evropská komise zřídila internetovou stránku věnovanou integraci, což usnadní přístup k informacím a jejich výměnu;

37. navrhuje, aby členské státy a Evropská komise přijaly iniciativy na podporu využívání možností, jež nabízejí nové technologie (e-demokracie, e-správa, e-služby atd.), s cílem umožnit občanům a přistěhovalcům snadněji vyjadřovat své názory a předkládat návrhy k politikám a opatřením prováděným v rámci integrace;

38. zdůrazňuje, že je nezbytné spojit síly a podporovat spolupráci a dialog mezi zúčastněnými subjekty prostřednictvím integrace na místní, regionální, celostátní a evropské úrovni;

39. navrhuje podporovat srovnávací hodnocení výsledků integračních strategií na regionální a místní úrovni a zhodnotit zkušenosti a osvědčené postupy v oblasti integrace na regionální a místní úrovni, které byly úspěšné a mohou posloužit jako příklad pro ostatní regiony;

40. považuje za nezbytné podporovat činnosti a opatření, jež mají za cíl vytvořit stabilní prostředí a položit základy důvěry mezi přistěhovalci a hostitelskou společností;

41. považuje za zásadní, aby při vytváření a provádění účinných a vhodných integračních politik bylo přihlédnuto k oblasti vzdělání, bydlení a zdravotnictví;

42. domnívá se, že bude zapotřebí, aby Evropská unie začala zemím původu přistěhovalců poskytovat skutečnou pomoc, která bude odlišená v závislosti na potřebách;

43. má za to, že je zapotřebí vyhodnotit a případně nově zformulovat stávající programy v oblasti přípravy a poskytování odborné přípravy, vzdělávání a školení státních příslušníků třetích zemí, zvláště v případě profesí, v nichž výuka probíhá v praxi;

44. doporučuje pomoci stávajícím strukturám členských států EU při uznávání kvalifikací a praxe přistěhovalců;

45. je toho názoru, že ve členských státech musí být vytvořeny vhodné podmínky pro uznávání a certifikaci kvalifikace a vzdělání přistěhovalců získaného v zemi původu, jakož i pro jeho platnost, aby měli větší možnost přístupu k dalšímu studiu a práci, a podpořit tím to, že se budou moci uživit, kromě toho, že bude navýšen lidský kapitál přijímající země;

46. vyzývá Evropskou komisi, aby podporovala výměnu osvědčených postupů mezi regionálními a místními samosprávami, neboť tyto postupy přispívají rozhodujícím způsobem k harmonické a účinné integraci;

47. požaduje, aby byly navýšeny finanční prostředky Evropského fondu pro integraci a aby byly více podporovány činnosti na místní a regionální úrovni zaměřené na integraci;

48. vyzývá Komisi, aby podporovala partnerství mezi evropskými místními a regionálními samosprávami a obdobnými orgány ze zemí původu přistěhovalců;

49. vyzývá Komisi a členské státy, aby prozkoumaly možnost vytvořit na regionální a místní úrovni stejné kontaktní body pro integraci, jako jsou ty, jež existují na celostátní úrovni, nebo státní kontaktní body nahradit místními či regionálními;

50. rád by se prostřednictvím prezentace osvědčených postupů místních a regionálních samospráv podílel na přípravě příručky Evropské komise o integraci;

51. požaduje, aby se mohl plně zapojit do Evropského fóra pro integraci, jež má být uspořádáno v roce 2009, a také do

všech ostatních akcí tohoto typu pořádaných v rámci evropské spolupráce;

52. navrhuje zřídit „cenu za integraci“ státních příslušníků třetích zemí, například v rámci regionálních ocenění udělovaných Výborem regionů, která bude udělována přistěhovalcům či/a subjektům, jež se podílejí na procesu jejich integrace (místní či regionální samosprávy, podniky, organizace, odbory, nadace, soukromé osoby, úředníci atd.).

V Bruselu dne 12. února 2009.

předseda
Výboru regionů
Luc VAN DEN BRANDE

Stanovisko Výboru regionů zelenou malým a středním podnikům – „Small Business Act“ pro Evropu

(2009/C 120/04)

VÝBOR REGIONŮ

- **vítá** sdělení Komise k tématu „Small Business Act“ pro Evropu a **souhlasí** s tím, aby se pokračovalo v plnění politické agendy, jež usiluje o průlom v politice EU v oblasti malých a středních podniků poskytnutím rámce, jenž by usnadnil podporu podnikání a právní předpisy příznivé pro tyto podniky a zároveň by umožnil růst malých a středních podniků v celé Evropě prostřednictvím uplatňování zásady „zelenou malým a středním podnikům“;
- **uznává**, že „Small Business Act“ není *právně závazný*, ale **je toho názoru**, že za účelem splnění jeho cílů a zajištění jeho plného provádění musí být *politicky závazný*, a předkládá plán politiky malých a středních podniků a strukturu stabilní správy této politiky; z toho důvodu vyzývá Evropskou radu, aby splnila své závazky v tomto směru, a vyzývá rovněž Evropskou komisi a členské státy, aby spolupracovaly s místními a regionálními samosprávami a dalšími zainteresovanými stranami;
- **upozorňuje** na skutečnost, že současný hospodářský pokles a krize v sektoru mezinárodního bankovníctví mají neúměrný dopad na přístup malých a středních podniků k financování, a **vyzývá** Komisi a členské státy, aby zajistily, že bankovní sektor odpovídajícím způsobem zohlední tyto složité provozní podmínky malých a středních podniků a že budou plně provedena doporučení schválená v rámci pátého kulatého stolu⁽¹⁾ mezi bankami a malými a středními podniky, který usiloval o usnadnění přístupu malých podniků k financování;
- **uznává**, že zakotvení „Small Business Act“ do Lisabonské strategie a Národních programů reforem je správný přístup, který by měl napomoci monitorování, a v této souvislosti **vyzývá** k tomu, aby bylo každoročně prováděno důkladné hodnocení za účelem měření pokroku v oblasti politiky malých a středních podniků ve všech členských státech v porovnání se schválenými cíli a lhůtami a s doporučením pro příští společnou činnost, což by zajistilo důsledné plnění „Small Business Act“ a jeho cílů.

⁽¹⁾ Evropská komise, kulatý stůl mezi představiteli bankovního sektoru a malých a středních podniků v květnu 2007.

Zpravodajka: paní Constance Hanniffy (IE/ELS), členka rady hrabství Offaly, regionálního úřadu Midland a regionálního shromáždění Border Midland a West Midland

Odkaz

Sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – „Zelenou malým a středním podnikům“ – „Small Business Act“ pro Evropu

KOM(2008) 394 v konečném znění

POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ

1. **vítá** sdělení Komise k tématu „Small Business Act“ pro Evropu a **souhlasí** s tím, aby se pokračovalo v plnění politické agendy, jež usiluje o průlom v politice EU v oblasti malých a středních podniků poskytnutím rámce, jenž by usnadnil podporu podnikání a právní předpisy příznivé pro tyto podniky a zároveň by umožnil růst malých a středních podniků v celé Evropě prostřednictvím uplatňování zásady „zelenou malým a středním podnikům“;

2. **uznává**, že „Small Business Act“ není *právně závazný*, ale **je toho názoru**, že za účelem splnění jeho cílů a zajištění jeho plného provádění musí být *politicky závazný*, a předkládá plán politiky malých a středních podniků a strukturu stabilní správy této politiky; z toho důvodu **vyzývá** Evropskou radu, aby splnila své závazky v tomto směru, a vyzývá rovněž Evropskou komisi a členské státy, aby spolupracovaly s místními a regionálními samosprávami a dalšími zainteresovanými stranami;

3. **věří**, že v současné hospodářské situaci je „Small Business Act“ a jeho cíle důležitější než kdykoli dříve, jelikož malé a střední podniky představují nevyužitý potenciál pro hospodářský růst a vytváření a udržování pracovních míst; dále **je toho názoru**, že „Small Business Act“ je příležitostí k politickému vedení a k podpoře důvěry v evropský podnikatelský sektor;

4. **doporučuje**, aby při vytváření a provádění politiky EU byla zohledňována rozmanitost malých a středních podniků, co se týče jejich velikosti a typu, právního rámce a podnikatelské kultury, v níž působí, dále různých profilů mikropodniků a malých a středních podniků a rozdílů ve výkonnosti podniků v různých regionech; **navrhuje** tedy, aby „Small Business Act“ explicitněji uznal místní a regionální rozměr, a tyto faktory by tak byly odpovídajícím způsobem zohledněny;

5. **zdůrazňuje** význam poskytování podpory, která by zajistila dlouhodobou udržitelnost podniků, a **varuje** před

kladením přílišného důrazu na nově vzniklé inovující podniky a nové malé a střední podniky, které by bylo v neprospěch zavedených podniků a těch podniků, které procházejí vývojem a restrukturalizací;

6. **uznává** význam podpory a rozvoje podnikatelské kultury; **vítá** návrh na „Evropský týden malých a středních podniků“ a „Erasmus pro mladé podnikatele“, ale **domnívá se**, že pokud se mají podnikatelské hodnoty dostat do národního a evropského povědomí, je třeba s nimi začít ve školách a rozvíjet smysluplný dialog mezi drobnými podnikateli, žáky a učiteli; proto **vyzývá** členské státy, aby kladly větší důraz na podporu výchovy k podnikání a rozvíjení podnikatelského přístupu u studentů a při vzdělávání učitelů a odpovídajícím způsobem zrevidovaly pracovní program „Vzdělávání a odborná příprava 2010“;

7. **vítá**, že byly ve „Small Business Act“ uznány specifické potřeby žen podnikatelek, ale **upozorňuje** na potřeby podnikatelů přistěhovalců, kteří jsou vlivem okolností obvykle podnikavější a neodrazuje je tolik riziko; **doporučuje**, aby byly rovněž zohledněny požadavky mladých lidí, menšin a starších podnikatelů a byl dělán rozdíl mezi různými výzvami a požadavky EU a podnikatelů, kteří se přistěhovali z třetích zemí;

8. **zdůrazňuje** zvláštní význam flexikurity jak pro zaměstnavatele, tak pro pracovníky v malých a středních podnicích a **vyzývá** k rozsáhlejšímu začlenění flexikurity do „Small Business Act“;

Zajištění vysoké míry provádění a zavedení postupů hodnocení

9. **uznává**, že zakotvení „Small Business Act“ do Lisabonské strategie a Národních programů reforem je správný přístup, který by měl napomoci monitorování, a v této souvislosti **vyzývá** k tomu, aby bylo každoročně prováděno důkladné hodnocení za účelem měření pokroku v oblasti politiky malých a středních podniků ve všech členských státech v porovnání se schválenými cíli a lhůtami a s doporučením pro příští společnou činnost, což by zajistilo důsledné plnění „Small Business Act“ a jeho cílů;

10. **žádá**, aby byl Výbor regionů plně informován o každoročních hodnoceních, a **zdůrazňuje**, že bude monitorovat pokrok na místní a regionální úrovni prostřednictvím již zavedené Platformy pro monitorování Lisabonské strategie;

11. **domnívá se**, že vzhledem k počtu 90 navrhovaných činností je třeba stanovit priority ve „Small Business Act“, aby bylo možné napomoci provádění, dosáhnout konkrétních výsledků pro malé a střední podniky a urgentně začít jednat. V této souvislosti **navrhuje**: a) přístup k financování b) plně provádění zásady „zelenou malým a středním podnikům“ za účelem lepšího právního a administrativního prostředí c) zlepšení přístupu na trhy včetně veřejných výběrových řízení jakožto prioritní oblasti;

12. **vítá** záměr posílit provádění zásad subsidiarity a proporcionality a **zdůrazňuje**, že tyto zásady EU uplatňuje vůči národní úrovni, ale rovněž vůči regionální a místní úrovni;

13. **vyzývá** Komisi, aby poskytla více podrobných informací o používání „testu malých a středních podniků“ jako součásti hodnocení dopadu, co se týče rozsahu a povahy dopadu, jež se mají posuzovat, a úrovně a období konzultací, které budou prováděny;

14. **zdůrazňuje**, že sdělení se dostatečně nezabývá úlohou zmocněnce pro malé a střední podniky, a **vyzývá** Komisi, aby zajistila, že zmocněnec pro malé a střední podniky má dostatečné politické a finanční zdroje pro úspěšné plnění cílů „Small Business Act“ a zviditelnění a zvýšení povědomí ohledně politické činnosti zaměřené na malé a střední podniky;

15. **podporuje** cíle statutu evropské soukromé společnosti (SPE), jimiž jsou snížení nákladů na zakládání společnosti a zjednodušení právního rámce za účelem usnadnění přeshraničního obchodu a odstraňování dalších zábran;

16. **zdůrazňuje**, že je důležité zajistit, aby stávajícím osvědčeným postupům a řádné správě v členských státech a v místních a regionálních orgánech nebránila při podporování podnikání a vytváření politik příznivých malým a středním podnikům opatření obsažená ve „Small Business Act“ a v nových legislativních návrzích;

17. **je toho názoru**, že spoléhat se na různé předešlé programy a finanční nástroje za účelem dosažení cílů „Small Business Act“ bez dalšího financování je slabou stránkou, a **doporučuje** vytvořit specifickou rozpočtovou položku na pilotní činnost;

Usnadnění přístupu k financím

18. **upozorňuje** na skutečnost, že současný hospodářský pokles a krize v sektoru mezinárodního bankovníctví mají neúměrný dopad na přístup malých a středních podniků k financování, a **vyzývá** Komisi a členské státy, aby zajistily, že bankovní sektor odpovídajícím způsobem zohlední tyto složité provozní podmínky malých a středních podniků a že budou plně provedena doporučení schválená v rámci pátého kulatého stolu ⁽²⁾ mezi bankami a malými a středními podniky, který usiloval o usnadnění přístupu malých podniků k financování. To předpokládá: a) větší transparentnost mezi bankami a malými a středními podniky b) kombinování půjček a vlastního kapitálu c) zvýšení objemů sekuritizovaných půjček d) usnadnění investic rizikového kapitálu přes hranice e) zlepšení právních předpisů pro mikroúvěry;

19. **vítá** úsilí Evropské komise a Evropské investiční banky o zpřístupnění různých finančních nástrojů malým a středním podnikům, avšak **důrazně žádá**, aby Komise znovu posoudila především iniciativu JEREMIE, vyřešila její nestejně geografické pokrytí v celé EU a lépe posoudila možné dopady na jiné oblasti politik, jako je politika hospodářské soutěže, které brání částečnému nebo plnému provádění této iniciativy v některých regionech. VR také **doporučuje**, aby Evropská investiční banka aktivněji informovala o své úloze, přidané hodnotě a metodách přístupu k iniciativě JEREMIE a rámcovému programu pro konkurenceschopnost a inovace;

20. **doporučuje**, aby finanční opatření EU doprovázely doplňující nástroje, které by zajistily, že malé a střední podniky budou mít vyšší šanci na úspěch, a **zdůrazňuje**, že místní a regionální orgány jsou přirozenými partnery při poskytování této doprovodné podpory;

21. **vítá** návrh změny směrnice o opožděných platbách, jež by měla napomoci zajistit, že platby malým a středním podnikům budou prováděny včas, ale **zdůrazňuje**, že provádění této směrnice je klíčovou otázkou a členské státy musí vyvinout úsilí, aby zlepšily platební morálku podniků a orgánů veřejné správy; **vyzývá** Evropskou komisi a další instituce EU, aby reagovaly na požadavek, jež nedávno vyjádřil evropský veřejný ochránce práv a který se týká urychlení plateb dodavatelům, podnikům a dalším organizacím ⁽³⁾;

22. **je toho názoru**, že vzhledem k různé velikosti a rozsahu malých a středních podniků by řada programů EU mohla obsahovat opatření, jež by byla lépe uzpůsobena pro mikropodniky a malé a střední podniky a jež by mikropodniky zbavila nutnosti soutěžit o klíčovou finanční a jinou podporu se středně velkými podniky, které dostávají lepší možnosti a podmínky financování;

⁽²⁾ Evropská komise, kulatý stůl mezi představiteli bankovního sektoru a malých a středních podniků v květnu 2007.

⁽³⁾ V letech 2005–2007 se Komisi podařilo o polovinu snížit počet opožděných plateb. V roce 2007 však více než 22 % veškerých plateb Komise vykazovalo zpoždění.

23. **vítá** návrh Komise na zjednodušení systému DPH zavedením jednotné meze pro osvobození od DPH a směrnice pro zvýšení meze DPH a **navrhuje**, aby členské státy zveřejňovaly další aspekty daňové politiky za účelem zlepšení podmínek nového investování zisku do podniku, peněžního toku a převodu podniků;

24. **vítá** Nařízení o všeobecné blokové výjimce pro státní podpory, které členskými státy umožňuje zaručit státní podporu malým a středním podnikům, regionálnímu rozvoji, inovacím, výzkumu, odborné přípravě, zaměstnanosti a rizikovému kapitálu, aniž by bylo nutné předem upozornit Komisi; **bere na vědomí** zvýšení horní hranice v nařízení de minimis ze 100 000 EUR na 200 000 EUR;

25. **podporuje** Evropskou komisi a příslušné členské státy, aby posoudily příliš velký počet programů, iniciativ a sítí na podporu podniků, a tam, kde je to možné, spojily nástroje a finanční prostředky s cílem zviditelnění a poskytnutí vyšší provázanosti pro malé a střední podniky (tento odstavec je možné spojit s odstavcem 44 d) o jednotných kontaktních místech);

26. **důrazně doporučuje**, aby Evropská komise zahrнула místní a regionální osvědčené postupy do svých dalších jednání na evropské úrovni. Místní a regionální orgány mohou stimulovat **potenciální soukromý kapitál** pomocí vytváření a financování sítí „neformálního kapitálu“ a navazování kontaktů mezi soukromými investory a podniky v počáteční a startovací fázi;

Zlepšení právních předpisů ve prospěch malých a středních podniků

27. **souhlasí** s návrhem zavést společná data začátku platnosti pro předpisy vztahující se na malé a střední podniky; **klade si otázku**, zda to bude mít hmatatelný dopad na snížení administrativní zátěže pro malé a střední podniky, a **doporučuje**, aby to bylo po počátečním zkušebním období vyhodnoceno;

28. **bere na vědomí** návrh Komise, že mikropodniky by neměly být povinné se účastnit statistického šetření více než jednou za tři roky, avšak **zdůrazňuje**, že pro analýzu politiky na prokazatelném základě jsou nezbytné roční údaje, a **doporučuje**, že by bylo daleko vhodnější, kdyby se za účelem zasílání informací na různé úřady kvůli daním a statistikám plně uplatňovala zásada „pouze jednou“;

29. **přeje si** upozornit na značnou překážku pro vstup a rozvoj na mikroúrovni způsobenou regulací nad rámec minimálních požadavků právních předpisů ES (tzv. „gold-plating“) a **požaduje**, aby se věnovalo více pozornosti začlenění opatření pro řešení tohoto problému do „Small Business Act“;

30. **vítá** závazek odstranit překážky pro převod podniků a **upozorňuje** na skutečnost, že tento problém je relevantní zvláště při převodu podniků mezi rodinnými příslušníky, jelikož

celá řada vlastníků malých a středních podniků stárne a ukončí své podnikání v příštím desetiletí; **zdůrazňuje**, že podobný problém se týká i drobných podnikatelů;

31. **oceňuje** návrh Komise, že by se všechny členské státy měly snažit dokončit právní postupy v případě nepodvodného úpadku do jednoho roku a znovu začínající podniky by měly mít rovné podmínky s podniky novými, ale **vyzývá** Komisi, aby řešila obdobné problémy, avšak jiného druhu, jimž čelí podnikatelé, kteří prodělali úpadek, jenž nebyl oficiálně vyhlášen;

32. **je potěšen** shodou, pokud jde o soudní pravomoc pro patenty v rámci celé EU, a **vítá** jednotná opatření navržená ve statutu evropské soukromé společnosti, což umožní malým a středním podnikům ušetřit čas a snížit náklady, a **zasazuje se** o to, aby Komise a členské státy poskytly plnou podporu, a cíle tak byly splněny;

33. **upozorňuje** na zátěž, kterou představují vysoké náklady celé řady pojištění, která potřebují malé a střední podniky (jako občanskoprávní odpovědnost a odpovědnost zaměstnavatelů a pojištění proti pracovní neschopnosti zaměstnavatelů), jež mohou bránit jejich rozvoji a dokonce i další existenci, a **vyzývá** Komisi a členské státy, aby spolupracovaly se sektorem pojištnictví a zjistily, zda existují vhodná opatření, která mohou řešit specifické problémy malých a středních podniků;

Usnadnění přístupu na trhy

34. **domnívá se**, že „Small Business Act“ by měl uznat úlohu, již mohou místní a regionální orgány plnit při usnadňování přeshraničního růstu malých a středních podniků a především při zajišťování přístupu k informacím, které malé a střední podniky potřebují k mezinárodním aktivitám, jako jsou informace o právním rámci a požadavcích, daních, postupech řešení sporů a poradenských a podpůrných službách pro malé a střední podniky;

35. **uznává** úlohu, kterou mohou mít přímé zahraniční investice jakožto prostředek, který malým a středním podnikům umožňuje přístup na mezinárodní trhy, a **vyzývá** Komisi, aby zavedla opatření, jež by zajistila větší zapojení malých a středních podniků do vývozu, jelikož jejich zapojení může vést ke značnému šíření technologie, účinnějších obchodních modelů a ve výsledku může zvýšit celkovou mezinárodní konkurenceschopnost malých a středních podniků; **podporuje** nedávné sdělení o klastrech světové úrovně⁽⁴⁾, o cíli, jímž je lepší integrace malých a středních podniků do klastrů, a o podpoře přenosu znalostí a internacionalizaci;

36. **upozorňuje** na stále rostoucí hrozbu černého trhu a **vyzývá** Komisi k řešení výzev, jež tato skutečnost představuje pro malé a střední podniky, zvláště prostřednictvím opatření, která by mohla zlepšit ochranu duševního vlastnictví a potírání proti padělání;

⁽⁴⁾ Sdělení Evropské komise – Směrování ke klastrům světové úrovně v Evropské unii: provádění široce založené inovační strategie (KOM(2008) 652 v konečném znění).

Usnadnění přístupu na trhy – větší účast ve veřejných zakázkách

37. **poznává**, že trh veřejných zakázek je i nadále roztržštěný a přeshraniční veřejné zakázky jsou omezené, a proto **vyzývá** Komisi a členské státy, aby vytvořily transparentnější rámec, který by zpřístupnil trh veřejných zakázek v EU a poskytl by malým a středním podnikům dodatečné příležitosti;

38. **vítá** Kodex osvědčených postupů o usnadnění přístupu malých a středních podniků k veřejným výběrovým řízením, který předložila Komise⁽⁵⁾, a **vyzývá** Komisi a členské státy, aby podporovaly inovační smluvní opatření zaměřená na zvýšení účasti malých a středních podniků ve veřejných výběrových řízeních, jako je rozdělení více veřejných soutěží na několik soutěží či případné zařazení příležitostí spolupráce do pozvání do soutěže;

39. **vítá**, že se Evropská komise zavázala používat Enterprise Europe Network s cílem podpořit kodex osvědčených postupů u místních a regionálních orgánů v průběhu roku 2009, usnadnit výměny osvědčených postupů a vytvořit vyváženou kulturu nakupování mezi těmito orgány, a **zdůrazňuje**, že Enterprise Europe Network musí v tomto směru pracovat s příslušnými reprezentativními sdruženími v každém členském státě;

40. **oceňuje** význam zrušení původní překážky pro malé a střední podniky na trhu veřejných zakázek, jelikož nejspěšnější malé a střední podniky mají většinou největší zkušenosti s postupem zadávání veřejných zakázek, a proto **klade důraz** na lepší poskytování informací malým a středním podnikům o příležitostech, které existují na trhu veřejných zakázek, a na zajištění toho, aby malé a střední podniky vyvíjely dostatečně informovaný strategický přístup ke vstupu na tento trh;

41. **uznává**, že je na malé a střední podniky při přípravě na výběrové řízení kladena nadměrná administrativní zátěž, a **navrhuje**, aby se předběžně dotazníky týkající se kvalifikací, které značně snižují nutnost znovu formulovat tytéž informace pro další veřejné soutěže, v širší míře používaly ve všech členských státech;

42. **upozorňuje** na značně nevyužitý potenciál elektronického zadávání veřejných zakázek; **navrhuje**, aby se výhody týkající úspor, které poskytují řešení informačních a komunikačních technologií, využívaly ve větší míře vzhledem k tomu, že pouze třetina veřejných zakázek v EU se v současné době přijímá v elektronické podobě, a proto **vyzývá** k tomu, aby se tato skutečnost ve „Small Business Act“ lépe řešila a byla přijata Komisí a členskými státy;

⁽⁵⁾ Pracovní dokument útvarů Komise: Kodex osvědčených postupů o usnadnění přístupu malých a středních podniků k veřejným výběrovým řízením (SEC(2008) 2193).

Místní a regionální rozměr

43. **uznává** úlohu, již mohou místní a regionální orgány hrát v plnění cílů „Small Business Act“, a **doporučuje**, aby členské státy s těmito orgány konstruktivně spolupracovaly, zvláště za tím účelem, aby se zajistilo, že je ve veřejných politikách zakotvena zásada „zelenou malým a středním podnikům“, a veřejná správa na všech úrovních tak mohla přispět k podporování podnikatelů;

44. **zdůrazňuje**, že místní a regionální orgány poskytují malým a středním podnikům příznivé prostředí, jsou důležitými zákazníky, kteří využívají jejich výrobků a služeb, a poskytují poradenskou, finanční a další podporu, jako je poskytování dostupných obchodních prostor;

45. **vyzývá** místní a regionální orgány, aby se ztotožnily se „Small Business Act“ a tam, kde je to možné, na sebe braly větší politickou zodpovědnost tím, že budou malé a střední podniky podporovat těmito způsoby: budou se lépe přizpůsobovat jejich zájmům, budou jim naslouchat a reagovat na jejich potřeby a podporovat jejich rozvoj;

46. V této souvislosti **podporuje** místní a regionální orgány v proaktivním přístupu k potřebám malých a středních podniků v těchto oblastech:

- a) zřízení poradních fór pro místní a regionální správy a zájmy malých a středních podniků za účelem zlepšení konzultace a práce zaměřené na veřejnou politiku, jež by zohledňovala malé podniky;
- b) usnadnění a zlepšení přístupu k zakázkám ve veřejném sektoru prostřednictvím vyvážení kultury nákupu a postupů zadávání veřejných zakázek u jejich orgánů, aby se usnadnila účast malých podniků ve veřejných soutěžích nebo jejich spoluúčast s dalšími podniky. Místní a regionální orgány by též mohly usnadnit používání elektronického zadávání veřejných zakázek, které by napomohlo snížit zátěž malých a středních podniků v nabídkovém řízení;
- c) ohodnocení výše sazeb, výdajů a poplatků, které orgány vyžadují od obchodního sektoru, a posouzení způsobů, jak znovu vyrovnat příspěvky do rozpočtů místních a regionálních orgánů, a to s cílem plně uplatnit zásadu „uživatel platí“ a snížit finanční zátěž malých a středních podniků;
- d) spolupráce s příslušnými agenturami v daných sektorech za účelem lepší koordinace přístupu malých a středních podniků k informacím, opatření pro odborné vzdělávání a poradenství a rozvíjení provázaných místních a regionálních strategií zaměřených na poskytování informací spolu s široce uznávanými jednotnými kontaktními body a místní a regionální znalostní základnou, která by odpovídala na dotazy malých a středních podniků v každé fázi jejich obchodního rozvoje. Jednotné kontaktní body na odpovídající místní či regionální úrovni, které jsou nablízku podnikům a jsou pro ně dostupné, mohou u malých a středních podniků snížit nespokojenost, časové ztráty a zmeškané příležitosti;

e) podpora využívání služeb elektronické správy pro malé a střední podniky a digitální komunikace s těmito podniky.

Uspodnění provádění výzkumu a vývoje, rozvíjení inovací a dovedností

47. **je toho názoru**, že „Small Business Act“ se musí soustředit na zvýšení účinného přenosu technologií mezi vysokoškolskými institucemi a malými a středními podniky, jelikož vytváření vhodného prostředí a infrastruktury pro přenos inovací a technologií má klíčový význam pro udržitelnou hospodářskou soutěž, vytváření nových způsobů podnikání, boj proti nezaměstnanosti a rychlejší vývoj v malých a středních podnicích;

48. **upozorňuje** na to, že nyní probíhající diskuse o výzkumu, vývoji a inovacích se zdá být zaměřena na velké podniky a na nové inovující podniky s vysokým potenciálem, což má nepříznivý dopad na prostorovou vyváženost, jelikož se zesiluje koncentrace hospodářské činnosti ve velkých městských centrech, a **vyzývá** Komisi a členské státy, aby řešily výzvy, které tato skutečnost představuje pro malé a střední podniky, jež působí mimo tyto hospodářské oblasti;

49. **poznává**, že definice inovace je v rámci „Small Business Act“ příliš omezená, jelikož se vztahuje pouze na inovace týkající se špičkové technologie, a proto **naléhá** na

Komisi, aby posoudila širší klasifikaci inovací, jež by zohlednila různé úrovně a druhy inovací, které se provádějí v mnoha sektorech průmyslu a v řadě činností malých a středních podniků v celé EU;

50. **vítá** návrh vypracovat přehled budoucích dovedností, které budou v EU potřebné, ale **vyzývá** Komisi, aby při přípravě tohoto přehledu spolupracovala s regiony na regionální a případně místní úrovni a nikoli pouze na státní úrovni, a to vzhledem k rozmanitosti regionálních ekonomik a jejich požadavkům na dovednosti;

Přeměna výzev ochrany životního prostředí na příležitosti

51. **poznává**, že sdělení se nezmiňuje o Programu pomoci týkající se souladu v oblasti životního prostředí pro malé a střední podniky (ECAP), a **doporučuje** se jím zabývat, aby se zajistilo, že požadavky souladu v oblasti životního prostředí budou úměrné dopadu podniku na životní prostředí;

52. **je toho názoru**, že zavedení pobídek a více inovujících daňových politik členskými státy, jež by sloužily k tomu, aby malé a střední podniky investovaly do ekologičtějších produktů a postupů, by značně napomohlo většímu využití těchto produktů a postupů malými podniky a značně by se o nich zvýšilo povědomí.

V Bruselu dne 12. února 2009.

předseda
Výboru regionů
Luc VAN DEN BRANDE

Stanovisko Výboru regionů zelená kniha o územní soudržnosti

(2009/C 120/05)

VÝBOR REGIONŮ

- připomíná, že územní soudržnost se stane spolu s hospodářskou a sociální soudržností průřezovým politickým cílem EU;
- má za to, že cílem územní soudržnosti je umožnit každému území Společenství přístup k infrastruktuře a službám obecného hospodářského zájmu, a tím přispět ke zlepšení životních podmínek evropských, což si vyžádá zavedení mechanismů schopných zajistit harmonický rozvoj Společenství jako celku;
- domnívá se, že je třeba revidovat regionální politiku s ohledem na tento cíl, aniž by došlo k jejímu návratu na úroveň členských států a aby byla nasměrována ke správné rovnováze mezi výdaji na konkurenceschopnost a výdaji na snížení územních rozdílů; vyzývá proto Komisi ke zhodnocení postupu *vyčleňování*;
- doporučuje vypracování nových nástrojů, zejména pak indikátorů, které umožní zohlednění územních rozdílů ve všech veřejných politikách;
- vyzývá k vyčlenění dodatečných finančních prostředků na všechny tři složky územní spolupráce, neboť je nesporným přínosem pro evropskou integraci;
- domnívá se, že cíl územní soudržnosti předpokládá sladění odvětvových politik a politiky soudržnosti při zohlednění územního dopadu všech odvětvových politik již od fáze jejich koncepce;
- připomíná význam služeb obecného a obecného hospodářského zájmu jakožto vektorů územní soudržnosti a vyslovuje v této souvislosti politování, že územní dopad politik Společenství na tyto služby nebyl prostudován před předložením legislativních návrhů Komisí ani později posouzen;
- domnívá se, že základem pro konkretizaci cíle územní soudržnosti je řádná územní správa, a zdůrazňuje nutnost zlepšit tuto správu posílením partnerství s územními orgány v podobě víceúrovňové správy.

Zpravodaj: Jean-Yves Le Drian (SES/FR), předseda Regionální rady Bretaně

Odkaz

Sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Výboru regionů a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru – Zelená kniha o územní soudržnosti: Učinit z územní rozmanitosti přednost

KOM(2008) 616 v konečném znění

POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ,

Všeobecné poznámky k návrhům obsaženým v zelené knize Komise

1. vítá, že Evropská komise přijala dne 6. října 2008 zelenou knihu o územní soudržnosti, čímž umožnila zahájit rozsáhlou diskusi na evropské úrovni o tomto konceptu, který se stane v souladu se smlouvou, jejíž ratifikace nyní probíhá, spolu s hospodářskou a sociální soudržností průřezovým politickým cílem Evropské unie ⁽¹⁾ (článek 3 Smlouvy o založení ES);

2. je toho názoru, že oblast působnosti územní soudržnosti musí být přesněji definována. Navrhuje, aby Komise toto definování založila na třech rozměrech politiky soudržnosti uvedených ve Třetí zprávě o soudržnosti: na nápravě „zmenšením stávajících nerovností“, za druhé na prevenci „vytváření koherentějších sektorových politik s územním dopadem“ a za třetí na motivaci, v níž jde o to, „zlepšit územní integraci a podpořit spolupráci mezi regiony“;

3. domnívá se, že územní soudržnost by měla zahrnovat námořní rozměr;

4. považuje za nezbytné zahrnout v budoucnosti i témata mimo okruh otázek, které v zelené knize položila Komise, aby byl zohledněn politický význam konceptu územní soudržnosti na úrovni Společenství; podporuje návrh na zintenzívnění spolupráce různých zúčastněných orgánů a subjektů. Souhlasí s tím, že koncept územní soudržnosti vytváří most mezi hospodářskou účinností, sociální soudržností a ekologickou rovnováhou tím, že při vypracovávání politických opatření klade důraz na udržitelný rozvoj, přičemž východiskem jsou při tom územní předpoklady v jednotlivých regionech;

5. žádá Komisi, aby po uplynutí období konzultace vypracovala bílou knihu, ve které bude jasněji vypracován koncept územní soudržnosti a jeho cíle na úrovni EU, a to tak, že v ní bude provedeno posouzení územního dopadu všech politik Společenství;

Hlavní zásady nového politického cíle Evropské unie

6. připomíná, že ve svém stanovisku ke čtvrté zprávě o hospodářské a sociální soudržnosti prohlásil, že politika soudržnosti by měla v budoucnu více zohlednit otázky územní soudržnosti ⁽²⁾, stejně jako i hospodářskou a sociální soudržnost, jež představuje důležitý cíl Společenství v oblasti snižování rozdílů;

7. zdůrazňuje vedle sociální a hospodářské soudržnosti význam územní soudržnosti coby politického cíle, který dodává činnosti Společenství zvýšenou schopnost posilovat solidaritu Evropské unie a účinně přispívat k udržitelnému rozvoji, za současného dodržování zásady subsidiarity a rozdělení pravomocí mezi jednotlivými úrovní vlády;

8. důrazně připomíná, že se cíl územní soudržnosti musí provádět na celém evropském území, tj. ve všech regionech Evropské unie, aniž by ovšem narušoval priority definované v rámci regionální politiky a zásahů ze strukturálních fondů;

9. žádá Komisi, aby se více zaměřila na vypracování vhodných ukazatelů (popřípadě i na nižší než regionální úrovni) týkajících se zvláštních sociálně-ekonomických problémů různých typů regionů, zejména, ale ne výhradně, hor, ostrovů, řídké obydlených oblastí a pohraničních oblastí, stejně jako nejvzdálenějších regionů (RUP), jejichž zvláštní postavení je definováno v článcích 158 a 299 Smlouvy o založení ES, a to proto, aby jasně vyplynuly specifické příležitosti a znevýhodnění všech těchto regionů;

⁽¹⁾ Jak je požadováno ve stanovisku z vlastní iniciativy CdR 388/2002 fin k tématu územní soudržnost (zpravodaj: Valcarcel SISO).

⁽²⁾ Viz stanovisko CdR 97/2007 fin ke Čtvrté zprávě o hospodářské a sociální soudržnosti (zpravodaj: Michael SCHNEIDER).

10. vyzývá Komisi, aby podstatným způsobem zvýšila kvalitu statistických údajů i jejich znázornění na mapách, aby tak odpovídaly skutečné situaci;

11. má za to, že cílem územní soudržnosti je umožnit každému území Společenství přístup k infrastruktuře a službám obecného zájmu, a tím přispět ke zlepšení životních podmínek občanů podle evropských standardů 21. století, přičemž uznává, že tento přístup nezávisí pouze na geografické poloze, ale je dán také možnostmi spojení, dostupností a kvalitou infrastruktury a služeb;

12. má za to, že koncepce územní soudržnosti se zakládá na zásadě solidarity, a z toho důvodu vyžaduje zavedení mechanismů, jejichž cílem bude harmonický rozvoj Společenství jako celku a snížení rozdílů v úrovni rozvoje různých území;

13. připomíná, že z posledních zpráv o soudržnosti vyplývá, že některé územní rozdílnosti mezi evropskými regiony, jakož i na nižší než regionální úrovni, mají tendenci se zhoršovat. Typické jevy pro tyto rozdílnosti jsou prostorová segregace, která způsobuje některé formy vytváření ghett, a také úpadek některých odlehklých oblastí. Z tohoto důvodu je více než kdy předtím nezbytné, aby byla územní soudržnost zařazena mezi průřezové cíle Evropské unie;

14. domnívá se, že tuto nezbytnost posiluje skutečnost, že územní nesoudržnost v Evropě znamená vyšší náklady – vyšší náklady spojené s životním prostředím, způsobené zejména přeplněním městských oblastí a změnou klimatu; vyšší náklady spojené se sociálními aspekty, způsobené prostorovou kumulací sociálních problémů; nedostatek územní soudržnosti poškozují také fungování evropského jednotného trhu, neboť omezuje přístup některých území ke svobodám zakotveným ve Smlouvách;

15. navrhuje, aby byla územní soudržnost pojata jako zásadní prvek strategie Evropské unie v nynější krizi, která je jak finanční, tak hospodářská; v této souvislosti, s ohledem na složitost výzev, které se v příštích letech očekávají, žádá, aby byly rozpočtové zdroje udrženy alespoň na současné úrovni, ne-li posíleny;

16. odmítá jakoukoliv iniciativu, která je z důvodu nepředvídaných událostí nebo z jiných důvodů zaměřena na opětovné přesunutí politiky soudržnosti, a to i částečné či neopodstatněné, na celostátní úrovni;

Směrem k revidované regionální politice, která podpoří územní soudržnost

17. má za to, že cíl územní soudržnosti je doplňkový k cíli hospodářské a sociální soudržnosti a že se tyto tři formy soudržnosti musí vzájemně posilovat, což znamená, že cíl

hospodářské, sociální a územní soudržnosti musí být zohledňován všemi společnými politikami, které mají územní dopad, a to v první řadě regionální politikou. Vyzývá Komisi, aby vypracovala modely odvětvové integrace na regionální úrovni, jež by podpořily územní soudržnost;

18. vyzývá Komisi, aby zhodnotila, jak Lisabonská a Göteborgská strategie v rámci postupu *vyčleňování*, který se v období 2007–2013 uplatňuje ve strukturálních fondech, přispěly k územní soudržnosti;

19. navrhuje Komisi, aby stanovila úpravu strategických hlavních směrů, která zohlední územní soudržnost pro období 2014–2020 vedle hospodářské a sociální soudržnosti i cíle územní soudržnosti; v tomto smyslu vyzývá, aby byla v regionální politice nalezena správná rovnováha mezi výdaji na konkurenceschopnost, které podporují hospodářský růst v globalizovaném prostředí, a výdaji, jejichž cílem je snížit rozdílnosti mezi územními celky, aby bylo dosaženo cílů soudržnosti;

20. doporučuje v závislosti na potřebách provádění územní soudržnosti ⁽³⁾ vypracování nových nástrojů, zejména pak indikátorů, a to i pomocí analýz na nižší než regionální úrovni. Pro účely vypracování odpovídajících regionálních strategií a politických opatření musí existovat odpovídající nástroje, které umožní zohlednění územních rozdílností ve veřejných politikách (například disponibilní příjem na obyvatele, aby bylo možno zohlednit převody jako doplnění HDP na obyvatele, daňové příjmy do státního rozpočtu, dostupnosti různých služeb (doprava, rozvody energií, zdraví, vzdělávání), demografickou strukturu a usazení obyvatelstva (údaje o rozložení obyvatelstva, míře stárnutí a závislosti obyvatel) nebo přímo vytvoření souhrnných ukazatelů lidského rozvoje ⁽⁴⁾);

Územní spolupráce

21. připomíná, že územní spolupráce na evropské úrovni má nespornou případnou hodnotu a že přispívá k dosažení cíle územní soudržnosti. Z tohoto důvodu vyzývá k podstatnému navýšení celkového rozpočtu EU, aby bylo možné vyčlenit dodatečné finanční prostředky na tuto složku regionální politiky, aby mohla překročit rámec výměny osvědčených postupů, avšak ne na úkor ostatních dvou cílů EU v oblasti soudržnosti;

22. vyzývá Komisi, aby prohloubila nové strategické příležitosti umožněné spoluprací na úrovni euroregionů, které představují strategickou úroveň správy a činnosti, jež může zcela adekvátně řešit problematiku územní soudržnosti; připomíná, že ESÚS ⁽⁵⁾ zavádí strukturu evropské spolupráce, jež je propojena s přeshraničním, nadnárodními a meziregionálními projekty, která podporuje efektivní spolupráci v široké škále aktivit, sousedských vztahů, sblížení obyvatelstva, přenosu znalostí a výměně osvědčených postupů;

⁽³⁾ Viz stanovisko CdR 97/2007 fin ke čtvrté zprávě o hospodářské a sociální soudržnosti (zpravodaj: Michael SCHNEIDER).

⁽⁴⁾ Podle metodiky vypracované v rámci Programu OSN pro rozvoj.

⁽⁵⁾ V návaznosti na stanovisko CdR 308/2007 fin k tématu Evropské seskupení pro územní spolupráci: nový impuls pro územní spolupráci v Evropě (zpravodajka: Mercedes BRESSO).

Přeshraniční spolupráce

23. zdůrazňuje specifickou úlohu přeshraniční spolupráce pro evropskou integraci a význam dosažených výsledků – zlepšení přímé znalosti prostředí za hranicemi, pokud jde o vnitřní hranice EU, proměna úlohy vnějších hranic (koordinovaný rozvoj, boj proti přistěhovalectví a nezákonnému obchodu, podpora rozvoje oblastí u hranic třetích zemí s EU), podpora transformace vnějších hranic na vnitřní hranice v souvislosti s přistupováním nových členských států;

24. vyzývá Komisi, aby nadále pokračovala ve svém úsilí o zjednodušení a zlepšení řízení přeshraničních programů, např. definováním přidělů společných pro obě strany hranice, a podporuje Komisi v jejím záměru zpracovat bilanci zřízení ESÚS;

Nadnárodní spolupráce

25. doporučuje, aby byla tato spolupráce v relevantních územních celcích (např. přímořské oblasti, povodí řek či horské masivy) podporována, aby se tak zlepšila územní integrace a mohly být sníženy regionální a subregionální rozdíly za účelem účinného řešení problémů ochrany životního prostředí, boje proti znečištění a zlepšování dopravních sítí, a to v rámci společně definovaných strategií územního plánování. Měly by přitom však být respektovány úloha a pravomoci stávajících veřejných orgánů a strategické priority soudržnosti v rámci daného regionu;

26. měly by se podporovat strategické přístupy, jako je budování makroregionů (např. budoucí strategie EU pro Baltské moře); na nadnárodní úrovni přímořských oblastí je zapotřebí stanovit inovační rámce správy s cílem podpořit právě přijatou integrovanou námořní politiku EU a zajistit větší soudržnost činnosti Společenství jak uvnitř Unie, tak ve vztahu k příslušným třetím zemím;

Meziregionální spolupráce

27. zdůrazňuje význam meziregionální spolupráce (kterou Evropská komise v zelené knize nezmiňuje), jelikož představuje významný nástroj výměny zkušeností a osvědčených postupů mezi územími, které spolu nesousedí, ale sdílejí doplňující rozvojové projekty. Přeje si však, aby byl nástroj meziregionální spolupráce v budoucnu lépe přizpůsoben potřebám místních a regionálních samospráv, a to ve smyslu větší flexibility ve výběru témat spolupráce;

Územní spolupráce mimo EU

28. zdůrazňuje, že je nezbytné lépe koordinovat zásahy v rámci územní spolupráce s vnější složkou této spolupráce, a to s výhledem na rozšíření EU (západní Balkán a Turecko),

se zeměmi způsobilými pro zařazení do Evropské politiky sousedství (EPS), s Ruskou federací a se zeměmi, které sousedí s nejbližšími regiony;

Zvýšení souladu veřejných politik Společenství s cílem územní soudržnosti

29. má za to, že cíl územní soudržnosti se musí vztahovat na všechny politiky Společenství. Je tedy na místě posílit spolupráci mezi odvětvovými politikami a regionální politikou a dbát přitom na uvedení těchto politik v soulad, ať už jsou založeny na dotacích nebo regulaci;

30. v této souvislosti vyslovuje politování, že politiky Společenství jsou příliš často koncipovány a prováděny bez dostatečného zvážení jejich územních důsledků, což staví místní a regionální samosprávy před negativní důsledky těchto politik (ztráty podnikatelské činnosti a pracovních míst, škody na životním prostředí, zvýšená koncentrace obyvatelstva a činností nebo vyliďňování);

31. připomíná užitečnost územního plánování jakožto souboru technik, které usilují o harmonické uspořádání různých druhů využití a aktivit na daném území, aby byla zabezpečena koherence veřejných politik Společenství s cíli územní spolupráce;

32. uznává, že část těchto negativ byla překonána prostřednictvím zásahů v rámci regionální politiky Společenství, zejména v rámci programů na pomoc při hospodářských změnách (změna průmyslové orientace, rozvoj venkova v kontextu reformy SZP);

33. vyjadřuje politování nad mírou nesouladu mezi politikami v oblasti výzkumu, technického rozvoje a inovací a územní soudržností a zdůrazňuje, že politiky EU a jednotlivých členských států v oblasti výzkumu a inovací je zapotřebí více přizpůsobit konkrétním územím;

34. má za to, že analogicky s horizontální sociální klauzulí stanovenou v Lisabonské smlouvě, je zohlednění územního dopadu odvětvových politik nezbytné již od fáze jejich koncepce (*looping AT tle map before implementing policies*), aby mohly být předvídaný jejich územní účinky;

35. zdůrazňuje mimořádný vliv, který na dosažení cíle územní soudržnosti mají transevropské dopravní, telekomunikační a energetické sítě, a vyzývá Komisi, aby se zaměřila právě na tyto sítě;

36. trvá zejména na nutnosti sladění veřejných politik Společenství v oblastech ležících na pomezí mezi pevninou a mořem;

Společná zemědělská politika (SZP)

37. má za to, že SZP, jejíž územní dopad je velký, musí spíše než zvětšovat rozdíly mezi regiony více přispívat k územní soudržnosti tím, že bude předvídat územní účinky budoucí reformy, aby byly omezeny její negativní důsledky, a že stanoví opatření na přizpůsobení těch území, která by mohla být touto reformou negativně zasažena;

38. doporučuje lepší koordinaci činností rozvoje venkova v rámci 2. pilíře (SZP) s regionální politikou, aby byla zajištěna propojenost mezi rozvojem venkova a měst. Konečným cílem je přitom dosažení z technického a politického hlediska co možná největšího zjednodušení a co možná nejvyšší synergie mezi oběma politikami v programech po roce 2013;

Společná dopravní politika

39. je toho názoru, že při vývoji společné dopravní politiky a vzhledem k jejímu dopadu na klimatickou změnu nelze opomenout obzvláštní význam, jaký tato politika představuje pro území, jejichž přístupnost je závislá výlučně na některých druzích dopravy, zvláště letecké;

40. navrhuje při nadcházející revizi transevropské dopravní sítě zvláštním způsobem zohlednit nutnost zajistit místní dosažitelnost regionů podle odpovídajících standardů a propojit tuto síť se sítěmi městské dopravy, což by velmi zvýšilo celkovou dostupnost a soudržnost;

Životní prostředí

41. domnívá se, že citlivá otázka změny klimatu není ve všech regionech na stejné úrovni (např. vzhledem k uplatňování systému Společenství pro obchodování s kvótami emisí skleníkových plynů, řízení pobřežních oblastí apod.);

Návrhy týkající se územního dopadu rozvoje služeb obecného zájmu a služeb obecného hospodářského zájmu

42. připomíná význam služeb obecného hospodářského jakožto skutečného vektoru územní soudržnosti, jak je zmíněno v primárním právu Společenství (článek 16 Smlouvy o založení ES), a vyslovuje v této souvislosti politování, že územní dopad politik Společenství na služby obecného zájmu, a zejména služby obecného hospodářského zájmu, nebyl prostudován před předložením legislativních návrhů Komisí ani později posouzen;

43. zdůrazňuje rizika roztržičnosti vnitřního trhu, jestliže občané nebudou mít přístup k místním službám, a to navzdory tvrzení o tom, že je cílem udržení všeobecné obslužnosti;

44. hájí zachování všeobecného přístupu k těmto službám v rámci tradičního vymezení veřejné služby, a to s ohledem na rovné zacházení a jako podmínku integrace regionů do globálního hospodářství;

45. v souladu se zásadou subsidiarity zakotvenou ve Smlouvě a s Protokolem o službách obecného zájmu obsaženým v návrhu Lisabonské smlouvy požaduje, aby bylo zachováno právo a svoboda místních a regionálních orgánů provádět opatření jako poskytovatel, správce a uživatel služeb obecného hospodářského zájmu;

46. znovu připomíná, že je pro územněsprávní celky jakožto poskytovatele, správce nebo příjemce služeb obecného hospodářského zájmu nutná právní jistota; za tímto účelem považuje za nezbytné, aby soulad jejich specifik, zejména se zřetelem na předpisy o zadávání zakázek a přidělování podpor, byl uznán v příslušných pokynech Společenství;

Návrhy týkající se zlepšení územní správy

47. zdůrazňuje, že zásahy z více úrovní veřejné správy na tomtéž území, které mají různé, někdy protichůdné dopady, vyvolávají potřebu zlepšení kvality veřejné správy, zejména pak v jejím územním rozměru, na úrovni co nejbližší občanům, a to s cílem napravit nedostatečnou integraci veřejných politik. Toto nové schéma územní správy je základem pro konkretizaci cíle územní soudržnosti;

48. považuje za vhodné, aby Komise stanovila nástroje, které by mohly usnadnit vertikální spolupráci mezi různými úrovněmi správy mimo stávající institucionální vztahy;

49. připomíná, že cíl územní soudržnosti nesmí sloužit jako záminka pro změny v rozdělení pravomocí, zejména pokud jde o územní plánování, které musí zůstat v pravomoci členských států a jejich územněsprávních celků. Vlády členských států, především těch centralizovanějších, by však měly posílit spolupráci se subjekty, jež působí na místní či regionální úrovni, s cílem zlepšit na regionální a místní úrovni koordinaci národních odvětvových politik;

50. vyzývá k vyjasnění pravomocí mezi jednotlivými úrovněmi veřejné správy v členských státech a k rozvoji průřezových nebo horizontálních politik a koordinačních funkcí;

51. žádá silnější rozhodovací pravomoc pro regionální orgány, pokud jde o správu strukturálních fondů, neboť všem regionům EU by měl být přiznán status řídicího orgánu;

52. doporučuje posílení veřejné správy na více úrovních⁽⁶⁾, aby se dospělo k definici společných strategických cílů, např. pokud jde o dostupnost, udržitelný rozvoj a námořní politiku, přičemž každý účastník přispívá podle svých možností. Tak bude možné zajistit, aby byla zásada partnerství plně uplatňována. Skutečná víceúrovňová správa zahrnuje také společné uskutečňování a monitorování;

53. v této souvislosti připomíná, že v Prvním akčním programu k provádění územní agendy Evropské unie ze dne 23. listopadu 2007 příslušní ministři vyjádřili přesvědčení, že

víceúrovňová správa je základním nástrojem k zajištění vyváženého územního plánování v EU, a nabídli, že se zainteresovanými stranami a místními a regionálními orgány projednají provádění priorit územní agendy;

54. vyzývá Komisi, aby pozorněji analyzovala stávající postupy provádění partnerství ve 27 členských státech Unie s cílem posílit kapacitu místních a regionálních orgánů a jejich sdružení, aby se mohly stát proaktivními partnery.

V Bruselu dne 12. února 2009.

předseda
Výboru regionů
Luc VAN DEN BRANDE

⁽⁶⁾ V souladu s předchozími stanovisky VR: CdR 149/2008 fin k tématu Správa a partnerství v regionální politice na úrovni členských států, regionů a projektů (zpravodaj: Vladimír KISJOV) – CdR 397/2006 fin k tématu Balíček zlepšení právních předpisů 2005 a 2006 (zpravodaj: Luc VAN DEN BRANDE) – CdR 103/2001 fin k tématu Bílá kniha o evropské správě (zpravodaj: Michel DELEBARRE).

Stanovisko Výboru regionů zelená kniha o jakosti zemědělských produktů

(2009/C 120/06)

VÝBOR REGIONŮ

- naléhavě vyzývá k vypracování podpůrného rámce, který by přinesl dlouhodobou stabilitu pro účely investičních rozhodnutí tím, že by prosazoval tržně orientovaná opatření včetně právních předpisů zavádějících označení země, kde byly produkty vypěstovány, a normy produkce EU;
- navrhuje podpořit systémy zeměpisných označení a soukromé systémy certifikace řízené zemědělci, a to za předpokladu, že veřejné orgány zaručí jakost a původ těchto produktů;
- žádá o určení jasné a společné definice některých vyhrazených termínů označujících metody územní produkce, například „farmářský produkt“, „tradiční výrobek“, „horský produkt“ a „bez genetické modifikace“;
- požaduje, aby byla povinnost označovat, v jaké zemi byl produkt vypěstován, rozšířena i na suroviny a částečně zpracované potraviny;
- domnívá se, že zeměpisné označení by mělo být rozšířeno na zpracované produkty;
- zastává názor, že není nutné zvažovat nové systémy, ale že je zapotřebí podpořit ty stávající;
- navrhuje podpořit rozšíření ochrany CHOP a CHZO i v rámci WTO;
- je přesvědčen, že je nutné výslovně zakázat používání geneticky modifikovaných organismů ve všech výrobních fázích výrobků majících chráněné označení původu (CHOP), chráněné zeměpisné označení (CHZO) a označení „zaručená tradiční specialita“ (ZTS), aby se zajistila ochrana a zachování tradičních výrobních metod a typických vlastností výrobků;
- vyzývá Komisi, aby zvažila možnost větší flexibility a navýšení v oblasti finančních prostředků vymezených na propagaci;
- navrhuje, aby Komise přezkoumala certifikaci ZTS.

Zpravodaj: pan Milner Whiteman Obe (UK/UEN-EA), člen Rady okresu Bridgnorth

Odkaz

Zelená kniha o jakosti zemědělských produktů: normy pro produkty, požadavky na hospodaření a systémy jakosti

KOM(2008) 641 v konečném znění

POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ

Obecné poznámky

1. vítá tuto zelenou knihu, neboť jejím cílem je vypracovat rámec, který by umožnil podpořit a chránit jakost zemědělských produktů EU, umožnil větší akceptaci spotřebitelů a bránil narušování hospodářské soutěže způsobenému podvodným používáním existujících názvů. Díky tomu budou regiony, jejich krajina a identita, jež jsou formovány zemědělci a jejich výrobou, dlouhodobě udržitelné, což přispěje k budoucímu regionálnímu rozvoji a sníží se riziko vylidnění venkovských oblastí;

2. naléhavě vyzývá k vypracování podpůrného rámce, který by přinesl dlouhodobou stabilitu pro účely investičních rozhodnutí tím, že by prosazoval tržně orientovaná opatření včetně právních předpisů zavádějících označení země, kde byly produkty vypěstovány, a normy produkce EU, a to zejména v oblastech bezpečnosti a hygieny potravin, ochrany životního prostředí a tradičních výrobních postupů;

3. vyzývá, aby v zelené knize získalo úsilí společné zemědělské politiky o jakostní produkci silnější impuls a bylo zdůrazněno. Není pochyb, že nařízení (ES) č. 510/2006 a (ES) č. 509/2006 o označování původu byla zatím jen zřídka aplikována vzhledem k podloženým pochybnostem, zda podstatná část spotřebitelů jasně chápe význam zkratk a výrazů jako CHOP, CHZO, ZTS a ekologické zemědělství. Je tedy třeba znovu promyslet a zorganizovat oblast propagačních a informačních iniciativ týkajících se takových produktů a lépe propojit činnosti prvního a druhého pilíře SZP s podporou jakostní produkce a snížením nákladů spojených s certifikačními a kontrolními postupy;

4. zdůrazňuje, že standardizace produktů a koncentrace výroby jsou faktory, které zemědělce vystavují výkyvům na světovém trhu a které ohrožují územní rozmanitost;

5. vítá skutečnost, že zelená kniha uznává, že jakost zemědělských produktů neodlučitelně souvisí s regionálními tradicemi, rozvojem a udržitelností; ty však musí být podporovány a chráněny systémy, jako jsou např. systémy zeměpisných označení, jejichž práva duševního vlastnictví musejí být chráněna před příliš častým falšováním označení tím, že bude zřízen mezinárodní rejstřík;

6. považuje za důležité, aby se podporoval rozvoj iniciativ, jako jsou trhy se zemědělskými produkty a přímý prodej, které vyloučením prostředníků zkracují obchodní řetězec. Tyto iniciativy kromě snížení spotřebitelských cen, snížení spotřeby paliv, a tedy i znečišťování životního prostředí, podporují sezónní místní tradiční produkty, jejich nabídka je čerstvá, autentická a chutná; jsou také lépe kontrolovatelné;

7. rozhodně souhlasí s tím, že nejlepší zbraní zemědělců z EU je jakost jejich produktů a že spotřebitelé od potravin vyžadují dobré chuťové vlastnosti, tradici, autentičnost a především místní původ a požadují rovněž dobré životní podmínky zvířat a ochranu životního prostředí; zemědělci z EU tedy mají možnost jasně na trhu odlišit své produkty a prodat je za vyšší cenu;

8. souhlasí s tím, že z hlediska jednání v rámci WTO je nezbytné, aby vzhledem ke stále otevřenějšímu globálnímu trhu byli spotřebitelé dobře informováni o normách EU pro jakost a bezpečnost potravin a aby jim byly prezentovány jako příznivá vlastnost produktů, jež je často odlišuje od ostatních. Vyzývá Evropskou komisi, aby zajistila, aby zeměpisná označení uznávali obchodní partneři EU;

9. zdůrazňuje potřebu rámce, díky němuž bude možné udržet krok se stále rostoucími požadavky spotřebitelů i evropských zemědělců. V důsledku toho zemědělci potřebují podpůrná opatření, jako např. větší flexibilitu a navýšení co se týče finančních prostředků určených na propagaci systémů certifikace, ať se již jedná o systémy zeměpisných označení či soukromé systémy řízené zemědělci, a to za předpokladu, že veřejné orgány zaručí jakost a původ těchto produktů. Tyto systémy jsou flexibilní a jsou schopny rychle reagovat na nové požadavky trhu či zemědělců;

Úloha místních a regionálních orgánů

10. domnívá se, že místní a regionální orgány mají široké zkušenosti a prokázaly, že jsou schopny ovlivňovat a podporovat jakost zemědělské produkce prostřednictvím svých činností souvisejících s řízením plánů EU pro rozvoj venkova, územního plánování a regionálního rozvoje. Existuje celá řada případů, kdy veřejné orgány přispěly ke zvýšení jakosti díky tomu, že podpořily takové systémy jako systémy zeměpisných označení;

11. poukazuje na novou podobu společné zemědělské politiky (podpora oddělená od produkce) i na to, že evropští zemědělci jsou čím dál tím více vystavováni globálnímu trhu. V důsledku toho je nezbytně nutné, aby bylo uznáno, že výrobní a kvalitativní normy, jež splňují evropští zemědělci (v oblastech jako udržitelnost, hygienické a zdravotní záruky za plodiny a výrobky, bezpečnostní podmínky, respektování práv pracovníků, dobré životní podmínky zvířat či územní rozvoj regionů), jsou vyšší než normy třetích zemí, a aby byly tyto zvýšené požadavky i po roce 2013 kompenzovány přímými platbami EU. To je obzvláště důležité pro místní a regionální orgány, neboť aktivity EU v oblasti zemědělství mají vliv na ekonomiku, krajinu i společnost všech regionů;

12. poukazuje na to, že by měly být vytvořeny předpoklady pro to, aby místní a regionální orgány mohly v rámci programů rozvoje venkova EU přispívat k jakosti zemědělské produkce či ji velkou měrou podporovat. Místní a regionální orgány mají hlavní úlohu při stanovování priorit a provádění těchto programů, jimž se podařilo rozvinout a přinést skutečné výhody pro zemědělce z EU;

13. konstatuje pozitivní výsledky iniciativ na nové přizpůsobení zemědělství konkrétním územím, díky nimž vznikly pevnější vazby mezi územím původu, spotřebiteli a zemědělstvím. Zemědělské trhy a aktivity ve školách představují konkrétní příklady toho, jak se mohou občané a zejména děti seznámit s rostlinnými produkty, s jejich produkčními metodami, organoleptickými vlastnostmi a sezónní povahou. Vyzývá Evropskou komisi, aby podpořila šíření těchto osvědčených postupů;

14. uznává, že aktivity místních a regionálních orgánů zaměřené na zvýšení poptávky po jakostních zemědělských produktech v podobě opatření na plošné zlepšení zadávání veřejných zakázek včetně oblasti školního a nemocničního stravování, by mohly významně přispět k dosažení cílů zelené knihy. Vyzývá proto, aby prostřednictvím odpovídající formy podpory došlo k jejich postupnému všeobecnému rozšíření. Vyzývá Komisi k tomu, aby zohlednila výsledky těchto projektů místních a regionálních orgánů a přitom zvažila určité aspekty, které berou v úvahu jakost zemědělských produktů, jako je omezení potravinových odpadů v jídelnách;

15. zdůrazňuje také činnost, kterou různé místní a regionální orgány EU vyvíjejí (v rámci rozvojových programů) ve třetích zemích na podporu tradičních výrobních postupů, respektu k ekosystémům, biologické rozmanitosti a potřeb místních spotřebitelů;

Požadavky na produkci a obchodní normy

16. chtěl by připomenout Komisi, že zemědělci, spotřebitelé i průmysl stále odmítají plán i logo EU (na to bylo nedávno

upozorněno na konferenci Komise o normách v únoru 2007). Spotřebitele a jeho akceptaci bude snadnější získat pomocí jasného označování původu a specifické jakosti. Navíc čas, jež by si vyžádala příprava loga, a náklady vynaložené na inspekce pro posouzení shody prováděné u zemědělců a na získání akceptace spotřebitelů jsou považovány za zbytečné. Kromě toho si trh a zemědělci vypracovali vlastní plány na dosažení těchto cílů. Proto bychom pro lepší akceptaci ze strany spotřebitelů a s cílem lépe využít daných prostředků navrhovali podpořit systémy zeměpisných označení a soukromé systémy certifikace řízené zemědělci, a to za předpokladu, že veřejné orgány zaručí jakost a původ těchto produktů. To by bylo pro zákazníky srozumitelnější a nevytvářelo by to další administrativní a finanční zátěž;

17. vyzývá ke zjednodušení obchodních norem, ale zdůrazňuje, že je potřeba vytvořit užší vztah mezi nároky na produkci a produktem díky vyjasnění terminologie, právnímu uplatňování a poskytování správných informací spotřebitelům prostřednictvím označování. Domnívá se rovněž, že by měly být odstraněny překážky, které přinášejí jen malý prospěch, i kvantitativní odchylky, pokud jde o pojem jakosti potravin. Vítá proto nedávný návrh Evropské komise na zrušení norem týkajících se rozměrů a tvaru různých druhů ovoce a zeleniny. Je nutné i nadále dodržovat přísná opatření, aby se tak dosáhlo ochrany a důvěry zemědělců i spotřebitelů. Obzvláště důležité je to u geneticky modifikovaných organismů, tj. u geneticky modifikovaných potravin. Takováto opatření by však neměla být zdvojením ochranného účinku jiných právních předpisů, jež brání klamání spotřebitelů. K tomu by mohly posloužit jasné definice nároků na produkci a stanovení charakteristik, jimiž se má řídit používání některých pojmů, např. pojmů „chov ve volném výběhu“ či „nízkouhlíkový“. Mohlo by být vhodné definovat jak obecné produkty, tak minimální požadavky pro jejich prodej. Dále by mohlo být vhodné určit jasnou a společnou definici některých vyhrazených termínů označujících metody územní produkce, například „farmářský produkt“, „tradiční výrobek“, „horský produkt“ a „bez genetické modifikace“. Tyto termíny by se za odpovídající úrovně samokontroly, která by byla trvale ověřitelná, mohly dobrovolně uvádět na etiketách;

18. zdůrazňuje, že se neustále ukazuje, že spotřebitelé z EU chtějí vědět, kde se pěstují jejich potraviny. Počet příkladů dokazujících, že jsou v této otázce spotřebitelé klamáni, stále roste. Proto Výbor požaduje, aby byla povinnost označovat, v jaké zemi byl produkt vypěstován, rozšířena i na suroviny, částečně zpracované potraviny a základní složky konečných produktů, jako např. na sýr či šunku;

19. doporučuje, aby byla v členských státech sjednocena daň z přidané hodnoty na produkty ze zemědělské výroby a chovu zvířat, protože spravedlivou hospodářskou soutěží mezi zemědělskými výrobci se zajistí vyšší kvalita produktů;

Specifické systémy jakosti EU

20. zdůrazňuje, že je zapotřebí mít všeobecnou důvěru spotřebitelů v systémy zeměpisných označení EU. Je jasné, že spotřebitelé musí být lépe informováni o charakteru těchto systémů a souvisejících právech duševního vlastnictví respektovaných na mezinárodní úrovni i o tom, jak jsou neoddělitelně spjaty s regionálními společenstvími. Je obzvláště důležité zahájit propagační kampaně, které by spotřebitele o tomto tématu informovaly a které by měly specifický rozpočet. V rámci EU použijí členské státy opatření nutná k zastavení neoprávněného používání označení CHOP a CHZO na svém území, podle čl. 13, odst. 1 nařízení (ES) č. 510/2006;

21. naléhavě upozorňuje, že je nutné si získat důvěru spotřebitelů díky celkové transparentnosti, uvádění zeměpisného označení by proto mělo být rozšířeno na zpracované produkty. Aby nebyla narušena budoucí integrita systémů zeměpisných označení, musí být u produktů se zeměpisným označením uvedeným na etiketě konečného výrobku zajištěno, že podíl složky je dostatečně významný, aby byl definující charakteristikou; užití zeměpisného označení musí být schváleno příslušným ochranným sdružením a příslušnými orgány;

22. domnívá se, že pokud se jedná o zeměpisné označení, je důležité stanovit kritéria, která mohou být využita k rozhodnutí, zda jde o nechráněné jméno nebo zda může být chráněno jako zeměpisné označení. Seznam výrobků by mohl být rozšířen, aby zahrnoval lesní plody a volně rostoucí houby i výrobky z nich. Mělo by se také zajistit, aby seznam výrobků zahrnoval produkty z lesních plodů a ovoce. Komise by také měla zohlednit existenci kolektivních certifikačních označení uznávaných členskými státy (specifická kvalita), a měla by členskými státem navrhnout společná pravidla pro uznávání těchto nástrojů kvality;

23. má za to, že je zapotřebí větší jednoty v typologii organizací a postupů kontroly a certifikace ekologických produktů tak, aby spotřebitelům poskytovaly bezpečnost a důvěru prostřednictvím nového loga EU pro ekologické zemědělství, což by zaručilo stejná kritéria produkce, kontroly a certifikace na úrovni Společenství, přispělo k vyřešení problémů a ještě větší podpoře jednotného trhu ekologických výrobků ve Společenství a mohlo by uspokojivě přispět ke zlepšení informovanosti spotřebitelů o existenci jednotných a účinných předpisů a kontrol pro potraviny z ekologické produkce v celé Evropské unii;

24. zastává názor, že není nutné zvažovat nové systémy, ale že je zapotřebí podpořit ty stávající, např. v oblasti dobrých životních podmínek zvířat. Uvítal by podporu Komise v podobě pokynů a podpory důvěryhodnosti, ale jakékoliv další návrhy nových log jsou zbytečné vzhledem k tomu, že na spotřebitelském trhu jsou uznávána stávající loga a jejich hodnota, jako např. v případě francouzského loga „label rouge“;

25. domnívá se, že by měl být namísto toho zaveden systém sankcí za neoprávněné používání chráněných označení a že by měly být určeny subjekty odpovědné za dohled nad sankcemi a za jejich navrhování ve všech členských státech EU;

26. co se týče chráněných označení upozorňuje na příležitost zavést ve všech členských státech povinnost úředního postupu při ochraně označení původu před jeho zneužitím nebo napodobením. Dále navrhuje odlišit způsoby a normy ochrany produktů s chráněným označením, přičemž by se rozlišovaly produkty charakterizované značnou reputací v mezinárodním měřítku a velkými exportními možnostmi, a to nejen z důvodu vyššího rizika padělání a zneužití, od produktů převážně rozšířených na místních trzích, které jsou v důsledku toho méně vystaveny neoprávněnému využívání označení původu. Pro tuto kategorii produktů doporučuje zjednodušený postup uznávání, který by se omezoval na ochranu vnitrostátního nebo regionálního charakteru. Vzhledem k vývoji výrobních a zpracovatelských technologií, který je zvláště rychlý v některých odvětvích, považuje za vhodné umožnit úpravy výrobních postupů zjednodušenou cestou;

27. bylo by vhodné podpořit rozšíření ochrany CHOP a CHZO i v rámci WTO. Domnívá se kromě toho, že je nutné aktivně pokračovat ve sjednávání dvoustranných dohod s různými nečlenskými zeměmi EU o vzájemném uznávání zemědělsko-potravinářských označení. Vzhledem k přílivu nových žádostí o zeměpisná označení z třetích zemí navrhuje prozkoumat možnost vytvoření evropské agentury kvality zemědělské produkce. Jak výrobky na vývoz, tak ty, co nejsou předmětem vývozu, by měly mít možnost získat uznání EU, forma mezinárodní ochrany by případně mohla být jiná v závislosti na riziku skutečného neoprávněného užívání výrobku, lze zvážit rozlišení dle rozsahu ochrany pro výrobky, u nichž je riziko neoprávněného užívání vysoké a které jsou určeny na vývoz a je u nich nutná mezinárodní ochrana WTO. U výrobků, u nichž je riziko neoprávněného užívání nižší a týká se místního trhu, by mohl být navržen jednodušší postup s uznáním členského státu ověřeného v Bruselu (srovnatelné s úrovní stávající přechodné ochrany) a evropská právní ochrana. Stejně tak je zásadní, aby zeměpisná označení byla chráněna uvnitř EU a aby členské státy byly na svém území povinny jednat v případě neoprávněného užívání či napodobování chráněných zeměpisných označení. Navrhuje se specifické ustanovení v článku 13 nařízení (ES) č. 510/2006 v tomto smyslu. Komise musí bránit úřední ochranu na mezinárodní úrovni a zejména na úrovni EU;

28. je přesvědčen, že je nutné výslovně zakázat používání geneticky modifikovaných organismů ve všech výrobních fázích výrobků majících chráněné označení původu (CHOP), chráněné zeměpisné označení (CHZO) a označení „zaručená tradiční specialita“ (ZTS), aby se zajistila ochrana a zachování tradičních výrobních metod a typických vlastností výrobků;

Systémy certifikace

29. doporučuje, aby byla podpořena aktivnější účast organizací výrobců a aby byla vůdčí úloha v této oblasti přenechána trhu. Dobře strukturované soukromé systémy zahrnující rovněž řízení výrobců jsou citlivější než právní předpisy, a jsou proto schopné reagovat rychleji na místní poptávku; příklady můžeme nalézt ve Švédsku, Spojeném království či Německu;

30. má za to, že stávající systémy certifikace pro produkty s přidanou hodnotou by lépe odpovídaly požadavkům společnosti, pokud by poskytovaly jasné a spolehlivé informace o tom, kde a jakým způsobem byl produkt vypěstován, a nutriční údaje;

31. domnívá se, že by bylo vhodné zavést společné hlavní směry a zlepšit tak informovanost spotřebitelů o minimálních požadavcích, které lze vyžadovat ohledně základní kvality potravin. Ty by měly být stanoveny nezávislými výbory tak, aby byl zajištěn konsensus všech příslušných složek potravinového řetězce nezávisle na tom, kde tyto strany sídlí;

32. souhlasí s názorem, že klíčem k úspěchu soukromých systémů je zapojení výrobců. Rovněž důležitá je široká podpora sdružením výrobců. To je zárukou toho, že kontroly, náklady a normy budou pro zemědělce z EU skutečně výhodné;

33. zdůrazňuje, že je nutné zohlednit finanční a administrativní zátěž malých výrobců, kteří využívají řemeslné zemědělské postupy; vyzývá v tomto ohledu k zachování výjimek, jež byly přiznány těmto výrobcům, kteří strukturálně nejsou s to dodržovat určité normy;

Další body

34. vyzývá Komisi, aby zvážila možnost větší flexibility a navýšení v oblasti finančních prostředků vymezených na propagaci. Je třeba přehodnotit priority v této oblasti, aby bylo možné více zohlednit systémy certifikace bez ohledu na jejich povahu;

35. domnívá se, že by evropští zemědělci mohli dojít většího uznání a vyvinout lepší obchodní systémy, pokud by předpisy

v oblasti státní podpory pro propagaci potravin byly méně přísné a byly by posíleny a zlepšeny veřejné systémy certifikace Společenství (CHOP, CHZO, ZTS, logo pro nejvzdálenější regiony, ekologická produkce);

36. vyzývá k tomu, aby se malým zemědělcům umožnil přístup k mikroúvěrům na investice do jakosti výroby a místního zajišťování potravin. V tomto ohledu vyzývá ke zvážení možnosti přeměrovat zdroje, které jsou dnes vyhrazeny na intervenční opatření, těm výrobcům, kteří používají výrobní metody vedoucí k zemědělství v rámci spravedlivého obchodu a udržitelnému zemědělství;

37. nepovažuje za nezbytné, aby se podporovalo vytváření nových systémů certifikace ve Společenství, které by mohlo vést k zmatkům a administrativním komplikacím. Domnívá se však, že by mohlo být vhodné předem stanovit hlavní směry, jež by zajistily objektivní obsah ostatních druhů certifikace (ISO, BIO atd.) u jiných výrobků než CHOP a CHZO. Dále považuje za vhodné, aby byla posílena a lépe koordinována spolupráce různých kontrolních orgánů;

38. navrhuje, aby Komise přezkoumala certifikaci „zaručená tradiční specialita“ (ZTS) a zavedla „speciální stupeň“ evropské potravinové známky, který bude novým systémem certifikace kvality pro tradiční/místní/řemeslné výrobky, jež splňují soubor parametrů minimální kvality a tak naplňují jiné hodnoty související s oblastí výroby, místní/regionální ekonomikou, udržitelným obhospodařováním půdy, jejich příspěvkem k zachování venkovského obyvatelstva, cestovního ruchu, místní kvality života atd. Systém certifikace by měl používat termíny jako tradiční výrobek, místní výrobek, regionální výrobek atd.;

39. vyzývá Komisi, aby poskytla finanční podporu jak v rámci jednotného trhu, tak v třetích zemích na informační a propagační kampaně, které by podporovaly a vysvětlovaly význam různých evropských označení kvality zemědělských výrobků i extenzivní podmínky a pravidla výroby, která musí evropští zemědělci dodržovat ve srovnání s ostatními zeměmi (týkající se životního prostředí a dobrých životních podmínek zvířat, vysoké normy bezpečnosti potravin atd.).

V Bruselu dne 13. února 2009.

předseda
Výboru regionů
Luc VAN DEN BRANDE

Stanovisko Výboru regionů zelená kniha: migrace a mobilita

(2009/C 120/07)

VÝBOR REGIONŮ

- se domnívá, že řešení společných výzev, se kterými jsou konfrontovány vzdělávací systémy členských států, na evropské úrovni představuje pro Evropu významnou přidanou hodnotu, která může přinášet významné podněty pro vytváření vzdělávacích politik v jednotlivých členských státech. Vzdělání je klíčem k integraci a k úspěšné účasti na společenském a profesním životě;
- odkazuje v této souvislosti důrazně na významnou roli Výboru regionů, kterou bude hrát v budoucnosti, neboť v některých členských státech mají evropské regionální a místní samosprávy odpovědnost v oblasti vzdělání;
- zdůrazňuje zásadní význam předškolního a školního vzdělání při integraci dětí a mládeže z rodin migrantů a poukazuje v této souvislosti zejména na význam znalosti jazyků nebo jednoho z jazyků výuky a mluveného jazyka ve státě pobytu;
- sílí přistěhovalectví chápe jako posílení kulturní a jazykové rozmanitosti Evropské unie, která může být odpovídajícím využitím jazykových znalostí proměněna v další výhodu pozice na globálním trhu, varuje tedy před označením přistěhovalectví za výlučnou zátěž pro členské státy EU, naopak se zasazuje za to, aby ve světle demografického vývoje v Evropě bylo přistěhovalectví vnímáno jako příležitost;
- navrhuje Evropské komisi, aby v rámci prohloubeného studia tematiky na evropské úrovni projednala mj. následující oblasti, kterým se zelená kniha nevěnuje:
  - zvýšení účasti dětí a mládeže z rodin migrantů na vzdělávání;
  - motivace rodičů migrantů k využití nabídky vzdělávání;
  - profesní vzdělávání dětí a mládeže z rodin migrantů (mj. aspekty poradenství v oblasti zaměstnání a podpora jazykových znalostí souvisejících s povoláním).

Zpravodajka: paní Männle (DE/ELS), poslankyně bavorského zemského sněmu

Odkaz

Zelená kniha Migrace a mobilita: úkoly a příležitosti vzdělávacích systémů EU

KOM(2008) 423 v konečném znění

POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ

1. zdůrazňuje význam spolupráce v oblasti vzdělávání v EU pro společenský a hospodářský rozvoj Evropy v rámci Lisabonské strategie a považuje za důležité, aby v této souvislosti docházelo k dalšímu posilování aspektu vzdělávání v rámci znalostního trojúhelníku;

2. souhlasí, aby spolupráce v oblasti vzdělávání v EU probíhala v souladu s ustanoveními čl. 149 a 150 ES a zohledňovala zásady subsidiarity;

3. proto vítá, že Evropská komise v zelené knize prohlásila o politice v oblasti vzdělávání, že je tato politika pevně zakotvena v pravomocích členských států;

4. konstatuje v této souvislosti s ohledem na formulaci názvu zelené knihy, že příležitosti a výzvy jsou především na úrovni vzdělávacích systémů členských států EU a že z důvodu smluvních ustanovení nelze hovořit o vzdělávacích systémech EU, neboť vzdělávací systémy jsou z politického hlediska vytvářeny na národní, příp. regionální a místní úrovni;

5. i přes toto vyjasnění hlavní rozhodovací úrovně se domnívá, že řešení společných výzev, se kterými jsou konfrontovány vzdělávací systémy členských států, na evropské úrovni představuje pro Evropu významnou přidanou hodnotu, která může přinášet významné podněty pro vytváření vzdělávacích politik v jednotlivých členských státech;

6. považuje intenzivní výměnu informací a zkušeností mezi členskými státy za velmi přínosnou a v této souvislosti přisuzuje významnou hodnotu zejména šíření osvědčených postupů členských států prostřednictvím Evropské komise;

7. odkazuje v této souvislosti důrazně na významnou roli Výboru regionů, neboť v některých členských státech mají

evropské regionální a místní samosprávy odpovědnost, částečně dokonce výlučnou pravomoc v oblasti vzdělání;

8. přisuzuje velký význam spolupráci členských států v rámci pracovního programu „Vzdělávání a odborná příprava 2010“, vítá zejména provádění opatření *peer learning*, které umožňují prohloubený proces vzájemného učení se na dobrovolném základě a děkuje v této souvislosti členům skupiny *peer learning* „Přístup ke vzdělání a sociální integrace“ za jejich činnost;

9. vítá proto iniciativu Evropské komise přispět předložením zelené knihy o migraci a mobilitě během Evropského roku mezikulturního dialogu 2008 k integraci dětí a mládeže z rodin migrantů, a tím k dodržení sociální soudržnosti;

10. vítá trvalou hodnotu veřejné práce u příležitosti mezikulturního dialogu a poukazuje v této souvislosti na plakát ke dni Evropy 2008, který se zejména u škol setkává s velkým ohlasem;

11. podporuje záměr Evropské komise zpřístupnit evropské veřejnosti formou konzultací situaci v oblasti vzdělávání dětí a mládeže z rodin migrantů a očekává výsledky konzultací s velkým zájmem;

12. domnívá se, že pět měsíců, které jsou stanoveny pro účast na konzultaci, poskytuje dostatek času pro příslušný podrobný postoj a žádá členy, aby podpořili účast zainteresovaných akterů na celoevropské konzultaci na regionální a místní úrovni;

13. bere však na vědomí, že Komise již v prosinci 2008, tedy před koncem konzultačního období, předloží návrhy pro nový rámec otevřené metody koordinace, které se mohou týkat i výměny politik o integraci dětí a mládeže z rodin migrantů, a očekává, že Komise odpovídajícím způsobem zohlední stanovisko Výboru regionů;

14. vítá obsáhlou definici pojmu „osoby z rodin migrantů“, kterou zvolila Evropská komise a do které spadají jako při provádění studií OECD týkající se mezinárodního hodnocení studentů (PISA) i skupiny osob, které získaly státní příslušnost tak, že se v daném státě, ve kterém pobývají, buď narodily nebo státní příslušnost přijaly, nebo jsou to děti těchto osob;

15. vítá skutečnost, že se Evropská komise zaměřila tematicky pouze na děti a mládež z rodin migrantů, které jsou zároveň socioekonomicky znevýhodněny, neboť u této skupiny osob je podle Výboru regionů největší potřeba jednat;

16. z důvodu silného přílivu občanů z jiných členských států a z třetích států do EU se domnívá, že je třeba jednat na úrovni vzdělávacích systémů na vnitrostátní úrovni, tato činnost může být podpořena výsledky konzultací a následným projednáním této tematiky na evropské úrovni;

17. souhlasí s názorem Evropské komise, že vzdělání je klíčem k integraci a k úspěšné účasti na společenském a profesním životě;

18. zdůrazňuje zásadní význam předškolního a školního vzdělání při integraci dětí a mládeže z rodin migrantů a poukazuje v této souvislosti zejména na význam znalosti jazyků nebo jednoho z jazyků výuky a mluveného jazyka ve státě pobytu;

19. sílí přistěhovalceví chápe jako posílení kulturní a jazykové rozmanitosti Evropské unie, která může být odpočívajícím využitím jazykových znalostí proměněna v další výhodu pozice na globálním trhu;

20. v této souvislosti se obecně vyslovuje pro to, aby byla věnována větší pozornost kulturnímu, jazykovému a intelektuálnímu potenciálu migrantů a aby se podporovalo to, že z legálních přistěhovalců se stanou nositelé vzájemné výměny mezi kulturami;

21. varuje tedy před označením přistěhovalceví za výlučnou zátěž pro EU, naopak se zasazuje za to, aby ve světle demografického vývoje v Evropě bylo přistěhovalceví vnímáno jako příležitost;

22. zdůrazňuje význam doporučení Evropského parlamentu a Rady týkající se klíčových schopností pro celoživotní učení i v souvislosti se zapojením dětí a mládeže z rodin migrantů;

Situace v oblasti vzdělávání dětí a mládeže z rodin migrantů

23. bere s obavami na vědomí popis situace v oblasti vzdělávání dětí a mládeže z rodin migrantů, který předložila Evropská komise, integraci dětí a mládeže z rodin migrantů považuje za velkou politickou výzvu a zdůrazňuje aktuální naléhavou potřebu jednat;

24. souhlasí s Evropskou komisí v tom, že neúspěch při integraci dětí a mládeže z rodin migrantů ve škole může být prvním z řady ztroskotání, které nakonec mohou vést k přerušení školní docházky, nezaměstnanosti z důvodu nedostatečné kvalifikace a k sociálnímu vyloučení;

25. v propojení různých faktorů (např. chybějící či nedostatečné znalosti vyučovacího jazyka, které vedou k neschopnosti sledovat výuku a k demotivaci; nedostatečná flexibilita vzdělávacích systémů při poskytování vzdělání přizpůsobeného schopnostem dětí a mládeže z rodin migrantů; rodiče bez vzdělání, nedostatečné pochopení a mimoškolní péče rodičů o děti a mládež) vidí příčinu rozdílných výkonů u dětí a mládeže z rodin migrantů;

26. výslovně sdílí názor Evropské komise, který vyjádřila ve sdělení „Zlepšování schopností pro 21. století: agenda pro evropskou spolupráci v oblasti školství“, že škola samotná nemůže napravit sociální znevýhodnění žáků;

27. zdůrazňuje své přesvědčení, že zdařilá integrace osob z rodin migrantů vyžaduje vysokou míru ochoty, času, úsilí a otevřenosti všech;

28. postrádá proto v zelené knize odkaz na individuální zodpovědnost rodičů a v určité míře i na věku přiměřenou zodpovědnost dětí a mládeže, kteří i přes svoji specifickou situaci musí prokázat připravenost k integraci a v rámci možností vyvinout vlastní iniciativu, pokusit se např. prostřednictvím účasti na vzdělávání či dodatečné kvalifikaci snížit či překonat stávající sociálně ekonomické znevýhodnění;

29. povinnou školní docházku považuje za nezbytnou záruku úspěšné integrace dětí a mládeže z rodin migrantů a důrazně se zasazuje za úzkou spolupráci školy a rodiny při dodržování školní docházky, to platí mj. i pro umožnění účasti dětí a mládeže na sportovní výuce a plavání a školních výletech;

30. stejně jako Evropská komise vidí zásadní možnosti řešení problémů v posíleném partnerství s řadou subjektů v oblasti vzdělání dětí a mládeže (mateřská školka, škola, práce s mládeží), přičemž rodina má dle názoru Výboru regionů významnou roli, neboť poskytuje důležité podněty pro směřování obecného očekávání týkajícího se způsobu života a tím i individuálního úspěchu ve vzdělání;

31. přisuzuje velký význam co nejdřívejšímu vstupu dětí z rodin migrantů do předškolního vzdělání, přičemž zohledňuje nezbytnou nutnost správně a plynule ovládat jazyky nebo jeden z jazyků země pobytu za účelem využívání nabídek vzdělávacího systému, neboť tak mohou být do začátku školní docházky řešeny či odstraněny jazykové problémy a může tak být připraven nezbytný základ pro rovnoprávnou účast na školní výuce;

32. vyzývá proto, aby se úřady na národní úrovni a místní a regionální samosprávy více věnovaly zapojení dětí a mládeže z rodin migrantů;

33. vyzývá v této souvislosti zejména místní a regionální samosprávy, aby přijaly příslušná opatření ve své oblasti odpovědnosti;

Konkrétní navržená opatření, která by měla být přijata na politické úrovni za účelem pozitivního ovlivnění situace v oblasti vzdělávání dětí z rodin migrantů

34. velmi vítá, že se Evropská komise při vypracování zelené knihy neomezila pouze na vylíčení situace dětí a mládeže z rodin migrantů, ale zároveň předložila přehled různých politických konceptů za účelem odstranění stávajících problémů;

35. dále vítá, že v rámci pracovního dokumentu Komise [SEK (2008) 2173], který je doplňkem zelené knihy, byl vypracován relativně rozsáhlý přehled dalších vzdělávacích přístupů k integraci dětí a mládeže z rodin migrantů, částečně s odkazem na dokumentaci přístupnou na internetu, který poskytuje obsáhlý přehled o úsilí jednotlivých členských států, jakož i mimoevropských států, v této oblasti;

36. důrazně poukazuje na význam místních a regionálních samospráv při hledání praktických řešení pro lepší integraci dětí a mládeže z rodin migrantů;

37. vzdělávání v zařízeních pro předškolní výchovu a ve výuce během prvních let školní docházky považuje za obzvláště rozhodující pro úspěch během školní docházky dětí a mládeže z rodin migrantů, neboť během tohoto období dochází k formování pro celou další dobu vzdělávání;

38. vyzývá v této souvislosti k posílené spolupráci mezi školami a veřejnými knihovnami za účelem lepšího seznámení dětí a mládeže se světem knih, čímž bude podpořen jazykový rozvoj dětí a mládeže a také pocit spoluúčasti na společnosti;

39. zasazuje se v této souvislosti o to, aby školky a školy kladly zvláštní důraz na včasnou podporu dětí jako jednotlivců a na vytvoření jejich pocitu sebedůvěry, jakož i na jejich sebeurčení v rámci mezikulturní hodnotové orientace v raném věku, přičemž zvláštní význam mají základní zkušenosti, formy vyjadřování a výrazy, které mají vytvářet důvěru a zpracovávat celé spektrum zkušeností, aby byl v dětech co nejdříve posílen základní systém pro smysl a hodnoty, který jim umožní se orientovat v komplexním světě a řešit krize, zlomy a přechodná období;

40. doporučuje, aby již v učebních plánech školek a základních škol byl zařazen ve smyslu sociálního vzdělávání učební cíl „empatie“, aby se děti uměly bez problému vžít do myšlenek a pocitů jiných a prokazovaly úctu k hodnotám a otevřenost pro přesvědčení jiných;

41. navrhuje věnovat zvláštní pozornost genderovým aspektům;

42. domnívá se, že za účelem odstranění stávajících rozdílů ve schopnostech studentů z rodin migrantů je nejvhodnější zavádění balíčku opatření, který zohledňuje jazykové vzdělání jako hlavní úkol pro všechny úseky vzdělávání;

43. dále doporučuje zakotvit v rámci škol pozitivní obraz fenoménu „rodin migrantů“ jako průřezový vyučovací koncept, aby studenti vnímali rodiny migrantů – ať své vlastní či spolužáků – jako něco pozitivního a obohacujícího;

44. zdůrazňuje nutnost poradenství pro mládež bez ukončené školní docházky a jejich rodiče o vzdělávacích a profesních možnostech, které mají, aby se mohli dodatečně kvalifikovat pro určitou profesi;

45. upozorňuje na skutečnost, že příslušné orgány na národní, regionální a místní úrovni by mohly i nadále využívat finanční prostředky v oblasti vzdělávání, které se uvolnily z důvodu snížení porodnosti v členských státech Evropské unie pro další zlepšování kvality vzdělávání a vybavenosti vzdělávacích zařízení;

46. doporučuje, aby v souvislosti s integrací dětí, mládeže a dospělých z rodin migrantů prováděly vzdělávací kampaně v médiích, přičemž lze poukázat např. na integraci osob veřejného života z rodin migrantů;

47. zdůrazňuje právo migrantů na pěstování jejich rodného jazyka a doporučuje, aby byla podporována mnohojazyčnost;

48. apeluje na regionální a místní samosprávy v jejich roli zaměstnavatele, aby školily zaměstnance v mezikulturních schopnostech a příp. zvýšily podíl zaměstnanců pocházejících z rodin migrantů při zohlednění vhodnosti, schopností a výkonu a přiměřeném ohodnocení jazykových a mezikulturních schopností;

Projednání této tematiky na evropské úrovni

49. souhlasí s názorem Evropské komise, že provádění zájmu členských států o evropskou spolupráci při integraci dětí a mládeže z rodin migrantů formou představení osvědčených postupů z členských států, regionů a měst může být evropskou přidanou hodnotou;

50. zdůrazňuje v této souvislosti, že problémy související s touto tematikou nemohou být vyřešeny na evropské úrovni, jak se uvádí v zelené knize, nýbrž mohou být pouze diskutovány, přičemž rozhodnutí o provádění případných politických opatření spadá do výlučné pravomoci národní, regionální a místní úrovně;

51. vyzývá evropské místní a regionální samosprávy, aby podrobně prozkoumaly, do jaké míry mohou být využity programy podpory v rámci programů Společenství, jako je např. akční program pro celoživotní učení (2007–2013) nebo strukturální fondy pro opatření zaměřená na zapojení dětí a mládeže z rodin migrantů příp. k podpoře mezikulturního dialogu, nebo jak lze přizpůsobit projekty, které se nacházejí ve stádiu plánování, stávajícím programům podpory Společenství, aby měly reálnou šanci na podporu;

52. poukazuje v této souvislosti na využití Evropského fondu pro integraci státních příslušníků třetích zemí a žádá jeho členy, aby se na regionální a místní úrovni zasadili o využití těchto fondů s ohledem na financování integračních opatření pro děti a mládež z rodin migrantů;

53. očekává, že integraci dětí a mládeže z rodin migrantů bude věnována dostatečná pozornost v rámci struktury, kterou Evropská komise zamýšlí uplatnit od prosince 2008 jako pokračování současného pracovního programu „Vzdělávání a odborná příprava 2010“ formou návrhu strategického rámce pro evropskou spolupráci v oblasti vzdělávání a odborné přípravy;

54. navrhuje Evropské komisi, aby v rámci prohloubeného studia tematiky na evropské úrovni projednala mj. následující oblasti, kterým se zelená kniha nevěnuje:

— zvýšení účasti dětí a mládeže z rodin migrantů na vzdělávání;

— motivace rodičů migrantů k využití nabídky vzdělávání;

— profesní vzdělávání dětí a mládeže z rodin migrantů (mj. aspekty poradenství v oblasti zaměstnání a podpora jazykových znalostí souvisejících s povoláním);

55. bere na vědomí, že se Evropská komise zasazuje o přijetí ukazatelů a evropských referenčních hodnot (*benchmarks*) v souvislosti s úrovní vzdělání a plněním školní docházky u dětí a mládeže z rodin migrantů;

56. připomíná, že v rámci přijetí nástroje evropských průměrných referenčních hodnot pro obecné vzdělávání a odbornou přípravu (*benchmarks*) v závěrech Rady ze dne 5. května 2003 bylo zdůrazněno, že evropské referenční hodnoty neznamenají stanovení cílů jednotlivých států a neudávají žádná rozhodnutí, která musejí být přijata jednotlivými vládami, i když národní opatření budou na základě priorit jednotlivých států příspěvkem k dosažení referenčních hodnot;

57. poukazuje na koherentní rámec, který byl přijat v květnu 2007 za německého předsednictví, pro ukazatele a referenční hodnoty za účelem pozorování pokroků v souvislosti s lisabonskými cíli v oblasti obecného vzdělávání a odborné přípravy, jakož i na fakt, že členské státy neprovedly návrh Evropské komise týkající se přijetí nových ukazatelů pro oblast školství, z důvodu zásadních úvah, ale i z důvodu administrativní a finanční zátěže, která by se získáváním těchto nových ukazatelů souvisela;

58. zásadně zdůrazňuje to, že v rámci spolupráce EU v oblasti školství by stanovení evropských referenčních hodnot (*benchmarks*) mělo zůstat výjimkou, a oblast uplatnění by měla být zachována na současných pěti referenčních hodnotách, a to z důvodu, že je stále jasnější, že cíle stanovené na dobrovolném základě na evropské úrovni do roku 2010 ve čtyřech z pěti případů nebudou dosaženy;

59. poukazuje důrazně na to, že zřízení nových ukazatelů může případně vést k značné dodatečné administrativní zátěži pro národní, regionální a místní úroveň, a proto by k tomuto zřízení mělo dojít vzhledem ke snahám Komise o snížení byrokracie pouze v případě, že podrobná analýza nákladů a výnosů bude pozitivní;

60. souhlasí v této souvislosti se zaměřením snah na již existující ukazatele a evropské referenční hodnoty;

61. za evropskou přidanou hodnotu nepovažuje přijímání nových ukazatelů a referenčních hodnot, nýbrž vytvoření seznamu osvědčených postupů zaměřených na poskytování vzdělávání a školní docházku dětí a mládeže z rodin migrantů;

62. je přesvědčen, že tento seznam může být s ohledem na tvorbu budoucí spolupráce v oblasti vzdělávání v EU hlavním prvkem prohloubené výměny informací a zkušeností a bude zdrojem zásadních podnětů pro tvorbu samostatné politiky integrace na vnitrostátní, regionální a místní úrovni;

63. vyzývá proto Komisi, aby po vyhodnocení výsledků konzultací a debaty v příslušných grémiích na evropské úrovni a za zapojení regionálních a místních samospráv, i příp. skupiny *peer learning* „Přístup ke vzdělání a sociální integrace“ vypracovala tento seznam obsahující konkrétní a praktické možnosti řešení stávajících problémů v oblasti poskytování vzdělávání a školní docházky dětí a mládeže z rodin migrantů;

64. považuje dále za nutné, aby Komise tento seznam poskytla příslušným vnitrostátním, regionálním a místním zodpovědným činitelům. Tento seznam by mohl obsahovat osvědčené postupy pro následující oblasti:

— Děti: co nejvčasnější zapojení do vzdělávací nabídky pro předškolní děti za současné podpory jazyka, celkové i přízpůsobené potřebám jednotlivých dětí, a jazyková diagnóza, jakož i příp. účast na logopedických podpůrných programech;

— Děti a mládež: během školní docházky provádění opatření na podporu jazykových schopností na všech úrovních školní docházky, příp. přechodná nabídka jazykových tříd pro děti a mládež s podstatnými nedostatky v jazyce výuky do té doby, než se jazykový nedostatek vyrovná. Zřízení sítí tzv. „jazykových kmotrů“ na podporu dětí a mládeže ve škole a při odborné přípravě;

— Rodiče: systematické a zaměřené vysvětlování možností vzdělávacího systému na základě vícejazyčných informač-

ních brožur vypracovaných příslušnými vzdělávacími úřady. Rozšiřování možností výuky jazyka pro rodiče migranty, zde z důvodu významného postavení matky zejména nabídky pro jazykovou výuku pro matky, které neovládají dostatečně vyučovací jazyk svých dětí. Přezkum možnosti nasazení a kvalifikace dobrovolného vícejazyčného doprovodného pracovníka pro rodiče za účelem odbourání jazykových, kulturních a sociálních znevýhodnění;

— Učitelé: podrobnější pojednání aspektů týkajících se migrace v rámci vzdělání učitelů (počáteční a další vzdělávání). Povzbuzení osob z rodin migrantů k započítí pedagogického studia, aby byli dětem a mládeži z rodin migrantů příkladem pro možnosti, které jim otevírá vzdělání;

— Školy: poskytnutí cílené podpory pro školy s vysokým podílem migrantů, zejména prostřednictvím umožnění nižšího počtu žáků, podpora učitelů sociálně-pedagogickými pracovníky pro pomoc mládeži, zajištění pomoci s domácími úkoly po vyučování a zřízení systému tutorů z řad starších studentů, kteří mohou být z rodin migrantů či nemusí; příp. vytvoření mezikulturních profilů specifických pro školy a jejich představení během školní docházky, přičemž pracovní skupiny podle jazyků migrantů mohou hrát významnou roli;

— Pracovníci v oblasti mládeže a sociální pracovníci: posílení vytváření vazeb na oblast škol za účelem péče o děti a mládež z rodin migrantů, kteří jsou současně socioekonomicky znevýhodnění;

65. poukazuje na rostoucí význam elektronického učení (e-learningu), které se vyznačuje časovou a místní nezávislostí, nabízí nové možnosti učení jazyků a umožňuje poznat osoby a kultury ve velmi odlehklých regionech. Výbor v této souvislosti vyzývá Komisi, aby prozkoumala oblasti uplatnění metod elektronického učení při integraci dětí a mládeže z rodin migrantů;

66. přisuzuje spolupráci s mezinárodními organizacemi (OECD, UNESCO) velký význam a podporuje v této souvislosti posílení součinnosti zejména s Radou Evropy;

Role směrnice 77/486/EHS o vzdělávání dětí migrujících pracovníků

67. bere na vědomí, že se oblast uplatnění směrnice 77/486/EHS o vzdělávání dětí migrujících pracovníků vztahuje pouze na občany EU a dle údajů Evropské komise byla směrnice doposud uplatňována pouze zlomkovitě;

68. spatřuje ve skutečnosti, že se směrnice nevztahuje na příslušníky třetích zemí, a v možnosti, kterou mají členské státy při regulaci jednotlivých aspektů, které jim připadají v souvislosti s integrací dětí a mládeže z rodin migrantů obzvlášť důležité, a v bilaterálních dohodách mezi jednotlivými členskými státy a s třetími zeměmi, významné náznaky toho, že ani obsah směrnice ani nástroj směrnice samotné nejsou přesvědčivou odpovědí na vývoj, který způsobuje stávající situaci migrace v Evropě;

69. konstatuje, že Evropská komise vyjadřuje v zelené knize pochyby týkající se zachování směrnice;

70. doporučuje na základě této skutečnosti Evropské komisi, Evropskému parlamentu a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru zrušit směrnici 77/486/EHS o vzdělávání dětí migrujících pracovníků.

V Bruselu dne 13. února 2009.

předseda
Výboru regionů
Luc VAN DEN BRANDE

Stanovisko Výboru regionů k tématu univerzální služba v elektronických komunikacích a budoucí sítě a internet

(2009/C 120/08)

VÝBOR REGIONŮ

- zdůrazňuje, že požadavek zajistit cenově dostupný funkční přístup k internetu je základním předpokladem hospodářského, sociálního a územního růstu a začleňování v EU;
- konstatuje, že jako služba, která je srovnatelná s jinými veřejnými službami, např. dodávkami vody a elektřiny, je širokopásmové připojení stále častěji považováno za „čtvrtou veřejnou službu“;
- zdůrazňuje, že je zapotřebí, aby EU všem obyvatelům či uživatelům zaručila poskytování služeb a vysoce kvalitních komunikací za rozumné ceny, bez ohledu na jejich sociální či geografickou situaci;
- zdůrazňuje klíčovou úlohu a odpovědnost místních a regionálních orgánů v úsilí zajistit cenově dostupné širokopásmové připojení v oblastech, kde trh selhal, při vedení pilotních projektů zaměřených na překonávání rozdílů v přístupnosti elektronických technologií a při vyvíjení nových přístupů ve veřejných elektronických službách zaměřených na občany;
- při různých příležitostech analyzoval a projednával řadu řešení, jež realizují místní a regionální orgány v celé Evropě, a uznává, že neexistuje jediné řešení platné pro každou situaci. To, co je vhodné pro velké městské centrum, nemusí vyhovovat jiným oblastem, např. malým hornatým regionům se složitým a členitým terénem nebo řídkým osídlením, kde poskytování jakýchkoliv služeb vyžaduje zvláštní úsilí.

Zpravodaj: Robert Bright (UK/SES), člen rady města Newport

Odkaz

sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů o druhém pravidelném přezkumu rozsahu univerzální služby v sítích a službách elektronických komunikací v souladu s článkem 15 směrnice 2002/22/ES

KOM(2008) 572 v konečném znění

sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů: Sdělení týkající se budoucích sítí a internetu

KOM(2008) 594 v konečném znění

POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ,

A. Univerzální služba v elektronických komunikacích

Obecné připomínky

1. má za úkol zajistit, aby všem, kdo o to požádají, byly poskytovány univerzální služby v elektronických komunikacích (e-komunikacích), které jsou nezbytné pro rozvoj společnosti a účast ve společnosti, a vítá druhý pravidelný přezkum rozsahu univerzální služby v sítích elektronických komunikací. Jedná se o významnou fázi přezkoumání kvality přístupu, začleňování a účasti na obchodu v celé EU. Jako služba, která je srovnatelná s jinými veřejnými službami, např. dodávkami vody a elektřiny, je širokopásmové připojení stále častěji považováno za „čtvrtou veřejnou službu“. VR označil IKT za hnací sílu, která umožní zvýšit konkurenceschopnost a zlepšit veřejné služby v rámci obnovené Lisabonské strategie EU. Cílem je, aby:

— informační a komunikační technologie byly oporou informační společnosti, která bude otevřená všem a bude splňovat potřeby všech členů společnosti, včetně postižených osob, starších osob a všech osob, u nichž existuje riziko sociálního vyloučení;

— elektronické komunikace vyřešily problém nedostupnosti pro občany žijící v těchto regionech (především ve venkovských oblastech), kteří v současnosti nemají odpovídající přístup k sítím a službám informačních komunikací;

— univerzální služba v elektronických komunikacích byla přístupná všem občanům, což vyžaduje stanovení minimálních požadavků na určenou kvalitu či rychlost; tato služba má lepší pozici k tomu, aby v budoucnu dokázala odstranit rozdíly v digitálních technologiích;

— univerzální služba byla aktualizována. Od okamžiku zahájení jejího provádění zůstal její rozsah prakticky nezměněn a stále ještě se omezuje na jediné připojení;

— se využívání internetu mohlo rozšířit a nebylo v Evropské unii omezovalo otázkami jako narůstající nedostatek adres internetového protokolu (IP adres) či otázkami bezpečnosti. V této souvislosti VR vítá konzultaci Evropské komise o „internetu věcí“ a zdůrazňuje nutnost nahradit protokol IPv4 modernější verzí IPv6, jež usnadňuje rozvoj internetu a má přímý důsledek pro konkurenceschopnost Evropy;

2. souhlasí se čtyřmi konkrétními prvky v rozsahu směrnice o univerzální službě a zdůrazňuje, že další rozvoj širokopásmového připojení, univerzální služby a internetu bude mít významné důsledky pro sociální, hospodářskou a územní soudržnost v členských státech EU. Je zapotřebí, aby EU všem obyvatelům či uživatelům zaručila poskytování služeb a vysoce kvalitních komunikací za rozumné ceny, bez ohledu na jejich sociální či geografickou situaci, a rovněž při úvahách o následcích opatření zřetelněji zohlednila regionální rozměr⁽¹⁾;

3. zdůrazňuje klíčovou úlohu a odpovědnost místních a regionálních orgánů v úsilí zajistit cenově dostupné širokopásmové připojení v oblastech, kde trh selhal, při vedení pilotních projektů zaměřených na překonávání rozdílů v přístupnosti elektronických technologií a při vyvíjení nových přístupů ve veřejných elektronických službách zaměřených na občany⁽²⁾;

4. zdůrazňuje, že je nutné, aby telekomunikační politika EU byla celkově flexibilní a měla široký rozsah, aby byla schopná se přizpůsobit rychlým a nepředvídatelným technologickým a tržním změnám, které mají vliv na všechny další odvětví společnosti⁽³⁾;

5. zdůrazňuje, že je nutné v souladu s horizontálními prioritami stanovit prvořadě činnosti zaměřené na podporu rovných příležitostí (např. zpřístupnit veřejné internetové stránky všem či vybudovat infrastrukturu širokopásmového připojení). Pro jejich zajištění je nutná intervence na místní, regionální nebo státní úrovni⁽⁴⁾;

⁽¹⁾ CdR 520/99 fin.

⁽²⁾ CdR 5/2008 fin.

⁽³⁾ CdR 520/99 fin.

⁽⁴⁾ CdR 5/2008 fin.

6. vítá snahy Komise, jejichž smyslem je zahájit úvahy o budoucí úloze univerzální služby v poskytování služeb elektronických komunikací, zejména v souvislosti s poskytováním širšího přístupu ke službám elektronických komunikací pro všechny uživatele, včetně postižených;

Dostatečný univerzální přístup poskytovaný trhy elektronických komunikací

7. podporuje Komisi v tom, aby prováděla přezkum univerzální služby v elektronických komunikacích pravidelně a často;

8. zdůrazňuje, že požadavek zajistit cenově dostupný funkční přístup k internetu je základním předpokladem hospodářského, sociálního a územního růstu a začleňování v EU;

9. plně uznává, že existují nerovnosti a rozdíly v přístupu, zavádění a rozvoji internetu v členských státech EU, které jsou nejmarkantnější v těch regionech (především ve venkovských oblastech), kde ve srovnání s městskými a metropolitními oblastmi přetrvává nedostatečná dostupnost cenově dostupného funkčního přístupu k internetu;

10. je znepokojen skutečností, že došlo ke vzniku jistého rozdílu nejen v digitálních technologiích, ale také v sociální a hospodářské oblasti, neboť jejich závislost na digitálních technologiích a přístupu k nim neustále roste;

11. uznává, že se trhy potýkají s problémy, když mají poskytovat cenově dostupné vysokorychlostní širokopásmové sítě některým geografickým oblastem, a vyzývá Evropskou komisi, aby sestavila politiky a pokyny, které zohlední neúspěch trhu a usnadní iniciativy ve státním a veřejném sektoru, jejichž cílem je vytvořit v takových oblastech otevřené sítě, jež budou funkčně oddělené od služeb;

Data s rychlostmi dostatečnými pro funkční přístup k internetu

12. zdůrazňuje, že přístup k širokopásmovému připojení za dostupnou cenu na celém území EU je základním faktorem umožňujícím zaručit kvalitní služby občanům, podpořit konkurenceschopnost a produktivitu⁽⁵⁾. Širokopásmový přístup ve vysoké kvalitě za rozumné ceny může zlepšit dostupnost a kvalitu služeb, které místní a regionální orgány poskytují, a současně usnadnit mikropodnikům a malým a středním podnikům nabízení jejich produktů k prodeji. Lze počítat s tím, že rozšíření a zrychlení přístupu k širokopásmovým službám⁽⁶⁾ bude velmi přínosné pro vzdálené regiony a komunity, zejména ty nejodlehlejší;

13. zdůrazňuje, že je třeba věnovat zvláštní pozornost hospodářsky méně rozvinutým regionům, aby mohly lépe těžit z možností nabízených IKT k dosažení skutečné konvergence a zamezit riziku vyloučení⁽⁷⁾;

14. opakuje cíl z Rigy, aby do roku 2010 mělo přístup k širokopásmovému internetu 90 % obyvatel EU. Tento cíl však sám o sobě nestačí a měl by být doplněn o další faktory: geografické rozložení, hustotu obyvatelstva atd. Mezi členskými státy přetrvávají značné nerovnosti a z analýzy Evropské komise vyplývá, že pouze 70 % venkovského obyvatelstva EU má k dnešnímu dni přístup zajištěn⁽⁸⁾;

15. vyzývá místní a regionální orgány, aby podporovaly příslušná opatření, což může sloužit jako příklad pro hledání uživatelsky orientovaných řešení v oblasti elektronické správy, zaměřených na šíření počítačové gramotnosti a zajištění podmínek, jež jsou příznivé pro obchodní a výzkumné činnosti v oblasti IKT⁽⁹⁾;

16. vyzývá Komisi, aby definovala širokopásmové připojení jako nepřetržitou službu, která umožňuje současné využití hlasových a datových služeb s minimální rychlostí stažení a vložení, které ve všech regionech zajistí funkční přístup k internetu;

Odkazy na širokopásmové připojení v pozměněném rozsahu povinnosti univerzální služby

17. trvá na tom, že přetrvávající rozdíly v používání digitálních technologií způsobují sociální a hospodářské vyloučení. Realizace rovných příležitostí v digitální oblasti je ze sociálního hlediska nutná; tato oblast rovněž představuje prozatím nevyužitý hospodářský potenciál. IKT je třeba využít jako nový „sociální nástroj“ a vytvořit vazby mezi strategiemi v této oblasti a sociální politikou Společenství⁽¹⁰⁾ a používat IKT jako nástroj místního a regionálního rozvoje spojený s politikou soudržnosti;

18. má velké obavy, že při zavádění širokopásmového připojení by mohlo dojít k typickému selhání trhu tam, kde se soukromí provozovatelé domnívají, že bude málo rentabilní investovat do infrastruktury ve vzdálených a venkovských oblastech a oblastech s nízkou hustotou obyvatelstva nebo v hornatém terénu, kde je to obzvláště složité a obtížné⁽¹¹⁾;

19. navrhuje začlenit do směrnice mechanismy na podporu funkčního širokopásmového přístupu k internetu ve venkovských oblastech, regionech s nízkou hustotou obyvatelstva a nejbližších regionech. V nutných případech by měla být umožněna také podpora pro investice místních a regionálních orgánů – nebo po dohodě s nimi i malých a středních podniků či místních iniciativ – do rozvoje IKT a infrastruktury⁽¹²⁾;

20. žádá, aby byla stanovena konkrétní opatření, jako např. strukturální fondy EU, která by zajistila srozumitelnost a důslednost při poskytování funkčního přístupu k internetu ve všech regionech EU, a to dříve, než v roce 2010 dojde k přezkumu těchto programů v polovině období;

⁽⁵⁾ CdR 5/2008 fin a CdR 272/2006 fin.

⁽⁶⁾ CdR 252/2005 fin.

⁽⁷⁾ CdR 5/2008 fin.

⁽⁸⁾ CdR 272/2006 fin.

⁽⁹⁾ CdR 5/2008 fin.

⁽¹⁰⁾ CdR 5/2008 fin.

⁽¹¹⁾ CdR 272/2006 fin.

⁽¹²⁾ CdR 4/2008 fin.

21. uznává, že portály EU významně přispívají k podpoře výměn osvědčených postupů mezi všemi zainteresovanými stranami při plánování a rozvoji sítí širokopásmového otevřeného přístupu s využitím evropských, vnitrostátních a regionálních finančních prostředků v souladu s pravidly EU o poskytování státní podpory (<http://www.broadband-europe.eu>);

22. uznává, že technologie širokopásmového připojení má obrovský vliv na další rozvoj celého jednotného evropského trhu. Vyzývá Evropskou komisi, aby tento fakt zohlednila ve svých obnovených politikách, které připravuje jako reakci na současnou ekonomickou situaci, a aby na podporu investic do těchto infrastruktur zvažila využití všech mechanismů, jež má k dispozici;

23. věří, že konkurenceschopnost EU, rozsah a kvalita služeb, produktivita a také míra zaměstnanosti v mnoha dalších odvětvích mohou do značné míry záviset na dostupnosti funkčního vysokorychlostního přístupu k internetu;

24. v prostředí, kde vnitrostátní, regionální a místní úřady i další instituce poskytují čím dál více služeb občanům elektronickou cestou (elektronickou správu, zdravotnictví, učení, zadávání veřejných zakázek), nabývá odpovídající přístup k širokopásmovým technologiím postupně na významu z hlediska demokratické účasti (začleňování občanů do informační společnosti) ⁽¹³⁾; posílit spolupráci mezi místními, regionálními, vnitrostátními a evropskými úřady lze rovněž zlepšením přístupu k širokopásmovému připojení pro veřejnou správu, zejména v souvislosti s právě prováděnou směrnicí EU o službách;

Povinnost univerzální služby musí být dostatečně flexibilní, aby bylo možné zohlednit jakýkoli vývoj na trhu ve všech členských státech

25. je přesvědčen, že Výbor regionů při různých příležitostech analyzoval a projednával řadu řešení, jež realizují místní a regionální orgány v celé Evropě, a uznává, že neexistuje jediné řešení platné pro každou situaci. To, co je vhodné pro velké městské centrum, nemusí vyhovovat jiným oblastem, např. malým hornatým regionům se složitým a členitým terémem nebo řídkým osídlením, kde poskytování jakýchkoliv služeb vyžaduje zvláštní úsilí ⁽¹⁴⁾;

26. uznává, že rozdíly v elektronických dovednostech jsou stále značné. Rizikovými skupinami jsou především senioři, ekonomicky neaktivní osoby, osoby s nízkou kvalifikací a osoby, které nezískaly znalosti digitální technologie nutné pro rozvoj svých uživatelských schopností v pracovním životě;

⁽¹³⁾ Výbor regionů ve svých předchozích stanoviskách rovněž zdůrazňoval klíčový význam, který mají širokopásmové služby pro mnoho dalších odvětví hospodářství a veřejné správy, viz stanovisko Výboru regionů ze dne 13. února 2007 *Překlenutí propasti v širokopásmovém připojení a akční plán „eGovernment“ v rámci iniciativy i2010*, Úř. věst. C 146, 30.6.2007, s. 63–68, body 1.3 až 1.5 (poznámka pod čarou č. 44), a také stanovisko Výboru regionů ze dne 13. dubna 2000 ke sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů *Pátá zpráva Komise o provádění právních předpisů v odvětví telekomunikací* a sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů *Směrem k novému rámci pro infrastrukturu elektronických komunikací a pro doplňkové služby – přezkoumání sdělení za rok 1999*, Úř. věst. C 226, 8.8.2000, s. 56, odstavec 2.3 (viz poznámka pod čarou č. 1) (pozn. překl.: české znění není k dispozici).

⁽¹⁴⁾ CdR 272/2006 fin.

27. klade důraz na význam odborné přípravy a výuky přizpůsobené potřebám vycházejícím z trvalého digitálního vývoje společnosti jako celku, se zvláštním ohledem na situaci znevýhodněných skupin ⁽¹⁵⁾;

28. zdůrazňuje, že je nutné se zaměřit na rozdíl mezi zaváděním širokopásmového připojení a jeho skutečným využíváním, neboť z důvodu digitální gramotnosti občanů, kterou by bylo možné zlepšit, nejsou plně využívány jeho možnosti. K překonání tohoto rozdílu je nutno provést opatření na místní a vyšší úrovni mající za cíl odstranit překážky v používání širokopásmového připojení, např. školení k používání internetu, zavádění internetových míst pro veřejnost ⁽¹⁶⁾ financování vzdělávacích projektů občanských svazů a jiných nevládních organizací v oblasti digitální gramotnosti, jakož i podpora konkurence mezi poskytovateli širokopásmového připojení;

B. Budoucí síť a internet

Obecné připomínky

29. má za úkol posoudit rozvoj příští generace internetových technologií a vítá možnost přezkoumat nové prvky technologického pokroku budoucích sítí a internetu věcí;

30. považuje internet za jednu z nejskvělejších vymožeností naší doby. Dokáže stimulovat hospodářský růst a tento jeho potenciál může přinášet značné výhody, jako vytvoření nových služeb, vznik nových příležitostí pro investice a zaměstnání, zvýšení produktivity, snížení nákladů a zlepšení kvality života ⁽¹⁷⁾;

31. konstatuje, že se v krátkém časovém úseku vysokorychlostní internet (širokopásmové připojení) stal pro moderní hospodářství nepostradatelným. Změnil způsob, jak k internetu přistupujeme a jak jej používáme;

32. oceňuje, že v příštím sdělení o komunikačních sítích chce Evropská komise připravit terén pro internet věcí, jež možná bude největší revolucí, jakou kdy internet zažil;

Výzvy v oblasti politik

33. vyslovuje naději, že celkovým cílem příštího sdělení a případné aktualizace regulačního rámce bude podpořit hospodářskou soutěž, a konstatuje, že zajištění dostupnosti služeb informační společnosti je ve Společenství cílem, který podléhá hospodářské soutěži ⁽¹⁸⁾;

⁽¹⁵⁾ CdR 5/2008 fin.

⁽¹⁶⁾ CdR 272/2006 fin.

⁽¹⁷⁾ CdR 272/2006 fin.

⁽¹⁸⁾ CdR 274/2000 fin.

34. sdílí názor Komise, že přesun služeb tvůrčího obsahu do prostředí internetu znamená velkou změnu, a zdůrazňuje, že obsah nových služeb a nových digitálních médií se musí plánovat nejen na základě ekonomických kritérií, ale je třeba jej rozvíjet podle sociálních a kulturních potřeb⁽¹⁹⁾;

35. je nucen zdůraznit význam zachování kulturní rozmanitosti a identity v pluralistické evropské společnosti v budoucím digitálním světě⁽²⁰⁾;

36. trvá na tom, že je důležité zaujmout nový přístup, jenž umožní zaměřit elektronické veřejné služby na občana, a zdůrazňuje klíčovou úlohu místních a regionálních úřadů, jež jsou za zavedení takového přístupu odpovědné; na tomto přístupu mají specifický zájem okrajové, nejvzdálenější a venkovské regiony a ostrovní společenství. V jejich případě je sociálně hospodářský přínos rozvoje IKT pro soudržnost nepostradatelný a vytváří obrovskou přidanou hodnotu⁽²¹⁾;

37. zdůrazňuje, že k zamezení vyloučení občanů z veřejných služeb by správní orgány měly uplatňovat víceúrovňový přístup, který uživatelům umožní interakci se službami způsobem, jenž jim vyhovuje (prostřednictvím fyzické přepážky, webové stránky, digitální televize, mobilního telefonu atd.)⁽²²⁾;

38. poukazuje na komunitní úlohu interaktivní sítě (WEB 2.0), jež přináší převratné změny v komunikaci mezi občany a místními orgány, zajišťuje nejvyšší možnou transparentnost rozhodovacích mechanismů a posiluje participativní demokracii;

39. vyzývá Komisi, aby sestavila další pokyny, jak mají regiony a města dodržovat pravidla EU o poskytování státní pomoci, zejména když půjde o to přejít na dokonalejší příští generaci širokopásmového připojení tam, kde u těchto služeb došlo k selhání trhu, a při zavádění bezdrátového širokopásmového připojení v regionech;

40. trvá na tom, že je nutné plánovat budoucí internet věci takovým způsobem, aby byl schopen čelit novým rizikům pro děti a mládež, jež s sebou nese pokračující digitální konvergence, lepší přístup k širokopásmovému připojení a nová uživatelská zařízení obsahující internetové funkce⁽²³⁾;

41. žádá, aby byla věnována speciální pozornost zabezpečení transakcí a potírání nezákonného a škodlivého obsahu internetu⁽²⁴⁾. Společnost je obzvláště citlivá na otázky ochrany spotřebitele a ochrany osobních údajů⁽²⁵⁾;

42. oceňuje, že Evropská komise věnuje pozornost zlepšení ochrany soukromí a osobních údajů jednotlivců v odvětví elektronických komunikací;

43. žádá opatření zaměřená na posílení bezpečnosti a zlepšení mechanismů vymáhání a upozorňuje Evropskou komisi na skutečnost, že některá opatření pro zajištění bezpečnosti sítě a ochrany spotřebitele vyžadují koordinaci a provádění spíše na mezinárodní úrovni než na úrovni EU⁽²⁶⁾;

44. doufá, že cílem dalších činností bude stimulace a podpora rozvoje a zavádění technických řešení problému nedovoleného obsahu a škodlivého chování on-line, jakož i podpora spolupráce a výměny osvědčených postupů mezi celou řadou zúčastněných stran na místní, regionální, evropské i mezinárodní úrovni⁽²⁷⁾;

45. uznává, že je třeba, aby školství mělo k dispozici funkční služby širokopásmového připojení a aby se v učebních osnovách informatiky a mediální výchovy věnovala patřičná pozornost i bezpečnému on-line prostředí. Trvá na tom, že činnost by se dále měla zaměřit nejen na ochranu dětí, ale rovněž na to, aby se aktivně připravily (učení) na bezpečné používání internetu (získávání autonomie)⁽²⁸⁾;

46. doporučuje koordinovat průzkum v příslušných oblastech uvnitř i mimo EU a rozvoj poznatků o měnících se způsobech, jakými lidé využívají on-line technologie, o souvisejících rizicích a možných škodlivých důsledcích, které může využívání on-line technologií mít, včetně otázek technických, psychologických a sociálních⁽²⁹⁾;

47. zastává názor, že úspěch regulační politiky telekomunikací nelze spolehlivě hodnotit na vnitrostátní úrovni, neboť rozdíly v telekomunikacích a poskytování služeb neexistují pouze mezi regiony EU, ale i uvnitř regionů, např. mezi hustě zalidněnými městy a venkovskými oblastmi v každém regionu, které se podstatně liší od celostátního průměru⁽³⁰⁾;

48. žádá Evropskou komisi, aby lépe monitorovala dostupnost a kvalitu služeb na nižších geografických úrovních, než tomu bylo doposud, s cílem věnovat větší pozornost rozdílům v regionálních trzích a zajistit začleňování občanů⁽³¹⁾;

Konkrétní činnosti

49. trvá na tom, že volná hospodářská soutěž v telekomunikacích nepřináší rovný přístup a služby všem regionům či podoblastem. Ustanovení, kterými se řídí univerzální služba, je třeba neustále aktivně revidovat a zaručit tak skutečně univerzální přístup k informační společnosti⁽³²⁾;

⁽¹⁹⁾ CdR 252/2005 fin.

⁽²⁰⁾ CdR 94/2008 fin.

⁽²¹⁾ CdR 5/2008 fin.

⁽²²⁾ CdR 272/2006 fin.

⁽²³⁾ IDATE, prosinec 2006, viz příloha.

⁽²⁴⁾ CdR 252/2005 fin.

⁽²⁵⁾ CdR 252/2005 fin.

⁽²⁶⁾ CdR 4/2008 fin.

⁽²⁷⁾ CdR 174/2008 fin.

⁽²⁸⁾ CdR 174/2008 fin.

⁽²⁹⁾ CdR 174/2008 fin.

⁽³⁰⁾ CdR 52/2001 fin.

⁽³¹⁾ CdR 274/2000 fin.

⁽³²⁾ CdR 520/99 fin.

50. navrhuje začlenit služby širokopásmového připojení do oblasti působnosti stávající směrnice o univerzální službě a žádá vnitrostátní regulační orgány, aby transparentně stanovily řadu opatření, zohlednily rozvoj v oblasti technologií a rychlostí a podrobně uvedly zdroje a také postihy, které budou používat na podporu zavedení funkčního a otevřeného internetu v daném členském státě. VR připomíná Evropské komisi, aby dbala na to, že místní a regionální orgány a cíloví uživatelé v daných regionech by neměli být ani finančně penalizováni ani trpět prodlevami ze strany operátorů, kteří čekají na výsledek vznikajících dohod o univerzální službě v daném členském státě ⁽³³⁾;

51. navrhuje, aby byl stanoven soubor jasně definovaných kritérií (hustota osídlení, mapa, výkonnost sítě, reliéf), s jejichž pomocí bude možné určit prioritní oblasti, kde dochází k selhání trhu;

52. domnívá se, že v budoucnosti by úroveň požadované univerzální služby neměla být stanovena příliš nízko, aby služba pokryla existující i budoucí potřeby běžných uživatelů. Musí odkazovat na rychlejší funkční internetové připojení, jež v budoucnu umožní rychlý pokrok technologie. Je třeba povzbuzovat členské státy, aby v souladu s článkem 32 stávající směrnice stanovily na vnitrostátní úrovni přísnější požadavky na univerzální službu ⁽³⁴⁾;

53. uznává, že je třeba identifikovat a posoudit různé modely poskytování širokopásmového připojení v budovách s využitím veřejných telekomunikačních přístupových sítí;

54. povzbuzuje orgány veřejné správy, zejména na úrovni obcí, aby investovaly do nových sítí a snížily stavební náklady tím, že usnadní přístup k vlastnímu vedení, nebo že budou koordinovat modernizaci sítí se silničními pracemi nebo jinými sítěmi, především s elektrickými a kanalizačními rozvody;

55. požaduje přístup k infrastrukturám prostřednictvím veřejných orgánů a veřejných služeb, poskytnutím dostatečného počtu otevřených šachet u staveb na zelené louce, zmapováním stávajících infrastruktur nebo zveřejněním plánů veřejných prací a usnadněním koordinace mezi poskytovateli služeb a majiteli budov při pokládce kabeláže v nových stavbách;

56. doporučuje najít nové a pružné způsoby efektivních opatření v těchto oblastech, buď pomocí politiky poskytování hospodářské podpory výstavbě infrastruktury na místní nebo regionální úrovni, která je koordinována na úrovni státní a EU, anebo pomocí zásad pro zvládnutí selhání trhu, které je ve zmíněných oblastech obvyklé, v souladu se zásadami politiky volné hospodářské soutěže EU ⁽³⁵⁾;

57. doporučuje i nadále povzbuzovat místní a regionální orgány k výměně osvědčených postupů ⁽³⁶⁾, které optimálně využívají možnosti nabízené strukturálními fondy, Fondem pro rozvoj venkova a státní podporou při poskytování a využívání širokopásmového připojení. VR při několika příležitostech poukázal na potřebu a výhody tohoto přístupu;

58. vyzývá Komisi, aby využila ukazatele rozšíření a využití IKT v regionech, což umožní trvale vyvozovat užitečné a nezbytné závěry s cílem přijímat opatření zaměřená na hospodářsko-sociální a technologickou konvergenci regionů ⁽³⁷⁾;

59. žádá, aby byly předloženy konkrétní návrhy na podporu zájmů uživatelů a spotřebitelů, pokud bude směrnice o univerzální službě aktualizována ⁽³⁸⁾;

60. vyzývá Komisi, aby podporovala zapojení občanů do procesu zlepšování kvality administrativních služeb a služeb veřejného sektoru; toto zapojení by se mohlo uskutečňovat formou stále virtuální observatoře, která by umožnila shromažďovat názory a doporučení uživatelů ⁽³⁹⁾.

V Bruselu dne 13. února 2009.

předseda
Výboru regionů
Luc VAN DEN BRANDE

⁽³³⁾ CdR 272/2006 fin.

⁽³⁴⁾ CdR 274/2000 fin.

⁽³⁵⁾ CdR 272/2006 fin.

⁽³⁶⁾ Viz <http://www.broadband-europe.eu>

⁽³⁷⁾ CdR 5/2008 fin.

⁽³⁸⁾ CdR 274/2000 fin.

⁽³⁹⁾ CdR 272/2006 fin.

III

(Přípravné akty)

VÝBOR REGIONŮ

78. PLENÁRNÍ ZASEDÁNÍ 12. A 13. LEDNA 2008

Stanovisko Výboru regionů k tématu **Doprava šetrnější k životnímu prostředí**

(2009/C 120/09)

VÝBOR REGIONŮ

- vítá, že poprvé je v návrhu nové směrnice předpokládána zásada internalizace vnějších nákladů a že tomuto návrhu na revizi směrnice o nákladech na užívání pozemních komunikací předcházely rozsáhlé studie, ve kterých byla tato problematika fundovaně posouzena;
- připomíná, že v bílé knize o dopravě bylo zakotveno vytvoření vyváženého poměru jednotlivých druhů dopravy, zdaňování podle jednotných zásad nezávislých na druhu dopravy pro lepší zavádění poplatků za náklady, rovné příležitosti pro jednotlivé druhy dopravy, požadavek úplné internalizace sociálních nákladů a nákladů na životní prostředí, započítání nákladů infrastruktury i vnějších nákladů souvisejících s nehodami, znečištěním ovzduší, hlukem z provozu a přetížením dopravy do nákladů, přičemž uplatňování těchto zásad pro všechny druhy dopravy a všechny kategorie uživatelů musí být cílem evropské dopravní politiky;
- poukazuje na to, že jedním z nejdůležitějších cílů evropské dopravní politiky je přesunutí přeshraniční nákladní dopravy, a především přeshraniční těžké nákladní dopravy, ze silnic na železnice a že EU musí zajistit dosažení tohoto cíle vhodnými opatřeními, pokud je pro to k dispozici dostatek volných kapacit;
- je přesvědčen, že vybírání poplatků za vnější náklady na transevropské síti nesmí být ponecháno na rozhodnutí členských států, ale že musí existovat transparentní systém s odpovídajícími kritérii a že se členské státy musí různými způsoby podněcovat, aby bylo možné vybírat poplatky za vnější náklady a získané výnosy účelově používat.

Zpravodaj: pan Herwig van Staa (AT/ELS), předseda zemského sněmu spolkové země Tyrolsko

Odkazy

Sdělení Komise Doprava šetrnější k životnímu prostředí

KOM(2008) 433 v konečném znění

Sdělení Komise Strategie pro provedení internalizace vnějších nákladů

KOM(2008) 435 v konečném znění

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 1999/62/ES o výběru poplatků za užívání určitých pozemních komunikací těžkými nákladními vozidly

KOM(2008) 436 v konečném znění

Sdělení Komise Opatření na snížení hluku ze železniční dopravy zaměřená na stávající vozový park

KOM(2008) 432 v konečném znění

POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ

Úvod

1. připomíná, že Evropská komise v Bílé knize o evropské dopravní politice do roku 2010: čas rozhodnout se ze dne 12.9.2001, KOM(2001) 370, odkazuje ohledně cíle zjišťování skutečných nákladů na zasedání Evropské rady v Göteborgu a vyslovuje se pro úplnou internalizaci sociálních nákladů a nákladů na životní prostředí prostřednictvím trvale udržitelné dopravní politiky;

2. poznamenává, že Evropská komise podtrhuje nezbytnost opatření k tomu, aby byl růst objemu dopravy jasně oddělen od růstu HDP přesunutím dopravy ze silnic na železnice, vodní cesty a veřejnou osobní dopravu. Evropská komise dodává, že zdaňování musí probíhat podle jednotných zásad nezávislých na druhu dopravy, aby se dosáhlo lepšího zavádění poplatků za náklady a tím i rovných příležitostí pro jednotlivé druhy dopravy, a vysvětluje, že náklady za používání infrastruktury musí zahrnovat jak náklady na infrastrukturu, tak i vnější náklady související s nehodami, znečištěním ovzduší, hlukem z provozu a přetížením dopravy;

3. lituje, že při přezkumu bílé knihy Evropské komise o dopravě v polovině období (sdělení Komise ze dne 22.6.2006, KOM(2006) 314), se našlo pouze málo nových iniciativ k realizaci zjišťování skutečných nákladů v dopravě, pouze v kapitole „Inteligentní zpoplatnění“ je uveden nový nástroj v souvislosti s výběrem poplatků za užívání silnic na financování infrastruktury i k optimalizaci dopravy, které mohou být odstupňované podle účinků na životní prostředí nebo rizika přetížení dopravy, především ve městech a ekologicky citlivých oblastech, kde by se mohly využívat i jiné formy přidělování kapacit, například tržní výměna průjezdních práv;

4. konstatuje, že současným balíčkem pro dopravu šetrnější k životnímu prostředí (Greening Transport Package) a návrhem na revizi směrnice o nákladech na užívání pozemních komunikací, který je v tomto balíčku obsažen, plní Komise svůj závazek, vyplývající z článku 11 směrnice 2006/38/ES, předložit všeobecně platný a transparentní model k posuzování všech vnějších nákladů, který má být základem budoucích výpočtů poplatků za používání infrastruktury. K tomuto modelu bude připojena analýza dopadů internalizace vnějších nákladů pro všechny druhy dopravy a strategie postupného provádění modelu u všech druhů dopravy;

5. připomíná, že internalizace nákladů na dopravu je nutná etapa, musí však být zároveň provázena dalšími opatřeními, jež by zatraktivnila dopravní nabídku jak pro podniky, tak pro soukromé osoby, pro něž je třeba zajistit dostatečnou dopravní infrastrukturu, tak aby bylo možné vyhovět jejich potřebám. V tomto smyslu je nezbytné pokročit s balíčkem opatření, jejichž cílem je vytvořit železniční síť pro nákladní dopravu, přičemž především je třeba upřednostnit transevropské dopravní síť, co nejvíce rozvíjet systémy obchodní výměny po železnici a rychle vyřešit problémy vznikající kvůli různému rozchodu kolejí;

Směrnice o nákladech na užívání pozemních komunikací

6. vítá, že poprvé je v návrhu nové směrnice předpokládána zásada internalizace vnějších nákladů a že tomuto návrhu na revizi Směrnice o nákladech na užívání pozemních komunikací předcházely rozsáhlé studie, ve kterých byla tato problematika fundovaně posouzena;

7. dále vítá, že při provádění článku 11 směrnice 2006/38/ES zadala Evropská komise zakázku na vypracování studie o osvědčených postupech k vyhodnocení vnějších nákladů a že v roce 2007 předložila příručku k odhadu vnějších nákladů v odvětví dopravy (Handbook on estimation of external cost in the transport sector, 2007);

8. poukazuje na to, že jedním z nejdůležitějších cílů evropské dopravní politiky je přesunutí přeshraniční nákladní dopravy, a především přeshraniční těžké nákladní dopravy, ze silnic na železnice a že EU musí zajistit dosažení tohoto cíle vhodnými opatřeními, pokud je pro to k dispozici dostatek volných kapacit, a zasadit se o zavedení nezbytných infrastruktur, zejména v rámci transevropských dopravních sítí;

9. připomíná, že v bílé knize o dopravě bylo zakotveno vytvoření vyváženého poměru jednotlivých druhů dopravy, zdaňování podle jednotných zásad nezávislých na druhu dopravy pro lepší zavádění poplatků za náklady, rovné příležitosti pro jednotlivé druhy dopravy, požadavek úplné internalizace sociálních nákladů a nákladů na životní prostředí, započítání nákladů infrastruktury i vnějších nákladů souvisejících s nehodami, znečištěním ovzduší, hlukem z provozu a přetížením dopravy do nákladů, přičemž uplatňování těchto zásad pro všechny druhy dopravy a všechny kategorie uživatelů musí být cílem evropské dopravní politiky;

10. konstatuje, že se Komise při internalizaci vnějších nákladů na silniční provoz nezabývala náklady vzniklými v důsledku nehod. Komise zdůrazňuje, že jsou tyto náklady pokrývány z pojistného placeného pojišťovnám. VR se domnívá, že pojistné ve většině případů není dostatečným stimulem k bezpečné jízdě a bezpečnému chování v dopravě. V pojistném rovněž nejsou zohledněny náklady, které nese společnost v souvislosti s dopravními nehodami. Bylo by tedy žádoucí, aby EU vytvořila rámec pro odhad a vyčíslení vnějších nákladů vzniklých v důsledku nehod. Rozhodnutí o tom, zda se vnější náklady vzniklé v důsledku nehod budou internalizovat prostřednictvím pojistného nebo jiným způsobem, by pak mělo být ponecháno na jednotlivých členských státech;

11. dále připomíná, že podle Evropské komise se musí změnit dopravní zvyklosti společnosti směrem k podpoře většího využívání veřejné dopravy občany, protože je nelze oddělit od všeobecných ekologických a klimatických cílů EU a protože opatření EU ve smyslu udržitelné mobility je třeba posuzovat nejen podle článku 71 Smlouvy o ES, ale také podle článků 6 a článků 174 až 176 Smlouvy o ES, protože zlepšení účinnosti silniční nákladní dopravy a jejího vlivu na životní prostředí je klíčovým cílem společné dopravní politiky;

12. má však obavy, zda je tento návrh vhodný k dosažení uvedených cílů evropské dopravní politiky, protože o zavedení poplatků za všechny vnější náklady, jak to předpokládá směrnice 2006/38/ES se alespoň dosud neuvažuje a návrh Evropské komise i nadále ponechává na uvážení členských států, zda a na kterých trasách transevropských dopravních sítí bude vybíráno mýtné. Je nutno zohlednit zvláštní ústavněprávní úpravu skandinávských zemí v oblasti zdanění silniční nákladní dopravy;

13. poukazuje na to, že v úvahách se jako cíl právního rámce uvádí také harmonizace systémů poplatků, jež je pouze jedním z prostředků k zamezení porušování hospodářské soutěže a předpokládá se již doprava šetrnější k životnímu

prostředí prostřednictvím diferenciací poplatků podle evropské třídy vozidla;

14. doufá však, že budoucí návrhy Komise podají účinnější odpověď na nesprávný vývoj způsobený velkými rozdíly v poplatcích a daních a z toho vyplývající nevyvážené využívání jednotlivých druhů dopravy i přetěžování určitých infrastruktur, přičemž ani dosavadní právní rámec pro silniční poplatky nebyl schopen tuto nerovnováhu odstranit;

15. konstatuje, že snahy Evropské komise o sjednocení daní u pohonných hmot dosud nevedly k přiblížení zdaňování pohonných hmot v členských státech Evropské unie, a proto i nadále existují velmi velké rozdíly v cenách pohonných hmot. Je žádoucí, aby Komise pokračovala ve svém úsilí o snížení velkých rozdílů ve zdanění pohonných hmot. Dokud nedojde k celkové harmonizaci pohonných hmot, měly by mít členské státy možnost internalizovat vnější náklady dopadů na klima;

16. požaduje dlouhodobé postupné snižování velkých rozdílů i u daňového systému v oblasti dopravy (např. daně z motorových vozidel, daně z minerálních olejů atd.) a transparentnost používání finančních prostředků;

17. lituje, že přetrvávají rozdílně vysoké poplatky za používání infrastruktury v přeshraniční nákladní dopravě. Země, které nejsou členy EU, jako například Švýcarsko, mají v tomto směru dokonce lepší postavení než členské státy EU. Zdůrazňuje, že i změna a valorizace silničních poplatků, které byly provedeny v posledních letech, přinesly pouze malé změny, na srovnatelných vzdálenostech existují velké rozdíly v celkové vybraných poplatcích a toto rozdílné nákladové zatížení vede k značným objížďkám, a tím k porušování hospodářské soutěže. Proto vyzývá Evropskou komisi, aby přijala opatření a aby povzbudila členské státy při volbě trasy silniční nákladní dopravy s ohledem na dopady na životní prostředí, bezpečnost silničního provozu a stav silnic;

18. je si vědom toho, že východiskem všech úvah Evropské komise o společné dopravní politice je zaručení čtyřech základních svobod, především volného pohybu zboží a služeb, a že evropská dopravní politika má zajistit technicky bezproblémové fungování dopravy při nízkých hospodářských nákladech;

19. poukazuje však na to, že právě v citlivých regionech, které jsou zvláště zasaženy vnějšími náklady na dopravu, jsou účinky nákladní dopravy na zdraví obyvatelstva a životní prostředí velmi závažné, a proto má volný pohyb zboží v citlivých oblastech značně nevýhodné dopady, a proto je podle judikatury Soudního dvora naléhavě třeba vzít v úvahu ochranu životního prostředí. Ochrana životního prostředí i ochrana zdraví staví evropskou dopravní politiku před zvláštní výzvou, takže hlavní cíl, vytvoření moderního dopravního systému, musí vedle hospodářských a sociálních hledisek zohledňovat i ekologická hlediska a ochranu zdraví, aby se zajistil trvale udržitelný systém;

20. podtrhuje dále, že zdraví evropských občanů je statkem, který není možno opomenout, a základní právo na zdraví a čisté životní prostředí nesmí být podřizováno neomezenému volnému pohybu zboží a je třeba jej prostřednictvím patřičných opatření uvést do souladu s respektováním volného pohybu osob a zboží. Zásadní úlohu při tom sehrají politiky vzdělávání v oblasti bezpečnosti silničního provozu ve školách a veřejné sdělovací prostředky;

21. konstatuje, že směrnice 1999/62/ES sice stanovila nezbytné vážené průměrné mýtné jako základ zavádění silničních poplatků pro výstavbu, provoz a rozšiřování příslušné dopravní sítě, předložený návrh však nepředstavuje žádné řešení zásadní problematiky velkých daňových rozdílů v odvětví dopravy, protože ani nadále neexistuje pro členské státy povinnost vybírat na transevropských sítích silniční poplatky, stanovené jsou pouze maximální sazby, nikoliv minimální, a členské státy rozhodují o použití příjmů z poplatků za silniční infrastrukturu, účelové vázání těchto příjmů naopak chybí;

22. podporuje návrh Komise stanovit, aby byly příjmy z internalizace vyhrazeny a použity na snížení negativních dopadů dopravy na transevropské síť. Náklady dopravního přetížení by se měly zohlednit jen za předpokladu, že bude existovat akční plán, v němž bude uvedeno, jak mají být problémy s dopravním přetížením řešeny, aniž by však byly spojovány se stejným způsobem dopravy;

23. z důvodu kontroverzní diskuse o návrhu EK, velké nejistoty na finančních trzích a obav z recese VR pochybuje, že všechny členské státy budou používat systém vybírání poplatků za dodatečné vnější náklady;

24. je přesvědčen, že vybírání poplatků za vnější náklady na transevropské síť nesmí být ponecháno na rozhodnutí členských států, ale že musí existovat transparentní systém s odpovídajícími kritérii a že se členské státy musí různými způsoby podněcovat, aby bylo možné vybírat poplatky za vnější náklady a získané výnosy účelově používat;

25. konstatuje, že v mnohých členských státech jsou za významnou část silniční sítě odpovědné regiony a obce. Pokud se v určité oblasti nebo na určitém silničním úseku zavedou silniční daně, může to vést k nežádoucím přemístěním dopravy. Proto je důležité, aby bylo ve směrnici uvedeno, že všichni správci silnic musí být zapojeni do rozhodování o tom, na kterých silnicích má být silniční daň vybírána. Stejně tak důležité je, aby byli místní a regionální správci silnic přítomni na jednání o podobě systému silničních daní a o použití příjmů;

26. požaduje vybírání poplatků za všechny vnější náklady (zdraví, ochrana klimatu, životní prostředí obecně, náklady na nehody, náklady na výrobu energie, výroba a údržba automobilů, likvidace automobilů, dopady na chodce a cyklisty, spotřeba půdy) a žádá Evropskou komisi, aby návrh z tohoto hlediska přepracovala a aby do něho zařadila plán etap uplatňování vnějších nákladů;

27. lituje, že podle předloženého návrhu je vybírání poplatků za vnější náklady především zaměřeno na to, aby se dostalo specifického řešení problémům, které se vyskytují ve velké míře zvláště ve velkoměstech, na dálnicích by naopak nemělo docházet k vybírání poplatků za skutečné vnější náklady, takže z důvodu chybějící internalizace vnějších nákladů na celkové délce silnic by nedocházelo k přesunování toků zboží na železnici a také skutečné účinky směrem k ekologicky zaměřené změně chování by byly pouze okrajové;

28. má pochybnosti, zda relativně vysoké náklady na přetížení dopravy z důvodu požadavků hospodářství (dodávky just in time) budou mít očekávané řídicí účinky;

29. poukazuje na to, že pouze plošným a rozsáhlým používáním systému lze dosáhnout ambiciózních cílů EK (zjištění skutečných nákladů, rovnoměrné zatížení jednotlivých druhů dopravy);

30. požaduje proto podněcování a podporu tohoto systému, aby se zabránilo tomu, že vzhledem k hospodářské situaci budou předpoklady pro vybírání těchto poplatků k dispozici pouze v hustě osídlených aglomeracích (přetížení dopravy a znečištění ovzduší);

31. lituje, že není možná kombinace křížového financování a vnějších nákladů, protože křížové financování je především nástroj financování a vnější náklady se mohou v zásadě použít i na jiné účely;

32. postrádá celkové zohledňování všech vnějších nákladů v celé síti, které je nutné pro přesun nákladní dopravy na ekologické druhy dopravy, aby se v důsledku vyšších silničních poplatků dosáhlo také trvalého přesunutí toku zboží na železnici;

33. poukazuje na to, že společně s rozdílnými daněmi a zejména chybějící povinností vybírat minimální poplatky i chybějícím plošným vybíráním poplatků za vnější náklady bude přetrvávat nerovnováha nákladů na užívání pozemních komunikací v tranzitních koridorech;

34. zdůrazňuje, že i v zájmu bezpečnosti silničního provozu je třeba zabránit nadměrnému zatěžování jednotlivých tranzitních tras a podpořit zlepšení některých tras a vytvoření alternativních ekologických železničních a námořních dopravních spojení. V tomto smyslu je třeba i nadále podporovat stávající námořní dálnice a zřizování nových tras tohoto druhu, a napomoci tak snížení intenzity silniční přepravy zboží;

35. považuje návrh za první krok na cestě k tomu, aby se celkově zabránilo přetěžování silniční infrastruktury a zajistil se větší podíl na trhu ekologickým druhům dopravy;

36. připomíná, že návrh na změnu směrnice má zpočátku zahrnovat pouze těžká nákladní vozidla s hmotností nad 12 tun. VR nevidí žádný důvod pro to, aby směrnice již při svém vstupu v platnost nemohla zahrnovat všechna těžká nákladní vozidla;

37. podtrhuje, že v důsledku nadměrně stoupající silniční nákladní dopravy ve spojení s platnými mezními hodnotami evropských norem pro životní prostředí má průmysl a podniky velmi malé možnosti dalšího rozvoje, a tím jsou vedle ohrožení zdraví obyvatelstva drasticky omežovány také jejich hospodářské možnosti;

38. poukazuje na to, že zvláště objížďky vytvářejí nepříjemné dodatečné zatížení jednotlivých tranzitních koridorů a rozdílným nákladovým zatížením je nepřípustně porušována hospodářská soutěž uvnitř Společenství;

39. vyzývá proto instituce EU, aby samy provedly veškerá politicko právní opatření k zajištění srovnatelnosti nákladů na užívání pozemních komunikací v příslušných tranzitních koridorech, a tím trvale omezily objížďky, přičemž by se při přezkumu stavu a kapacity tras měly zohlednit potřeby trhu a potřeby rozvoje příslušných oblastí;

40. odkazuje na informace v příloze, která obsahuje grafy o nákladní dopravě přes Alpy, které jasně ukazují na nepoměr jednotlivých silničních poplatků na důležitých koridorech ve Francii, Švýcarsku a Rakousku;

Snížení hluku ze železniční dopravy

41. sdílí mínění Komise, že je třeba přijmout opatření na snížení hluku ze železniční dopravy a vítá kroky, které Komise navrhla. Především nahrazení brzd nákladních vlaků nízkohlučnými brzdami slibuje vysokou účinnost při relativně nízkých nákladech. Výbor navrhuje, aby byly stanoveny mezní hodnoty hluku v technických specifikacích pro interoperabilitu týkající se hluku ze železniční dopravy (hlukové TSI) a časový rámec pro náhradu. Žádá Komisi, aby přezkoumala, zda je také případně pro škodlivé látky vznikající při opotřebování brzd nutno zjistit a stanovit mezní hodnoty, aby se dlouhodobě zabránilo poškození látkami z opotřebování brzd v oblasti tratí. Žádá Komisi, aby zvažila, zda by pomocí moderního provozu a infrastrukturních opatření zvyšujících kapacity bylo možno dosáhnout toho, aby vlaky musely méně brzdit třecími brzdami. Tak by se mohla dále zlepšit energetická účinnost železniční dopravy a zmenšit emise hluku i opotřebování brzd.

V Bruselu dne 12. února 2009.

předseda
Výboru regionů
Luc VAN DEN BRANDE

Stanovisko Výboru regionů Jednotné evropské nebe II

(2009/C 120/10)

VÝBOR REGIONŮ

- zdůrazňuje, že letecká doprava je velmi důležitá pro hospodářský a sociální rozvoj, konkurenceschopnost a blahobyt jak regionů, tak Evropy jako celku;
- domnívá se, že je důležité zohlednit při stanovování celoevropských výkonnostních cílů národní nebo regionální okolnosti provozu, jelikož není vhodné stanovovat stejné cíle pro letiště s hustým provozem jako pro letiště s malým provozem. Je důležitější zachovat Leteckou letištní informační službu (AFIS), nežli nutit všechna letiště k používání ATC, což by znamenalo zvýšení nákladů pro menší letiště. Národní nebo regionální orgány jsou nejvhodnější k tomu, aby tyto aspekty zohlednily;
- požaduje, aby byl objasněn návrh týkající se využití leteckých poplatků na financování společných projektů s ohledem na možné využití jiných finančních prostředků; dále je třeba objasnit, jak se bude národní nebo regionální orgán mající prospěch z takového projektu podílet na příslušném rozhodování;
- doporučuje, aby s řádným zohledněním zásady subsidiarity byly pravomoci udělené EASA omezeny na letiště, na kterých probíhá provoz na základě profesních pravidel letu podle přístrojů;
- domnívá se, že je důležité, aby bylo provádění pravidel pro letiště vypracováno ve vztahu k úrovni složitosti letiště, kvalitě jeho činnosti a hustotě provozu, přičemž je třeba věnovat zvláštní pozornost letišťům s nízkým provozem a malým počtem zaměstnanců.

Zpravodajka: paní Lea Saukkonen (FI/ELS), členka rady města Helsinky

Odkaz

návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 549/2004, (ES) č. 550/2004, (ES) č. 551/2004 a (ES) č. 552/2004 s cílem zvýšit výkonnost a udržitelnost evropského leteckého systému

KOM(2008) 388 v konečném znění – 2008/0127 (COD)

sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – Jednotné evropské nebe II: k udržitelnějšímu a výkonnějšímu letectví v Evropě

KOM(2008) 389 v konečném znění

návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 216/2008 v oblasti letišť, uspořádání letového provozu a letových navigačních služeb a zrušuje směrnice Rady 06/23/EHS

KOM(2008) 390 v konečném znění – 2008/0128 (COD)

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ

Úvod

1. zdůrazňuje, že letecká doprava je velmi důležitá pro hospodářský a sociální rozvoj, konkurenceschopnost a blahobyt jak regionů, tak Evropy jako celku. Letecká doprava zajišťuje rychlá a flexibilní spojení mezi regiony Evropy a ostatními částmi světa;

2. je přesvědčen, že zlepšení výkonnosti evropského leteckého systému přinese významný hospodářský zisk, přispěje k flexibilnější a bezpečnější přepravě a zároveň více zohlední problematiku ochrany životního prostředí a změny klimatu;

3. zdůrazňuje, že je nezbytné rozvíjet a zlepšovat schopnosti a příležitosti vzájemné spolupráce vnitrostátních orgánů, aby se staly hladce fungujícím celkem v rámci stejného funkčního bloku vzdušného prostoru (FAB) a zároveň byly v souladu s předpisy dohodnutými s EU;

4. znovu opakuje svůj názor, že regionální letiště musí být považována za přínos, který je obzvláště důležitý pro rozvoj regionálních a místních ekonomik, a že sociální a hospodářský význam letecké dopravy se bude s postupným rozšiřováním Unie zvyšovat⁽¹⁾;

5. upozorňuje Komisi na to, že evropská letiště se navzájem velmi liší. Existují značné rozdíly, pokud jde o požadavky na uspořádání provozu a bezpečnost, srovnáme-li letiště ve velkých evropských městech s letišti v řídké osídlených okrajových oblastech nebo na ostrovech;

Obecné připomínky

6. poznamenává, že návrh změny legislativního rámce Jednotné evropské nebe je součástí rozsáhlejšího balíčku, který rovněž zahrnuje rozšíření pravomoci Evropské agentury pro

bezpečnost letectví (EASA), aby pokrývala uspořádání letového provozu, letové navigační služby a letiště;

7. poukazuje na to, že balíček návrhů usiluje o zlepšení letecké dopravy tak, aby hranice států či vnitrostátní omezení nebránily nejefektivnějšímu využití vzdušného prostoru nebo jiným činnostem;

8. poznamenává, že návrh je založen na zprávě skupiny na vysoké úrovni pro budoucí regulační rámec evropské letecké dopravy a na zprávě Komise pro ověřování výkonnosti (Performance Review Commission) v rámci Eurocontrol s názvem *Hodnocení iniciativ směřujících k zavedení funkčních bloků vzdušného prostoru a jejich přínosu pro zvyšování výkonnosti*;

9. poukazuje na to, že základem návrhu je tvrzení Komise, že výkonnost současného systému uspořádání letového provozu v Evropě je tlačena až na hranici svých možností. Hlavním důvodem je nedostatek síťového přístupu, ještě ne zcela deregulovaný trh, neexistující volný pohyb dispečerů letového provozu na trhu práce a institucionální opatření pro uspořádání letového provozu;

10. uznává, že fungování jednotného evropského nebe by se zlepšilo regulací výkonnosti, vytvořením jediné bezpečnostní sítě, otevřením možností pro nové technologie a uspořádáním pozemní kapacity;

11. uznává, že v souladu se zásadou udržitelného rozvoje letecké dopravy je třeba zlepšit uspořádání letového provozu a letové navigační služby, aby byly splněny podmínky uživatelů vzdušného prostoru s ohledem na vytvoření jednotného evropského nebe;

12. vítá nahrazení vzájemně se překrývajících regulačních struktur rámcem Společenství, který pokryje všechny fáze letu v síti letecké dopravy;

⁽¹⁾ CđR 76/2005 a CđR 63/2004.

13. vítá návrh na zlepšení výkonnosti systému uspořádání vzdušného prostoru tím, že se zohlední aspekty bezpečnosti, které jsou v zájmu všech uživatelů vzdušného prostoru;
14. vítá, že při rozvoji systému letecké dopravy jsou zohledňovány environmentální otázky, aby mohl být přínos letecké dopravy pro regionální ekonomiky vyváženým způsobem sladěn s potřebami chránit životní prostředí;
15. vítá změnu definice funkčního bloku vzdušného prostoru, v níž je kladen větší důraz na výkonnost služeb, což vhodným způsobem usnadní provádění cílů nařízení a budou vzaty v úvahu potřeby různých regionů;
16. podporuje hlavní plán uspořádání letového provozu (ATM), jenž by byl dokumentem zastřešujícím rozvoj v této oblasti a rovněž by poskytoval rámec, v němž by se mohl rozvíjet provoz regionálních letišť jako součást sítě služeb letecké dopravy;
17. domnívá se, že je důležité zavést regulaci výkonnosti. Ta by zahrnovala ukazatele výkonnosti pro celé Společenství, pravidelný přezkum letových navigačních služeb a síťových funkcí a postupy pro shromažďování údajů od všech důležitých subjektů;
18. zdůrazňuje, že je důležité, aby byly při stanovování závazných výkonnostních cílů vypracovány a schváleny národní a regionální výkonnostní plány. Na úrovni Společenství by měly být stanovovány pouze obecné cíle, které by byly později podrobně specifikovány na národní či regionální úrovni;
19. považuje požadavek, aby orgán pro ověřování jednal nezávisle, za správný přístup;
20. schvaluje požadavek, že členský stát nemůže odmítnout jmenování poskytovatele služeb letecké dopravy z důvodu toho, že vnitrostátní právní předpisy stanovují požadavky týkající se státního vlastnictví takového provozovatele či místa jeho provozu;
21. má za to, že vytvoření funkčních bloků vzdušného prostoru do roku 2012 bude náročný úkol, nicméně je realizovatelný. Bude však vyžadovat úzkou spolupráci mezi členskými státy, národními dozorovými orgány, poskytovateli služeb a letišti;
22. domnívá se, že podrobná specifikace finančních informací poskytovatelů služeb a zákaz vzájemného dotování řídicích služeb a letových navigačních služeb na letišti učiní systémy poplatků transparentnějšími;
23. je toho názoru, že odhad poplatků v budoucích letech je součástí dlouhodobějšího plánování činností letových navigačních služeb. Návrh, aby byly poplatky stanoveny na několik let dopředu, by mohl napomoci uživatelům vzdušného prostoru naplánovat si své činnosti, pokud budou mít představu, jaké budou jejich náklady v nadcházejících letech;
24. upozorňuje na návrh, že Komise vydá zprávu nejpozději čtyři roky po vstupu nařízení v platnost a v nezbytných případech předloží návrh na uplatňování tržních principů pro různé letové navigační služby, jako jsou komunikace, navigace, dozor, meteorologie a letecké informace. Nákladově efektivní operace jsou běžnou součástí podnikatelské činnosti, ale je třeba uznat, že v oblastech s malým provozem není možné poskytnout letové navigační služby se ziskem nebo způsobem, který by podporoval hospodářskou soutěž;
25. schvaluje návrh zrušit definici, která omezuje funkční blok vzdušného prostoru na horní vzdušný prostor. Nový návrh usnadní provádění jednotného evropského nebo a přispěje k hladkému fungování služeb letecké dopravy;
26. uznává návrh, podle něhož Společenství a členské státy požádají Mezinárodní organizaci pro civilní letectví (ICAO), aby zavedla a uznala Jednotnou evropskou letovou informační oblast (EFIR), ale nedomnívá se, že se jedná o neodkladnou záležitost, jelikož nebyly předloženy žádné důkazy o konkrétních výhodách, které vzniknou jejím založením;
27. má za to, že je důležité nalézt vhodná řešení při posuzování systému uspořádání sítě a podpůrných funkcí a také jak je možné využít odborných znalostí Eurocontrol při úvahách o novém uspořádání funkcí;
28. domnívá se, že návrh ohledně souladu mezi letovými plány a letištními časy a nezbytné koordinace se sousedními regiony je důležitý z hlediska hladkého a efektivního provozu letecké dopravy;
29. domnívá se, že je nezbytné zajistit vysokou úroveň letecké bezpečnosti v Evropě a vítá rozšíření pravomoci EASA. Souhrn harmonizovaných norem vypracovaný jedinou agenturou, který by byl co nejjednotněji použitelný v celém Společenství, by napomohl podpoře letecké bezpečnosti a zároveň by snížil problémy, které pro letecké přepravce a letectví vyplývají z různého uplatňování norem;
30. je toho názoru, že rozsah použití návrhu na rozšíření pravomoci EASA je příliš velký a mohl by být příčinou neoprávněných požadavků zejména na malá regionální letiště, čímž by bránil v jejich činnostech;
31. domnívá se, že pravomoc EASA by se měla zaměřit na otázky bezpečnosti, aby zůstal úkol agentury jednoznačný;
32. má za to, že je klíčové podporovat spolupráci civilního a vojenského letectví na všech úrovních, aby bylo zajištěno, že síť evropské letecké dopravy funguje co nejefektivněji a dosahuje svých výkonnostních cílů;

II. ZÁVĚRY A DOPORUČENÍ

33. domnívá se, že je důležité zohlednit při stanovování celoevropských výkonnostních cílů národní nebo regionální okolnosti provozu, jelikož není vhodné stanovovat stejné cíle pro letiště s hustým provozem jako pro letiště s malým provozem. Je důležitější zachovat Leteckou letištní informační službu (AFIS), nežli nutit všechna letiště k používání ATC, což by znamenalo zvýšení nákladů pro menší letiště. Národní nebo regionální orgány jsou nevhodnější k tomu, aby tyto aspekty zohlednily;

34. domnívá se, že je důležité, aby bylo shromažďování informací na odhadování úrovně výkonnosti prováděno v souvislosti se stávajícími postupy pro podávání zpráv;

35. domnívá se, že za účelem zajištění transparentnosti je důležité, aby prezentace výnosů a nákladů podle jednotlivých služeb, kterou provedou poskytovatelé služeb, mohla probíhat v souladu s jejich vlastními účetními postupy, za předpokladu, že již existují;

36. požaduje, aby byl objasněn návrh týkající se využití leteckých poplatků na financování společných projektů s ohledem na možné využití jiných finančních prostředků; dále je třeba objasnit, jak se bude národní nebo regionální orgán mající prospěch z takového projektu podílet na příslušném rozhodování;

37. má za to, že je třeba objasnit plánované změny v systému poplatků s ohledem na to, jak budou poplatky stanoveny na několik let dopředu a jak budou moci provozovatelé služeb fungující na obchodní bázi předvídat změny ve mzdách a provozních nákladech během smluvního období, což je součástí jejich řízení rizik. Takováto analýza se nejlépe provádí na celostátní či regionální úrovni;

38. doporučuje, aby uspořádání sítě a související činnosti, jež jsou důležité pro aktivity v tomto odvětví, byly popsány podrobněji namísto spíše okrajové zmínky, která je o nich v současné době uvedena v návrhu. To by usnadnilo posouzení jejich dopadu, a pokud jde o reformu administrativních struktur, také to, do jaké míry se mohou uživatelé vzdušného prostoru a poskytovatelé letových navigačních služeb vhodným způsobem zapojit do rozhodování o těchto otázkách;

39. doporučuje, aby s řádným zohledněním zásady subsidiarity byly pravomoci udělené EASA omezeny na letiště, na kterých probíhá provoz na základě profesních pravidel letu podle přístrojů;

40. domnívá se, že je důležité, aby bylo provádění pravidel pro letiště vypracováno ve vztahu k úrovni složitosti letiště, kvalitě jeho činnosti a hustotě provozu, přičemž je třeba věnovat zvláštní pozornost letištím s nízkým provozem a malým počtem zaměstnanců;

41. s ohledem na návrh na rozšíření pravomoci EASA má za to, že je z hlediska dosažení kvalitního nařízení důležité:

— prověřit, zda funkce letové navigační služby vyhovují specifikacím ICAO;

— zaručit, aby v návrhu na změnu nařízení o odpovědnosti EASA a v nařízeních o jednotném evropském nebi, stejně jako v postupech, nedošlo k duplikaci, např. s ohledem na licence;

— zajistit, aby existovala vhodná přechodná ustanovení či jiná opatření zajišťující poté, co vstoupí nové nařízení v platnost, pokračování platnosti licencí vydaných na základě směrnice Evropského parlamentu a Rady (2006/23/ES) o licenci dispečera letového provozu Společenství, která má být zrušena;

— stanovit přesnější definici vybavení letiště, které spadá do rozsahu působnosti nařízení tak, že bude omezeno na zařízení pro leteckou bezpečnost;

— specifikovat, aby požadavek na provozovatele letiště, který zní „Je nutné shromáždit a průběžně aktualizovat údaje o letišti a dostupných službách.“, byl omezen na údaje, které jsou nezbytné pro piloty;

— přezkoumat požadavek, aby provozovatel letiště musel prokázat, že jsou zavedeny postupy zajišťující, že bude letadlo vybaveno palivem, aby tím nevznikaly dodatečné úkoly pro provozovatele letišť, které spadají do kompetence orgánů.

V Bruselu dne 12. února 2009.

předseda
Výboru regionů
Luc VAN DEN BRANDE

Revize systému řízení podniků a auditu z hlediska ochrany životního prostředí (EMAS) a systému ekoznačky

(2009/C 120/11)

VÝBOR REGIONŮ

- považuje systémy řízení organizací z hlediska ochrany životního prostředí a výrobky s ekoznačkou za dobré tržně orientované prostředky na podněcování odpovědnosti za stav životního prostředí u různých subjektů ve společnosti a na zvyšování úrovně ochrany životního prostředí;
- považuje nařízení o systému EMAS za užitečný nástroj pro mnoho druhů organizací, pro něž by jeho zavedení mohlo znamenat řadu přínosů, jako například omezení škodlivého vlivu na životní prostředí, úsporu nákladů (na energii a likvidaci odpadu), jistotu, že organizace respektuje platné právní předpisy v oblasti životního prostředí, účinnější fungování organizace atd.;
- domnívá se, že pro organizace registrované v systému EMAS je rovněž zapotřebí stanovit rozsah posuzování vlivu činnosti organizace na životní prostředí, jakož i vhodné požadavky na audity ochrany životního prostředí na různých úrovních, konkrétně na primární (výroba), sekundární (zadávání zakázek) a terciární (ostatní) úrovni hodnocení. Ne všechny malé a střední podniky či místní a regionální orgány disponují informacemi, schopnostmi a odbornými znalostmi potřebnými pro audity ochrany životního prostředí a musejí se spíše spoléhat na externí poradce;
- z hlediska důvěryhodnosti a spolehlivosti ekoznačky považuje za důležité zachovat hodnocení předem (ex-ante). Ke splnění požadavků této normy ISO je zapotřebí, aby orgán zodpovědný za udělování značky posoudil jak předem (ex ante), tak následně (ex post), zda daný výrobek, jenž žádá o udělení ekoznačky, splňuje její kritéria. Návrh nahradit toto posouzení registrací a následným sledováním představuje vážnou hrozbu pro důvěryhodnost a spolehlivost značky.

Hlavní zpravodajka: paní Britt Lundberg (FI/ALDE), členka regionální vlády Ålandských ostrovů

Odkazy

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o systému ekoznačky Společenství (KOM(2008) 401 v konečném znění – 2008/0152 (COD))

a

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o dobrovolné účasti organizací v programu Společenství pro systém řízení podniků a auditu z hlediska ochrany životního prostředí (EMAS) (KOM(2008) 402 v konečném znění – 2008/0154 (COD))

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ

Obecná doporučení (EMAS a ekoznačka)

1. domnívá se, že je nezbytně nutné provést revizi systému EMAS a ekoznačky EU, a jednoznačně podporuje cíle EU podněcovat politiku udržitelné výroby a spotřeby, jak stanovuje Lisabonská smlouva a strategie EU pro udržitelný rozvoj, a mimo jiné tak napomoci splnit cíle EU v oblasti klimatu;

2. má za to, že tyto revize jsou obzvláště zapotřebí, neboť ani jeden z těchto systémů není využíván, ani nemá takový dopad, jak bylo původně plánováno;

3. považuje systémy řízení organizací z hlediska ochrany životního prostředí a výrobky s ekoznačkou za dobré tržně orientované prostředky na podněcování odpovědnosti za stav životního prostředí u různých subjektů ve společnosti a na zvyšování úrovně ochrany životního prostředí;

4. má za to, že také místní a regionální orgány by mohly tyto systémy více využívat a že revidované právní předpisy a podpůrná opatření členských států by měla upozornit na možnosti, jež tyto systémy nabízejí malým i velkým veřejným organizacím, a podpořit tak jejich využívání;

5. domnívá se, že návrh týkající se systému EMAS je v souladu se zásadami subsidiarity a proporcionality, přestože obsahuje poměrně podrobná pravidla, postupy a požadavky (jejichž provádění mají na starosti členské státy či jejich místní a regionální orgány). Systém ekoznačky není výhradní, nýbrž může být používán souběžně s vnitrostátními a regionálními systémy, za předpokladu, že tyto systémy jsou založené na přísných kritériích;

6. domnívá se, že ani jeden z těchto dvou systémů, které jsou založené na dobrovolné účasti, nevytváří zbytečnou zátěž. Vypracování a revize kritérií pro ekoznačku jsou flexibilní, stejně jako pravidla stanovená v návrhu systému EMAS;

7. domnívá se, že tyto návrhy jsou v souladu se strategií Evropské komise vytvářet lepší právní předpisy (zjednodušování právních předpisů a snižování administrativní zátěže pro podniky a orgány veřejné správy);

Cíle revize nařízení o systému EMAS

8. považuje nařízení o systému EMAS za užitečný nástroj pro mnoho druhů organizací, pro něž by jeho zavedení mohlo znamenat řadu přínosů, jako například omezení škodlivého vlivu na životní prostředí, úsporu nákladů (na energii a likvidaci odpadu), zlepšení obrazu těchto organizací v souvislosti s jejich přístupem k životnímu prostředí, jistotu, že organizace respektuje platné právní předpisy v oblasti životního prostředí, účinnější fungování organizace atd.;

9. podporuje stanovení kvantitativních a měřitelných cílů pro počet organizací registrovaných v systému EMAS, jež mají být splněny pět a deset let po vstupu zmíněného nařízení v platnost;

10. domnívá se, že k dosažení těchto cílů by pomohlo, kdyby členské státy měly povinnost stanovit si své vlastní cíle pro zvýšení počtu organizací registrovaných v systému EMAS;

11. důrazně podporuje zviditelňování systému EMAS pomocí všech možných prostředků, neboť například v severských zemích je ve veřejném sektoru systém EMAS jen velmi málo známý a používán;

12. domnívá se, že struktura nařízení by měla brát v úvahu pohled organizací, jež mají v úmyslu systém EMAS zavést. Klíčovou otázkou je pro tyto organizace struktura tohoto systému, která je však ukryta v příloze II návrhu nařízení. Nejjednodušším způsobem, jak tento nedostatek napravit, by bylo začlenit přílohu II do nařízení coby samostatný článek s názvem „Struktura a požadavky systému EMAS“;

13. vítá návrh, aby celostátní či regionální systémy řízení z hlediska ochrany životního prostředí mohly být v systému EMAS plně či částečně uznány. Tento postup by organizacím pomohl přejít od těchto systémů k systému EMAS. O registraci v tomto systému by tak mohla mít zájem celá řada potenciálních zájemců, kteří již dnes pracují na tom, aby podmínky systému EMAS splnili. Tím, že by se místní systémy staly součástí systému EMAS, vzrostla by tak jejich důvěryhodnost;

14. má za to, že Komise by mohla stanovit minimální požadavky pro systémy, které jsou částečně v souladu se systémem EMAS, s cílem předejít podávání žádostí o registraci jednotlivých částí systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí, jež zatím nelze definovat jako systém;

15. navrhuje například tyto minimálními požadavky: politika ochrany životního prostředí zaměřená na neustálé zlepšování, environmentální přezkoumání, jež by určilo environmentální aspekty organizace, které mají podstatný dopad na životní prostředí, splnění požadavků stanovených právními předpisy na ochranu životního prostředí, obecné cíle v oblasti ochrany životního prostředí pokrývající významné environmentální aspekty, program ochrany životního prostředí či akční plán, jenž by stanovil odpovědnosti a opatření umožňující dosáhnout obecných cílů v oblasti ochrany životního prostředí a harmonogram pro zavedení těchto opatření do praxe, odpovídající prostředky pro zavedení programu ochrany životního prostředí, interní komunikace o systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí na různých úrovních organizace a externí audit systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí;

16. domnívá se, že je zapotřebí vyjasnit pokyny pro podávání zpráv o vlivu činnosti organizace na životní prostředí, jež jsou uvedeny v Příloze IV dotčeného návrhu. Zejména pro malé a střední podniky v odvětví služeb, ale také např. pro místní subjekty, je nemožné spočítat některé zamýšlené hodnoty, jako kupř. účinnost materiálů. Množství používaných materiálů je tak velké, že sbírat údaje, byť jen o těch nejdůležitějších, je často nad lidské síly. Vliv většiny malých a středních podniků a malých organizací veřejného sektoru na biologickou rozmanitost je také zanedbatelný, a neměly by tedy být zatěžovány požadavky na podávání zpráv;

17. domnívá se, že pro organizace registrované v systému EMAS je rovněž zapotřebí stanovit rozsah posuzování vlivu činnosti organizace na životní prostředí, jakož i vhodné požadavky na audity ochrany životního prostředí na různých úrovních, konkrétně na primární (výroba), sekundární (zadávací zakázky) a terciární (ostatní) úrovni hodnocení. Ne všechny malé a střední podniky či místní a regionální orgány disponují informacemi, schopnostmi a odbornými znalostmi potřebnými pro audity ochrany životního prostředí a musejí se spíše spoléhat na externí poradce;

18. kriticky se vyjadřuje k nákladům vzniklým veřejným orgánům a soukromým podnikům v souvislosti s uplatňováním systémů EMAS a ekoznačky; je přesvědčen, že zapojení do obou systémů by bylo možné, pokud by došlo ke zrušení či snížení poplatků. Mělo by se však rozlišovat mezi systémem EMAS na straně jedné a systémem ekoznačky na straně druhé, a to kvůli různé struktuře nákladů na straně zúčastněných organizací;

19. zastává názor, že podniky musejí být při zavádění systému EMAS zbaveny nadměrné administrativní zátěže; omezení byrokracie však nesmí nikdy vést ke ztrátě důvěryhodnosti systému EMAS v očích veřejných orgánů, spotřebitelů nebo organizací, které se chystají k systému připojit;

Systém ekoznačky

20. považuje stanovené cíle za krok správným směrem, zejména proto, že umožňují zapojit do přípravy kritérií pro ekoznačku různé zúčastněné strany a zkracují proces jejich přijímání, neboť takto může být ekoznačka rychleji udělována novým výrobkům;

21. vyzývá k tomu, aby se přímo ke značce připojil název „EU“ tak, aby bylo široké veřejnosti jasnější, že ekoznačka je iniciativou Evropské unie;

22. zkrácený postup přípravy kritérií v rámci jiných systémů ekoznačky je podle něj užitečný pro schválené skupiny výrobců, neboť například systém Nordic Swan v severských zemích a německý systém Blue Angel jsou ve svých zemích natolik uznávanými značkami, že by mohly podnítit rozšíření ekoznačky EU;

23. podporuje návrh zrušit roční poplatky za výrobky, jimž byla udělena ekoznačka, neboť tak bude odstraněna finanční překážka bránící mnohým malým a středním podnikům, aby se do tohoto systému zapojily;

24. vítá návrh, podle nějž mají příslušná místa vypracovat příručku pro orgány zadávající veřejné zakázky. Ta veřejným zadavatelům usnadní začlenit kritéria ekoznačky do svých postupů pro zadávání zakázek. Příručka by byla vítanou podporou pro práci regionálních a místních orgánů;

25. z hlediska důvěryhodnosti a spolehlivosti ekoznačky považuje za důležité zachovat hodnocení předem (ex-ante). Evropská ekoznačka je systém označování založený na posouzení celého životního cyklu v souladu s normou ISO 14024, které ověřuje třetí strana. Ke splnění požadavků této normy ISO je zapotřebí, aby orgán zodpovědný za udělování značky posoudil jak předem (ex ante), tak následně (ex post), zda daný výrobek, jenž žádá o udělení ekoznačky, splňuje její kritéria. Návrh nahradit toto posouzení registrací a následným sledováním představuje vážnou hrozbu pro důvěryhodnost a spolehlivost značky;

26. neschvaluje návrh, aby v případě těch skupin výrobků, pro něž již existují kritéria v rámci ekoznačky EU, byla zpřísněna kritéria používaná v rámci celostátních či regionálních systémů označování tak, aby byla alespoň stejně přísná, jako jsou kritéria evropské ekoznačky. Při posuzování přísnosti požadavků vyžadovaných v rámci různých systémů označování by měl být zohledněn příslušný kontext a vztah jak k životnímu prostředí, tak k trhu. Mnoho faktorů, jež jsou pro označování klíčové, jako například stav životního prostředí, environmentální stres a odolnost životního prostředí, se mezi evropskými regiony značně liší;

27. domnívá se, že je obzvláště důležité, aby členské státy a Komise zintenzivnily své aktivity v oblasti zvyšování povědomí a šíření informací o ekoznačce. V této souvislosti se jako

nejúčinnější jeví spolupráce s obchodníky, neboť právě obchody jsou z pohledu spotřebitele místem, kde se nejčastěji rozhoduje o tom, co si kdo vybere a koupí, a mohou tedy toto rozhodování do značné míry ovlivnit;

28. zastává názor, že postupné rozšiřování nabídky výrobků a služeb, které vyhovují kritériím evropské ekoznačky, by mělo být jedním z prioritních záměrů. Toto rozšiřování je třeba podporovat v oblasti vývoje metod designu výrobků splňujících stanovená kritéria pro příslušnou skupinu výrobků v průběhu celého jejich životního cyklu. Doporučuje proto, aby zodpovědné orgány zavedly programy podporující ekologický design (založený mj. na současných environmentálních kritériích ekoznačky), podniky působící v této oblasti a pilotní projekty.

II. DOPORUČENÉ POZMĚŇOVACÍ NÁVRHY

Pozměňovací návrh 1

Nařízení o systému EMAS

Článek 7

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>Článek 7</p> <p>Odchylky určené malým organizacím</p> <p>1. Na žádost malé organizace příslušné subjekty prodlouží četnost jednou za tři roky podle čl. 6 odst. 1 až na četnost jednou za pět let nebo četnost jednou za rok podle čl. 6 odst. 2 až na četnost jednou za dva roky, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:</p> <p>a) nejsou přítomna environmentální rizika;</p> <p>b) organizace neplánuje provozní změny svého systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí a</p> <p>c) v oblasti životního prostředí neexistují významné místní problémy.</p> <p>2. Za účelem prodloužení četnosti podle odstavce 1 předloží dotčená organizace žádost příslušnému subjektu, který organizaci zaregistroval, a doloží splnění podmínek pro udělení odchylky.</p> <p>3. Organizace, které využijí prodloužení četnosti podle odstavce 1 z intervalu jednou za rok až na četnost jednou za dva roky, předloží příslušnému subjektu neschválenou zprávu o vlivu činnosti organizace na životní prostředí každý rok, kdy požívají výjimky z povinnosti mít schválenou zprávu o vlivu činnosti organizace na životní prostředí.</p>	<p>Článek 7</p> <p>Odchylky určené malým organizacím</p> <p>1. Na žádost malé organizace příslušné subjekty prodlouží četnost jednou za tři roky podle čl. 6 odst. 1 až na četnost jednou za pět let nebo četnost jednou za rok podle čl. 6 odst. 2 až na četnost jednou za dva roky, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:</p> <p>a) nejsou přítomna environmentální rizika;</p> <p>b) organizace neplánuje provozní změny svého systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí a</p> <p>c) v oblasti životního prostředí neexistují významné místní problémy.</p> <p>2. Za účelem prodloužení četnosti podle odstavce 1 předloží dotčená organizace žádost příslušnému subjektu, který organizaci zaregistroval, a doloží splnění podmínek pro udělení odchylky.</p> <p>3. Organizace, které využijí prodloužení četnosti podle odstavce 1 z intervalu jednou za rok až na četnost jednou za dva roky, předloží příslušnému subjektu neschválenou zprávu o vlivu činnosti organizace na životní prostředí každý rok, kdy požívají výjimky z povinnosti mít schválenou zprávu o vlivu činnosti organizace na životní prostředí.</p> <p><u>4. V organizacích, které využijí prodloužení četnosti podle čl. 7 odst. 1 až na četnost jednou za pět let, bude odpovídajícím způsobem uzpůsoben cyklus auditu.</u></p>

O d ů v o d n ě n í

Cíl uvedený v nařízení EMAS III, který má ulehčit především malým a středním podnikům, je v tomto případě ohrožen, neboť bude na jedné straně možné prodloužit validační cyklus až na 5 let, na straně druhé však bude nadále existovat závazně stanovený tříletý cyklus auditu. Oba cykly musejí být vzájemně sladěny.

Pozměňovací návrh 2

Nařízení o systému EMAS

Článek 9

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>Článek 9</p> <p>Registrace používání ekoznačky</p> <p>4. Dotčený příslušný subjekt do dvou měsíců od obdržení žádosti o registraci prověří dokumentaci uvedenou v odstavci 2.</p> <p>Je-li dokumentace úplná, příslušný subjekt každému výrobku přidělí registrační číslo.</p>	<p>Článek 9</p> <p>Registrace používání ekoznačky</p> <p>4. Dotčený příslušný subjekt do dvou měsíců od obdržení žádosti o registraci prověří dokumentaci uvedenou v odstavci 2.</p> <p>Je-li dokumentace úplná <u>a byla zkontrolována příslušným subjektem</u>, přidělí příslušný subjekt každému výrobku ~~přidělí~~ registrační číslo.</p>

O d ů v o d n ě n í

Splnění norem ISO předpokládá, že příslušný subjekt zkontroluje předem, zda výrobek, ke kterému se ekoznačka požaduje, vyhovuje kritériím pro její používání. Návrh nahradit toto posouzení registrací a následným monitorováním představuje vážnou hrozbu pro důvěryhodnost a spolehlivost značky (namátkové kontroly nestačí).

Pozměňovací návrh 3

Nařízení o systému EMAS

Čl. 43 odst. 2

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>2. Komise vede a zpřístupní veřejnosti:</p> <p>a) rejstřík ověřovatelů stavu životního prostředí a organizací registrovaných v programu EMAS;</p> <p>b) elektronickou databázi prohlášení o stavu životního prostředí a zpráv o vlivu činnosti organizace na životní prostředí.</p>	<p>2. Komise vede a zpřístupní veřejnosti:</p> <p>a) rejstřík ověřovatelů stavu životního prostředí a organizací registrovaných v programu EMAS;</p> <p>b) elektronickou databázi prohlášení o stavu životního prostředí a zpráv o vlivu činnosti organizace na životní prostředí;</p> <p>c) <u>databázi osvědčených postupů v rámci systému EMAS v různých oblastech ochrany životního prostředí (např. energie, odpady, veřejné zakázky, komunikace).</u></p>

O d ů v o d n ě n í

Dopad zavedení systému EMAS by byl větší, kdyby existovala jednoduchá a srozumitelná příručka, která by vysvětlila, jakých úspěchů dosáhly organizace registrované v systému EMAS v různých oblastech ochrany životního prostředí (odpady, energie, veřejné zakázky atd.). Příklady osvědčených postupů, mezi něž patří také úspora nákladů, by mohly pomoci přesvědčit organizace, aby se do systému EMAS zapojily.

Pozměňovací návrh 4

Nařízení o systému EMAS

Čl. 39 odst. 2

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>2. Aniž jsou dotčeny právní předpisy Společenství, zejména v oblasti hospodářské soutěže, zdanění a státní podpory, členské státy případně přijmou opatření, která usnadní registraci nebo vedení organizací v programu EMAS. Tato opatření jsou přijata zejména v jedné z těchto forem:</p> <p>a) úlev z právních požadavků, aby se organizace registrovaná v programu EMAS považovala za organizaci, která dodržuje určité právní předpisy týkající se životního prostředí stanovené v jiných právních nástrojích, jež určí příslušné orgány;</p>	<p>2. Aniž jsou dotčeny právní předpisy Společenství, zejména v oblasti hospodářské soutěže, zdanění a státní podpory, členské státy ~~případně~~ přijmou opatření, která usnadní registraci nebo vedení organizací v programu EMAS. Tato opatření jsou přijata zejména v jedné z těchto forem:</p> <p>a) úlev z právních požadavků, <u>např. delší platnost povolení v oblasti ochrany životního prostředí a volnější požadavky na podávání zpráv o splnění podmínek pro udělení povolení</u>, aby se organizace registrovaná v programu EMAS považovala za organizaci, která dodržuje určité právní předpisy týkající se životního prostředí stanovené v jiných právních nástrojích, jež určí příslušné orgány;</p>

O d ů v o d n ě n í

Z právních předpisů by mělo jasně vyplývat, že organizace registrované v systému EMAS mají nárok na veřejnou podporu i v souvislosti se otázkami týkajícími se povolení v oblasti ochrany životního prostředí.

Pozměňovací návrh 5

Nařízení o systému EMAS

Čl. 45 odst. 1

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>1. Členské státy mohou Komisi předložit písemnou žádost o uznání stávajících systémů řízení z hlediska ochrany životního prostředí nebo jejich částí, certifikovaných na celostátní nebo regionální úrovni odpovídajícími certifikačními postupy, že jsou v souladu s odpovídajícími požadavky tohoto nařízení.</p>	<p>1. Členské státy <u>a organizace, jež koordinují celostátní či regionální systémy environmentálního managementu (EMS)</u>, mohou Komisi předložit písemnou žádost o uznání stávajících systémů řízení z hlediska ochrany životního prostředí nebo jejich částí, certifikovaných na celostátní nebo regionální úrovni odpovídajícími certifikačními postupy, že jsou v souladu s odpovídajícími požadavky tohoto nařízení.</p>

O d ů v o d n ě n í

Nemá smysl omezit právo podat návrh podle článku 39 jen na členské státy, neboť orgány, jež řídí místní systémy řízení z hlediska ochrany životního prostředí nejlépe ví, jak tyto systémy fungují, a mohou tedy předkládat fundované návrhy týkající se splnění kritérií systému EMAS.

Pozměňovací návrh 6

Registrace EMAS

Čl. 4 odst. 5

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>Článek 4</p> <p>Příprava registrace</p> <p>5. Organizace poskytnou materiály a dokumenty, které prokazují, že organizace dodržuje veškeré příslušné právní předpisy týkající se životního prostředí, které byly určeny.</p> <p>Organizace mohou v souladu s čl. 33 odst. 5 požádat příslušný donucovací orgán nebo orgány o prohlášení o dodržování daných předpisů.</p> <p>Organizace mimo Společenství rovněž musí učinit odkaz na právní předpisy týkající se životního prostředí, které se použijí pro obdobné organizace v členských státech, ve kterých dané organizace zamýšlejí podat žádost.</p>	<p>Článek 4</p> <p>Příprava registrace</p> <p>5. Organizace poskytnou materiály a dokumenty, které prokazují, že organizace dodržuje veškeré příslušné právní předpisy týkající se životního prostředí, které byly určeny.</p> <p>~~Organizace mohou v souladu s čl. 33 odst. 5 požádat příslušný donucovací orgán nebo orgány o prohlášení o dodržování daných předpisů.~~</p> <p>Organizace mimo Společenství rovněž musí učinit odkaz na právní předpisy týkající se životního prostředí, které se použijí pro obdobné organizace v členských státech, ve kterých dané organizace zamýšlejí podat žádost.</p>

Odůvodnění

Možnost úředního doložení legálnosti je závažným „porušením systému“ a je v rozporu s povahou systému EMAS jakožto systému „ověřen“ vlastní odpovědnosti. Navíc by tím padla značná výhoda systému EMAS pro úřady. EMAS by nevedl ke snížení byrokracie a administrativních nákladů, nýbrž by je naopak způsobil. Zvýhodnění organizací zaregistrovaných v systému EMAS spočívající v nahrazování pořádkového práva a slevy na poplatcích by již nebyly opodstatněné, a tím by již neexistovala zásadní pobídka k registraci.

Pozměňovací návrh 7

Registrace EMAS

Čl. 7 odst. 1

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>Článek 7</p> <p>Odchyly určené malým organizacím</p> <p>1. Na žádost malé organizace příslušné subjekty prodlouží četnost jednou za tři roky podle čl. 6 odst. 1 až na četnost jednou za pět let nebo četnost jednou za rok podle čl. 6 odst. 2 až na četnost jednou za dva roky, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:</p> <p>a) nejsou přítomna environmentální rizika;</p> <p>b) organizace neplánuje provozní změny svého systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí a</p> <p>c) v oblasti životního prostředí neexistují významné místní problémy.</p>	<p>Článek 7</p> <p>Odchyly určené malým organizacím</p> <p>1. Na žádost malé organizace <u>ověřovatel stavu životního prostředí příslušné subjekty</u> prodlouží četnost jednou za tři roky podle čl. 6 odst. 1 až na četnost jednou za pět let nebo četnost jednou za rok podle čl. 6 odst. 2 až na četnost jednou za dva roky, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:</p> <p>a) nejsou přítomna environmentální rizika;</p> <p>b) organizace neplánuje provozní změny svého systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí a</p> <p>c) v oblasti životního prostředí neexistují významné místní problémy.</p>

Odůvodnění

Provedení formálního řízení o prodloužení validačního cyklu u příslušného subjektu vede ke zbytečným byrokratickým nákladům a u malých a středních podniků je kontraproduktivní. Doposud se validační cyklus prodlužoval na základě přímých dohod mezi ověřovatelem stavu životního prostředí a příslušným podnikem bez podávání jakýchkoli zvláštních žádostí. Dosavadní postup se osvědčil a odráží i skutečnost, že ověřovatel stavu životního prostředí má nejlepší přehled o situaci v podniku.

Pozměňovací návrh 8

Registrace EMAS

Čl. 28 odst. 1

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>Článek 28</p> <p>Provádění akreditace</p> <p>1. Akreditační orgány jmenované členskými státy na základě článku 4 nařízení (ES) č. 765/2008 zodpovídají za akreditaci ověřovatelů stavu životního prostředí a dohled nad činnostmi prováděnými uvedenými ověřovateli podle tohoto nařízení.</p>	<p>Článek 28</p> <p>Provádění akreditace</p> <p>1. Akreditační orgány jmenované členskými státy – <u>při dodržení systému rozdělení pravomocí v jednotlivých státech</u> – na základě článku 4 nařízení (ES) č. 765/2008 zodpovídají za akreditaci ověřovatelů stavu životního prostředí a dohled nad činnostmi prováděnými uvedenými ověřovateli podle tohoto nařízení.</p>

Odůvodnění

11. bod odůvodnění nařízení (ES) č. 765/2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění výrobků na trh a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 339/93 zní takto:

(11) Zřízením jednotného vnitrostátního akreditačního orgánu by nemělo být dotčeno rozdělování činností v rámci členských států.

Pozměňovací návrh 9

Registrace EMAS

Čl. 12 odst. 2

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>Článek 12</p> <p>Povinnosti v souvislosti s postupem registrace</p> <p>2. Příslušné subjekty vytvoří a vedou ve svém členském státě rejstřík registrovaných organizací, včetně jejich prohlášení o stavu životního prostředí nebo zprávy o vlivu činnosti organizace na životní prostředí v elektronické podobě a měsíčně tento rejstřík aktualizují.</p> <p>Rejstřík musí být zpřístupněn veřejnosti na internetové stránce</p>	<p>Článek 12</p> <p>Povinnosti v souvislosti s postupem registrace</p> <p>2. Příslušné subjekty vytvoří a vedou ve svém členském státě rejstřík registrovaných organizací, včetně jejich prohlášení o stavu životního prostředí nebo <u>nejnovější</u> zprávy o vlivu činnosti organizace na životní prostředí v elektronické podobě a měsíčně tento rejstřík aktualizují.</p> <p>Rejstřík musí být zpřístupněn veřejnosti na internetové stránce</p>

Odůvodnění

Pokud se odkazuje na prohlášení o stavu životního prostředí či na zprávu o vlivu činnosti organizace na životní prostředí, bylo by třeba upřesnit, zda se jedná o nejnovější prohlášení o stavu životního prostředí či zprávu o vlivu činnosti organizace na životní prostředí.

Jsou organizace, které poskytují přístup k prohlášení o stavu životního prostředí na vyžádání (což stanovuje čl. 6 odst. 3), aby si tak vedly rejstřík osob, jež projevíly zájem, a proto jsou zdrženlivé k možnosti, že by bylo prohlášení veřejné, bez nutnosti o přístup žádat.

Organizacím by neměla být stanovena povinnost, aby své prohlášení o stavu životního prostředí či zprávu o vlivu činnosti organizace na životní prostředí zveřejňovaly na internetu a umožnily tím konzultaci bez předběžné žádosti. Pravomocné orgány by spíše měly poskytovat podobnou službu, kdy by o přístup k uvedeným dokumentům libovolné organizace bylo třeba žádat, přičemž ta by měla mít možnost tento rejstřík zájemců získat, pokud o to požádá.

Pozměňovací návrh 10

Registrace EMAS

Čl. 14 odst. 3

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p style="text-align: center;">Článek 14</p> <p style="text-align: center;">Pozastavení nebo zrušení registrace</p> <p>3. Registrace organizace v rejstříku se podle situace pozastaví nebo zruší, pokud příslušnému subjektu nepředloží do jednoho měsíce, kdy o to byla požádána, některý z těchto dokumentů:</p> <p>a) schválené aktualizace prohlášení o stavu životního prostředí, zprávy o vlivu činnosti organizace na životní prostředí nebo podepsané prohlášení podle čl. 24 odst. 9;</p> <p>b) formulář, ve kterém organizace uvede alespoň minimální údaje stanovené v příloze VI.</p>	<p style="text-align: center;">Článek 14</p> <p style="text-align: center;">Pozastavení nebo zrušení registrace</p> <p>3. Registrace organizace v rejstříku se podle situace pozastaví nebo zruší, pokud příslušnému subjektu nepředloží do ~~jednoho měsíce~~ <u>tří měsíců</u>, kdy o to byla požádána, některý z těchto dokumentů:</p> <p>a) schválené aktualizace prohlášení o stavu životního prostředí, zprávy o vlivu činnosti organizace na životní prostředí nebo podepsané prohlášení podle čl. 24 odst. 9;</p> <p>b) formulář, ve kterém organizace uvede alespoň minimální údaje stanovené v příloze VI.</p>

O d ů v o d n ě n í

Lhůta pro doplnění dokumentace by měla být prodloužena na 3 měsíce od předložení žádosti, aby organizace, které dokumentaci připravují, na to měly dost času, neboť dokumentace již byla schválena, a v daném případě záleží i na tom, zda je k dispozici ověřovatel.

V Bruselu dne 12. února 2009

předseda
Výboru regionů
Luc VAN DEN BRANDE

Stanovisko Výboru regionů Přeshraniční zdravotní péče

(2009/C 120/12)

VÝBOR REGIONŮ

- je přesvědčen, že mobilita pacientů nesmí hospodářsky nebo finančně ohrozit jednotlivé vnitrostátní zdravotnické systémy v EU;
- je toho názoru, že by se u přeshraniční spolupráce ve zdravotnictví měla věnovat zvláštní pozornost příhraničním oblastem;
- konstatuje, že další spolupráce na evropské úrovni – jejíž účelnost oceňují všichni zúčastnění – musí být v rovnováze s uplatňováním zásady subsidiarity;
- doporučuje přijetí takových opatření, která zajistí, aby i exponované skupiny pacientů, které potřebují ochranu, mohly začít využívat svých práv, které jim uděluje právo Společenství;
- doporučuje, aby bylo členskými státy, v nichž jsou pacienti pojištěni, přiznáno neomezené právo zavést všeobecný systém předchozího povolení na nemocniční péči poskytovanou v jiném členském státě;
- domnívá se, že nasazení Výboru, jenž Komisi při provádění směrnice podporuje, by mělo být charakterizováno přispěním odbornými znalostmi, které má k dispozici místní a regionální úroveň. Výbor regionů by měl být do těchto prací zapojen.

Zpravodaj: pan Karsten Uno Petersen (DK/SES), člen Regionální rady jižního Dánska

Odkaz

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o uplatňování práv pacientů v přeshraniční zdravotní péči

KOM(2008) 414 v konečném znění

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ

Obecné připomínky

1. vítá snahu vytvořit prostřednictvím návrhu směrnice jasno v právech pacientů v souladu s judikaturou ESD, což by uvolnilo cestu obecnějšímu a účinnějšímu výkonu těchto práv při využívání lékařské péče;

2. vychází z toho, že je dodržován článek 152 Smlouvy o EU, který řadí zdravotnictví mezi pravomoci jednotlivých členských států, a připomíná, že hlavní odpovědnost za politiku zdravotnictví nesou členské státy;

3. vítá a podporuje skutečnost, že je zdraví považováno za statek, který je důležitý pro všechny a který je třeba chránit prostřednictvím účinných a transparentních politik a opatření členských států na úrovni EU i na celosvětové úrovni. Komise by v této souvislosti měla zajistit, aby místní a regionální orgány, které jsou za zdravotnictví a zdravotní péči odpovědné, byly zapojeny do spolupráce v oblasti zdravotních služeb a lékařské péče v rámci EU;

4. upozorňuje na to, že volný pohyb služeb a veřejné zdraví patří k oblastem, v nichž členské státy a Společenství sdílejí pravomoci. Proto je důležité, aby se u legislativních návrhů v této oblasti provedlo posouzení dodržování zásady subsidiarity;

5. dále zdůrazňuje, že je zapotřebí rozlišovat mezi volným pohybem osob (tedy pacientů) a volným pohybem služeb, který upravují právní předpisy o vnitřním trhu. VR vychází ze zásady, že zdraví je otázkou obecného zájmu, a nesouhlasí s tím, aby zdravotní péče podléhala pravidlům vnitřního trhu. Členské státy, a případně i jejich místní a regionální orgány, musí být i nadále schopny upravovat podmínky v oblasti zdravotní péče, a zajistit tak její kvalitu a dostupnost, a vzít přitom v potaz finanční omezení;

6. konstatuje, že ekonomická rovnováha ve zdravotní péči je a musí zůstat záležitostí jednotlivých členských států. Dopady návrhu směrnice by – zejména na místní úrovni, např. v příhraničních oblastech a v menších členských státech – mohly být dalekosáhlé. Mobilita pacientů nesmí hospodářsky nebo finančně ohrozit jednotlivé vnitrostátní zdravotnické systémy v EU;

7. apeluje na Komisi, aby se při srovnávání zdravotních služeb se službami obecně v návrhu směrnice, nenechala vést myšlenkou hospodářského zisku. Měla by být naopak použita kritéria, jejichž prioritou je zohledňování zdraví jednotlivce, podpora zdraví prostřednictvím prevence, postup v léčbě a kvalita života;

8. je toho názoru, že by se u přeshraniční spolupráce ve zdravotnictví měla věnovat zvláštní pozornost příhraničním oblastem. Kromě toho je velmi důležité podporovat vypracování opatření v rámci zdravotní politiky a zlepšení veřejného zdraví v těch zemích EU, v nichž je to nejvíce zapotřebí, aby byly vyváženy rozdíly ve zdravotním stavu obyvatelstva a odlišnosti v EU a došlo k postupnému přiblížení se nejvyšší úrovni v EU;

9. kromě toho se domnívá, že nadcházející iniciativa nesmí ohrozit iniciativy a předpisy členských států usilující o vysokou bezpečnost pacientů ani ustanovení o právech pacientů;

10. konstatuje, že práva pacientů stanovená v návrhu směrnice se vztahují v prvé řadě na plánovaně přijímané pacienty a pacienty v příhraničních oblastech. Práva těchto pacientů však nesmějí mít přednost před právy ostatních skupin pacientů, např. pacientů přijímaných v naléhavých případech, kteří tvoří zdaleka největší procento pacientů;

Odpovědnost členských států

11. konstatuje, že další spolupráce na evropské úrovni – jejíž účelnost oceňují všichni zúčastnění – musí být v rovnováze s uplatňováním zásady subsidiarity, podle níž jsou členské státy nebo v některých případech regionální a místní orgány garanty hladce fungujícího zdravotnictví. Výbor upozorňuje na to, že je třeba lépe objasnit příslušné pasáže v návrhu směrnice, v nichž je členským státům ukládána povinnost přizpůsobit své národní zdravotnické systémy a systémy sociálního zabezpečení; s ohledem na zásadu subsidiarity musí být vyjasněn i dosah takových opatření;

12. odkazuje v tomto ohledu na Síť pro monitorování zásady subsidiarity⁽¹⁾, kterou vytvořil Výbor regionů a v jejímž rámci byla po konzultacích s účastníky této sítě vypracována zpráva o návrhu směrnice. Ve zprávě se mj. uvádí, že existuje riziko, že návrh směrnice naruší stávající regulační mechanismy místních a regionálních orgánů, které jsou za zdravotní služby odpovědné;

⁽¹⁾ Zpráva o konzultaci Síť pro monitorování subsidiarity k návrhu směrnice o uplatňování práv pacientů v přeshraniční zdravotní péči, <http://subsidiarity.cor.europa.eu>

13. dále je toho názoru, že nejde jen o to chránit občany a informovat je o právech, které jim uděluje právo Společenství, ale že se musí rovněž více dbát na možnosti zajištění systému, jenž bude schopen reagovat a bude přístupný, aby všechny skupiny pacientů mohly využívat stávající práva a možnosti. Navíc se musí zajistit, aby i exponované skupiny pacientů, které potřebují ochranu, mohly začít využívat svých práv, které jim uděluje právo Společenství. Myslí se tím například starší lidé se špatnou znalostí cizích jazyků nebo pacienti, kteří nejsou z důvodu tělesné nebo duševní nemoci pohybliví. To zahrnuje i diskusi, zda má příslušná instituce členského státu, v němž je pacient pojištěn, proplácet cestovní a ubytovací výdaje během léčby s tím, že celkové výdaje nepřekročí výdaje za léčbu v tomto členském státě;

14. souhlasí s názorem, že zajištění hladce fungujícího zdravotnictví spadá do pravomocí jednotlivých států nebo v některých případech regionálních a místních orgánů, které musí být vykonávány při zachování následujících zásad: všeobecnosti, přístupu ke kvalitní zdravotní péči, rovnosti, solidarity a norem kvality a bezpečnosti pro zdravotní služby. Navíc velmi záleží na tom, aby:

- existoval právní rámec, na jehož základě bude zaručeno a kontrolováno dodržování norem,
- při lékařské a zdravotní péči fungovalo odpovídající informování pacientů (aby mohli činit informovaná rozhodnutí),
- existoval systém pro stížnosti pacientů,
- pracovníci ve zdravotnictví měli pojištění zákonné odpovědnosti,
- osobní údaje byly přísně chráněny,
- nedocházelo k nerovnému zacházení s pacienty – bez ohledu na to, z jakého členského státu EU pocházejí,

tyto oblasti tvoří jádro hladce fungujícího zdravotnictví a měly by zůstat v působnosti členských států nebo v některých případech regionálních a místních orgánů. Návrh směrnice nesmí být krokem k harmonizaci;

v tomto smyslu – třebaže stanovení kritérií kvality je v kompetenci členských států, či případně příslušných územních orgánů – mohou orgány Evropské unie vynést doporučení zaměřená na sjednocení těchto kritérií, jakož i na podporu spolupráce prostřednictvím zřizování referenčních sítí a služeb;

15. je potěšen, že zdravotní služby mají být poskytovány v souladu s pravidly a postupy členského státu, v němž je léčba poskytována;

Otázka umístování pacientů a kapacity zdravotnických systémů členských států EU

16. vítá, že správné postupy členských států, v nichž jsou pacienti pojištěni, mají být při umístování pacientů a jejich doporučení stejné, za předpokladu, že nebudou diskriminující a nebudou překážkou volného pohybu;

17. vítá, že se v návrhu směrnice zdůrazňuje možnost, aby v jednotlivých členských státech mohly zůstat zachovány všeobecné podmínky a kritéria včetně právních a administrativních formalit souvisejících s poskytováním léčby a úhradou nákladů na zdravotní péči v jiném členském státě, např. aby praktický lékař mohl pacienta doporučit k odbornému lékaři;

18. doporučuje, aby bylo členským státům, v nichž jsou pacienti pojištěni, přiznáno neomezené právo zavést všeobecný systém předchozího povolení na nemocniční péči poskytovanou v jiném členském státě. Tím bude zajištěno plánování účinného zdravotnického systému a zamezí se problémům plynoucím z fluktuace pacientů. Zároveň bude minimalizováno riziko, že toky pacientů naruší (nebo by mohly narušit) ekonomickou rovnováhu a vyváženost zdravotnických systémů nebo ohrozit plánování, které zahrnuje plánování kapacit, zvyšování účinnosti a přístupnosti. Je třeba, aby směrnice Komise stanovila podmínky, za nichž může členský stát, ve kterém je pacient pojištěn, povolení odmítnout, protože pokud by nebyly žádné podmínky stanoveny, byla by celá směrnice ohrožena. Všeobecný systém předchozího povolení má rovněž přispět k tomu, aby členský stát, v němž byla léčba poskytnuta, mohl snáze obdržet odměnu za poskytnuté lékařské služby. V neposlední řadě má všeobecný systém předchozího povolení přispět i k tomu, že postup při léčbě pacienta bude prioritou, aby mohla být například přijata opatření na odbornou rehabilitaci;

19. upozorňuje na skutečnost, že rozlišování mezi nemocniční péčí a zdravotními službami, které nevyžadují hospitalizaci, by mohlo způsobovat problémy, neboť druhy péče se v jednotlivých zemích liší. Proto by mělo být na členských státech nebo v některých případech na regionálních místních orgánech, aby určily rozsah výkonů nemocniční péče. Toto určení by mělo být provedeno se zohledněním nejnovějších poznatků a nejnovějšího vývoje i místních a regionálních podmínek;

20. vyzývá k přípravě opatření, jejichž prostřednictvím bude zajištěno přeshraniční využívání volných kapacit a možností zdravotní péče. To se však musí uskutečnit tak, aby nedošlo k žádnému neúčelnému rozdělování lékařských a odborných zdrojů, včetně personálu, v rámci jednoho státu či mezi členské státy, což by mohlo být například důsledkem různých systémů odměňování;

21. konstatuje, že poskytování zdravotní péče pacientům z jiných členských států nesmí mít negativní dopad na možnosti a povinnosti členského státu poskytovat zdravotní péči svým vlastním občanům;

22. v zásadě uznává nutnost zřídit kontaktní místa, která mají pacientům poskytovat výhradně informace o jejich právech v souvislosti s přeshraničními zdravotními službami, čímž se zajistí účelné informování občanů o jejich právech. Kontaktní místa by měla být zřízena při stávajících orgánech, pokud takové orgány existují. Tato kontaktní místa nemají vystupovat jako právnické osoby, nýbrž jako informační střediska pro pacienty;

Úhrada nákladů na zdravotní péči

23. doporučuje, aby se v případě přeshraničních zdravotních služeb mohly pacientovi hradit jen ty služby, které jsou kryté systémem sociálního zabezpečení členského státu, v němž je pacient pojištěn. Vítá návrh Komise bránící tomu, že by pacienti mohli mít z přeshraničních zdravotních služeb zisk;

24. poukazuje na to, že příslušnému poskytovateli zdravotní péče v členském státě by měly být nahrazeny veškeré náklady vzniklé v souvislosti s léčbou. Členský stát, v němž je pacient pojištěn, je povinen hradit náklady na léčbu do takové výše, v níž by byly tyto náklady hrazeny v případě, že by byla stejná nebo podobná zdravotní péče poskytnuta v členském státě, v němž je pacient pojištěn, která však nesmí překročit skutečné náklady na využitou zdravotní péči. Veškeré další náklady by měl hradit pacient;

25. upozorňuje na to, že v praxi je náhrada nákladů často problematická, a proto požaduje, aby členské státy mohly přijmout opatření na zjednodušení či zajištění plateb za náklady na léčbu. Mohou to být například dohody mezi správami sociálního zabezpečení a poskytovateli zdravotní péče nebo i dohody mezi samotnými členskými státy, ale také opatření na zajištění platby od pacienta;

26. požaduje vyjasnit práva občanů, která jim uděluje navrhovaná směrnice o uplatňování práv pacientů v přeshraniční zdravotní péči a nařízení č. 1408/71 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení;

Spolupráce v oblasti zdraví

27. vybízí k tomu, aby byly v návrhu směrnice upraveny jen oblasti, které bezprostředně souvisejí s právy pacientů;

28. upozorňuje na to, že pro léčivé přípravky platí vnitrostátní předpisy a že právní předpisy Společenství nesmí omezovat přísné normy bezpečnosti pacientů v jednotlivých členských státech týkající se předpisů a léčivých přípravků. Mimoto by snahy o harmonizaci neměly negativně ovlivňovat regulační možnosti členských států v oblasti léčivých přípravků, jejichž cílem je maximální úroveň ochrany pacientů, ekonomická vyváženost a správa veřejných výdajů na léčivé přípravky;

29. vyslovuje se pro to, aby členské státy podpořily vytvoření sítě ve zdravotnictví, v jejímž rámci by probíhala spolupráce při specializované zdravotní péči a velmi nákladné léčbě. Spolupráce při zvláštních léčebných postupech by představovala přidanou hodnotu a podpořila by inovace, kvalitu a účinné využívání zdrojů. Tato referenční centra by však neměla být předmětem harmonizace či právního podchycení vysoce specializovaných způsobů léčby;

30. upozorňuje na to, že opatření Komise v oblasti informačních a komunikačních systémů, které mohou být využívány mezi jednotlivými členskými státy (interoperabilita), nesmí ohrozit příslušná opatření členských států. Je potěšující, že opatření Komise odrážejí technický vývoj, dodržují ochranu osobních údajů a mají vyústit ve vypracování nezbytných norem a nutné terminologie pro interoperabilitu;

31. v tomto ohledu se domnívá, že strukturovaná a koordinovaná spolupráce na evropské úrovni může přispět k výměně zkušeností a předávání know-how a ve výzkumu může členským státům s ohledem na rozvoj zdravotnických technologií přinést významnou přidanou hodnotu. Tato spolupráce by však neměla podléhat harmonizaci nebo regulaci;

32. je toho názoru, že zásadní význam má přístup ke spolehlivým údajům a vysoce kvalitním informacím. Při shromažďování údajů by však měly být ve velké míře využívány údaje, které mají členské státy k dispozici;

Zapojení místních a regionálních orgánů

33. připomíná, že v mnoha členských státech je za plánování, řízení, provoz a rozvoj zdravotnictví odpovědná místní a regionální úroveň a je také občanům nejbližší, a proto je pro oblast zdravotnictví hlavním faktorem a informovaným účastníkem;

34. trvá na tom, že místní a regionální orgány musí být zapojeny do činností a iniciativ Evropského společenství v oblasti zdraví;

35. dále vybízí členské státy, aby stanovily postupy pro včasné zapojení svých místních a regionálních orgánů do evropských zákonodárných iniciativ v oblasti zdraví;

36. domnívá se, že nasazení Výboru, jenž Komisi při provádění směrnice podporuje, by mělo být charakterizováno přispěním odbornými znalostmi, které má k dispozici místní a regionální úroveň. Výbor regionů by měl být do těchto prací zapojen.

II. DOPORUČENÍ K POZMĚŇOVACÍM NÁVRHŮM

Pozměňovací návrh 1

První právní východisko – upravit

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 95 této smlouvy,	s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek <u>152, a 95 a 16</u> této smlouvy,

Odůvodnění

Jak zpravodaj zdůraznil v odstavci 2 stanoviska a jak Komise prohlásila v prvním bodu odůvodnění v návrhu směrnice, cíl vysokého stupně ochrany lidského zdraví, jak je definován v článku 152 Smlouvy, představuje politickou legitimitu tohoto návrhu směrnice. Dále je třeba zdůraznit význam, který hrají v oblasti zdravotní péče služby obecného hospodářského zájmu, na něž se odkazuje článek 16 Smlouvy.

Pozměňovací návrh 2

Nový bod odůvodnění za bod odůvodnění 3 – doplnit

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
	<u>(3a) Vzhledem ke stávajícím rozdílům mezi cíli zdravotní politiky a cíli vnitřního trhu služeb je nutno dát v případě konfliktu vždy přednost cílům zdravotní politiky, a to z důvodu naléhavého veřejného zájmu (například: veřejné zdraví, cíle sociální politiky, udržení finanční rovnováhy systému sociálního zabezpečení atd.).</u>

Pozměňovací návrh 3

Bod odůvodnění 10 – upravit

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
(10) Pro účely této směrnice pojem „přeshraniční zdravotní péče“ zahrnuje tyto formy poskytování zdravotní péče: — využívání zdravotní péče v zahraničí (tj. pacient se za účelem léčby přesune k poskytovateli zdravotní péče v jiném členském státě); to se označuje jako „mobilita pacientů“; — přeshraniční poskytování zdravotní péče (tj. dodání služby z území jednoho členského státu na území druhého); jedná se například o služby telemedicíny, diagnostiku a vydávání předpisů na dálku, laboratorní služby; — trvalá přítomnost poskytovatele zdravotní péče (tj. usazení poskytovatele zdravotní péče v jiném členském státě); — dočasná přítomnost osob (tj. mobilita zdravotnických pracovníků, například dočasný přesun do členského státu pacienta za účelem poskytnutí služeb).	(10) Pro účely této směrnice pojem „přeshraniční zdravotní péče“ zahrnuje tyto formy poskytování zdravotní péče: — využívání zdravotní péče v zahraničí (tj. pacient se za účelem léčby přesune k poskytovateli zdravotní péče v jiném členském státě); to se označuje jako „mobilita pacientů“; — přeshraniční poskytování zdravotní péče (tj. dodání služby z území jednoho členského státu na území druhého); jedná se například o služby telemedicíny, diagnostiku a vydávání předpisů na dálku, laboratorní služby; — ~~trvalá přítomnost poskytovatele zdravotní péče (tj. usazení poskytovatele zdravotní péče v jiném členském státě);~~ — ~~dočasná přítomnost osob (tj. mobilita zdravotnických pracovníků, například dočasný přesun do členského státu pacienta za účelem poskytnutí služeb).~~

Odůvodnění

Třetí odrážka textu navrženého Komisí se týká otázky, na níž se vztahuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu. V zájmu zamezení jakékoli duplicity či právní nejistoty tedy navrhuje tuto odrážku odstranit.

Čtvrtá odrážka textu navrženého Komisí se týká otázky, na níž se vztahuje směrnice 2005/36/ES ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací. V zájmu zamezení jakékoli duplicity či právní nejistoty tedy navrhuje tuto odrážku odstranit.

Pozměňovací návrh 4

Bod odůvodnění 31 – upravit

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>(31) Znamé skutečnosti ukazují, že použití zásad volného pohybu na využívání zdravotní péče v jiném členském státě v rámci krytí zaručeného zákonným systémem zdravotního pojištění členského státu, v němž je pacient pojištěn, nenaruší zdravotnické systémy členských států ani finanční udržitelnost jejich systémů sociálního zabezpečení. Soudní dvůr však uznal, že nelze vyloučit, že možné riziko vážného narušení finanční rovnováhy systémů sociálního zabezpečení nebo cíl zachovat vyvážené lékařské a nemocniční služby přístupné pro všechny mohou představovat naléhavé důvody převažujícího obecného zájmu ospravedlňující potřebu překážky zásadě volného pohybu služeb. Soudní dvůr také rozhodl, že počet nemocnic, jejich zeměpisné rozložení, způsob jejich organizace, vybavení a dokonce povaha zdravotnických služeb, které jsou schopny poskytovat, to vše jsou otázky, pro které musí být možné plánování. Tato směrnice by měla stanovit systém předchozího povolení pro převzetí nákladů na zdravotní péči využitou v jiném členském státě, pokud jsou splněny tyto podmínky: pokud by byla léčba poskytnuta na jeho území, byla by uhrazena v rámci jeho systému sociálního zabezpečení, a odliv pacientů v důsledku provádění této směrnice vážně narušuje nebo by mohl narušit finanční rovnováhu systému sociálního zabezpečení a/nebo tento odliv pacientů vážně narušuje nebo by mohl narušit plánování a racionalizaci v nemocničním odvětví prováděné za účelem zamezení nadbytečné kapacity nemocnic, nerovnováze v poskytování nemocniční péče a logistickým a finančním ztrátám, zachování vyvážených lékařských a nemocničních služeb přístupných pro všechny nebo zajištění kapacity pro léčbu nebo způsobilosti lékařských odborníků na území daného členského státu. Jelikož přesné posouzení dopadu očekávaného odlivu pacientů vyžaduje komplexní odhady a výpočty, směrnice umožňuje zavést systém předchozího povolení, pokud existují dostatečné důvody k předpokladu, že systém sociálního zabezpečení by mohl být narušen. To by se mělo vztahovat i na případy již existujících systémů předchozího povolení, které jsou v souladu s podmínkami stanovenými v článku 8.</p>	<p>(31) Znamé skutečnosti ukazují, že použití zásad volného pohybu na využívání zdravotní péče v jiném členském státě v rámci krytí zaručeného zákonným systémem zdravotního pojištění členského státu, v němž je pacient pojištěn, nenaruší zdravotnické systémy členských států ani finanční udržitelnost jejich systémů sociálního zabezpečení. Soudní dvůr však uznal, že nelze vyloučit, že možné riziko vážného narušení finanční rovnováhy systémů sociálního zabezpečení nebo cíl zachovat vyvážené lékařské a nemocniční služby přístupné pro všechny mohou představovat naléhavé důvody převažujícího obecného zájmu ospravedlňující potřebu překážky zásadě volného pohybu služeb. Soudní dvůr také rozhodl, že počet nemocnic, jejich zeměpisné rozložení, způsob jejich organizace, vybavení a dokonce povaha zdravotnických služeb, které jsou schopny poskytovat, to vše jsou otázky, pro které musí být možné plánování. Tato směrnice by měla stanovit systém předchozího povolení pro převzetí nákladů na zdravotní péči využitou v jiném členském státě, ~~pokud jsou splněny tyto podmínky: pokud by byla léčba poskytnuta na jeho území, byla by uhrazena v rámci jeho systému sociálního zabezpečení, a odliv pacientů v důsledku provádění této směrnice vážně narušuje nebo by mohl narušit finanční rovnováhu systému sociálního zabezpečení a/ nebo tento odliv pacientů vážně narušuje nebo by mohl narušit plánování a racionalizaci v nemocničním odvětví prováděné za účelem zamezení nadbytečné kapacity nemocnic, nerovnováze v poskytování nemocniční péče a logistickým a finančním ztrátám, zachování vyvážených lékařských a nemocničních služeb přístupných pro všechny nebo zajištění kapacity pro léčbu nebo způsobilosti lékařských odborníků na území daného členského státu. Jelikož přesné posouzení dopadu očekávaného odlivu pacientů vyžaduje komplexní odhady a výpočty, směrnice umožňuje zavést systém předchozího povolení, pokud existují dostatečné důvody k předpokladu, že systém sociálního zabezpečení by mohl být narušen. To by se mělo vztahovat i na případy již existujících systémů předchozího povolení, které jsou v souladu s podmínkami stanovenými v článku 8.~~ <u>Systém předběžného povolení je nezbytný, aby měli přeshraniční pacienti záruku, že jim bude poskytnuta péče a že jim systém sociálního zabezpečení země, ve které bydlí, uhradí vzniklé náklady. Takovýto systém předběžného povolení je v souladu s judikaturou Soudního dvora.</u></p>

O d ů v o d n ě n í

- 1) Jaké jsou „dostupné informace o uplatňování zásad volného pohybu, pokud jde o zdravotní péči v jiném členském státě?“ V každém případě není vhodné zanechávat dojem, že cílem návrhu směrnice je podnit volný pohyb pacientů.
- 2) Druhá část pozměňovacího návrhu vyplývá z textu.

Pozměňovací návrh 5

Článek 1 – Cíl – upravit

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Touto směrnicí se stanoví obecný rámec pro poskytování bezpečné, vysoce kvalitní a účinné přeshraniční zdravotní péče.	Touto směrnicí se stanoví obecný rámec pro <u>poskytování bezpečné, vysoce kvalitní a účinné přeshraniční zdravotní péče přístup k bezpečné, kvalitní a účinné přeshraniční zdravotní péči, se zohledněním odpovědnosti členských států za organizaci a poskytování zdravotních služeb a lékařské péče.</u>

O d ů v o d n ě n í

Je důležité, aby bylo již na úvod jasné, že návrh směrnice uznává výlučnou odpovědnost členských států za zdravotnictví a že přínos Společenství doplňuje politiky jednotlivých členských států v oblasti zdraví.

Pozměňovací návrh 6

Článek 2 – Oblast působnosti – upravit

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Článek 2 – oblast působnosti Tato směrnice se použije na poskytování zdravotní péče bez ohledu na to, jak je organizována, poskytována a financována, nebo zda je veřejná či soukromá.	Článek 2 – oblast působnosti Tato směrnice se použije na <u>poskytování přeshraniční přístup jednotlivých pacientů ke</u> zdravotní péči bez ohledu na to, jak je organizována, poskytována a financována, nebo zda je veřejná či soukromá.

O d ů v o d n ě n í

Vyplývá z pozměňovacího návrhu.

Pozměňovací návrh 7

Článek 4 – Definice – písmeno b) – zrušit

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Článek 4 – Definice b) „přeshraniční zdravotní péčí“ se rozumí péče poskytovaná v členském státě jiném, než je ten, v němž je pacient pojištěnou osobou, nebo zdravotní péče poskytovaná v členském státě jiném než je ten, v němž je poskytovatel zdravotní péče usazen, registrován nebo v němž má sídlo;	Článek 4 – Definice b) „přeshraniční zdravotní péčí“ se rozumí péče poskytovaná v členském státě jiném, než je ten, v němž je pacient pojištěnou osobou, ~~nebo zdravotní péče poskytovaná v členském státě jiném než je ten, v němž je poskytovatel zdravotní péče usazen, registrován nebo v němž má sídlo;~~

O d ů v o d n ě n í

Rozhodující není členský stát, v němž je poskytovatel zdravotní péče usazen, ale spíše členský stát, v němž je pacient pojištěn.

Pozměňovací návrh 8

Článek 4 – Definice – písmeno d) – upravit

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>Článek 4 – Definice</p> <p>d) „zdravotnickým pracovníkem“ se rozumí lékař nebo zdravotní sestra a ošetřovatel odpovědní za všeobecnou péči nebo zubní lékař nebo porodní asistentka nebo farmaceut ve smyslu definice směrnice 2005/36/ES nebo jiný pracovník provádějící takové činnosti ve zdravotnictví, které jsou vyhrazeny pro regulované povolání ve smyslu definice čl. 3 odst. 1 písm. a) směrnice 2005/36/ES;</p>	<p>Článek 4 – Definice</p> <p>d) „zdravotnickým pracovníkem“ se rozumí lékař nebo zdravotní sestra a ošetřovatel odpovědní za všeobecnou péči nebo zubní lékař nebo porodní asistentka nebo farmaceut ve smyslu definice směrnice 2005/36/ES nebo jiný pracovník provádějící takové činnosti ve zdravotnictví, které jsou vyhrazeny pro regulované povolání ve smyslu definice čl. 3 odst. 1 písm. a) směrnice 2005/36/ES;</p>

Odůvodnění

Netýká se českého znění (předkladatelé požadují výměnu slova doktor v oblasti medicíny za slovo lékař s odůvodněním, že v některých státech – mj. ve Španělsku – není pro výkon lékařské práce nutný akademický titul doktora).

Pozměňovací návrh 9

Článek 5 – Oblasti odpovědnosti orgánů členského státu, v němž je léčba poskytována – upravit nadpis

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>Článek 5 – Oblasti odpovědnosti orgánů členského státu, v němž je léčba poskytována</p>	<p>Článek 5 – Oblasti odpovědnosti orgánů členských států, v němž je léčba poskytována</p>

Odůvodnění

Článek 5 se zabývá také odpovědnostmi států, v nichž jsou pacienti pojištěni.

Pozměňovací návrh 10

Článek 5 – Oblasti odpovědnosti orgánů členského státu, v němž je léčba poskytována – upravit

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>Článek 5 – Oblasti odpovědnosti orgánů členského státu, v němž je léčba poskytována</p> <p>1. Členské státy, v nichž je léčba poskytována, jsou odpovědné za organizaci zdravotnictví a poskytování zdravotní péče. S ohledem na tuto skutečnost, na zásady všeobecnosti, přístupu ke kvalitní péči, spravedlnosti a solidarity stanoví tyto státy jasné normy kvality a bezpečnosti pro zdravotní péči poskytovanou na jejich území a zajistí:</p> <p>a) aby fungovaly mechanismy pro zajištění toho, aby bylo poskytovatelům zdravotní péče umožněno splnit tyto normy s přihlédnutím k poznatkům mezinárodní lékařské vědy a k zásadám obecně uznávané dobré lékařské praxe;</p> <p>b) aby se pravidelně sledovalo, zda poskytovatelé zdravotní péče používají tyto normy v praxi, a aby byla přijata opravná opatření, pokud příslušné normy nesplňují, s přihlédnutím k pokroku v lékařské vědě a zdravotnických technologiích;</p>	<p>Článek 5 – Oblasti odpovědnosti orgánů členských států, v němž je léčba poskytována</p> <p>1. Členské státy, v nichž je léčba poskytována, jsou odpovědné za organizaci zdravotnictví a poskytování zdravotní péče. Děje se tak v souladu se zásadami S ohledem na tuto skutečnost, na zásady všeobecnosti, přístupu ke kvalitní péči, spravedlnosti a solidarity. Členské státy zajistí: stanoví tyto státy jasné normy kvality a bezpečnosti pro zdravotní péči poskytovanou na jejich území a zajistí:</p> <p>~~a) aby fungovaly mechanismy pro zajištění toho, aby bylo poskytovatelům zdravotní péče umožněno splnit tyto normy s přihlédnutím k poznatkům mezinárodní lékařské vědy a k zásadám obecně uznávané dobré lékařské praxe;~~</p> <p>b) aby se pravidelně sledovalo, zda poskytovatelé zdravotní péče používají tyto normy v praxi, a aby byla přijata opravná opatření, pokud příslušné normy nesplňují, s přihlédnutím k pokroku v lékařské vědě a zdravotnických technologiích;</p>

c) aby poskytovatelé zdravotní péče poskytovali pacientům všechny příslušné informace, zejména o dostupnosti, cenách a výsledcích poskytované zdravotní péče, a informace o podrobnostech jejich pojistného krytí nebo jiných způsobů osobní či kolektivní ochrany profesní odpovědnosti, a tak jim umožnili informovaně se rozhodnout; d) aby pacienti měli k dispozici prostředky k podání stížnosti a aby jim byly zaručeny opravné prostředky a náhrada v případě, že v důsledku zdravotní péče, která jim byla poskytnuta, utrpěli újmu; e) aby pro léčbu poskytovanou na jejich území fungovaly systémy pojištění profesní odpovědnosti nebo záruky nebo podobná ujednání, která jsou rovnocenná nebo v zásadě srovnatelná, pokud jde o jejich účel, a která jsou přiměřená povaze a rozsahu rizika; f) aby bylo chráněno základní právo na soukromí při zpracování osobních údajů v souladu s vnitrostátními opatřeními, kterými se provádějí ustanovení Společenství o ochraně osobních údajů, zejména směrnice 95/46/ES a 2002/58/ES; g) aby pacienti z jiných členských států měli nárok na stejné zacházení jako příslušníci členského státu, v němž je léčba poskytována, včetně ochrany před diskriminací stanovenou v právu Společenství a v platných vnitrostátních právních předpisech členského státu, v němž je léčba poskytována. 2. Jakákoli opatření, která členské státy přijmou při provádění tohoto článku, dodržují ustanovení směrnice 2005/36/ES o uznávání odborných kvalifikací a směrnice 2000/31/ES o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu. 3. Do té míry, která je nezbytná pro zjednodušení poskytování přeshraniční zdravotní péče, a na základě vysoké úrovně ochrany zdraví Komise ve spolupráci s členskými státy vytvoří pokyny pro zjednodušení provádění odstavce 1.	~~e) aby poskytovatelé zdravotní péče poskytovali pacientům všechny příslušné informace, zejména o dostupnosti, cenách a výsledcích poskytované zdravotní péče, a informace o podrobnostech jejich pojistného krytí nebo jiných způsobů osobní či kolektivní ochrany profesní odpovědnosti, a tak jim umožnili informovaně se rozhodnout;~~ ~~d) aby pacienti měli k dispozici prostředky k podání stížnosti a aby jim byly zaručeny opravné prostředky a náhrada v případě, že v důsledku zdravotní péče, která jim byla poskytnuta, utrpěli újmu;~~ ~~e) aby pro léčbu poskytovanou na jejich území fungovaly systémy pojištění profesní odpovědnosti nebo záruky nebo podobná ujednání, která jsou rovnocenná nebo v zásadě srovnatelná, pokud jde o jejich účel, a která jsou přiměřená povaze a rozsahu rizika;~~ a) aby bylo chráněno základní právo na soukromí při zpracování osobních údajů v souladu s vnitrostátními opatřeními, kterými se provádějí ustanovení Společenství o ochraně osobních údajů, zejména směrnice 95/46/ES a 2002/58/ES; b) aby pacienti z jiných členských států měli nárok na stejné zacházení jako příslušníci členského státu, v němž je léčba poskytována, včetně ochrany před diskriminací stanovenou v právu Společenství a v platných vnitrostátních právních předpisech členského státu, v němž je léčba poskytována. 2. Jakákoli opatření, která členské státy přijmou při provádění tohoto článku, dodržují ustanovení směrnice 2005/36/ES o uznávání odborných kvalifikací a směrnice 2000/31/ES o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu. 3. Do té míry, která je nezbytná pro zjednodušení poskytování přeshraniční zdravotní péče, a na základě vysoké úrovně ochrany zdraví Komise ve spolupráci s členskými státy vytvoří pokyny pro zjednodušení provádění odstavce 1.

O d ů v o d n ě n í

Článek 5 se zabývá také odpovědnostmi států, v nichž jsou pacienti pojištěni.

Důvodem pro pozměňovací návrh k článku 5 je v prvé řadě to, že organizace a poskytování zdravotních služeb a lékařské péče spadá do výlučné působnosti členských států (viz článek 152 Smlouvy o EU).

Návrh, podle něhož má zdravotnictví jednotlivých členských států plnit řadu úkolů, mj. například určování norem kvality nebo kontrolních systémů, by byl zásahem Komise do národních zdravotnických systémů, a tedy porušováním článku 152 Smlouvy o EU.

Pozměňovací návrh 11

Článek 6 – odstavce 1 a 2 – upravit

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>Článek 6 – Zdravotní péče poskytovaná v jiném členském státě</p> <p>1. S výhradou ustanovení této směrnice, zejména článků 7, 8 a 9, členský stát, v němž je pacient pojištěn, zajistí, aby pojištěným osobám, které cestují do jiného členského státu za účelem využití zdravotní péče nebo které vyhledávají zdravotní péči poskytovanou v jiném členském státě, nebylo bráněno ve využívání zdravotní péče poskytované</p>	<p>Článek 6 – Zdravotní péče poskytovaná v jiném členském státě</p> <p>1. S výhradou ustanovení této směrnice, zejména článků 7, 8 a 9, členský stát, v němž je pacient pojištěn, zajistí, aby pojištěným osobám, které cestují do jiného členského státu za účelem využití zdravotní péče nebo které vyhledávají zdravotní péči poskytovanou v jiném členském státě, nebylo bráněno ve využívání zdravotní péče poskytované</p>

v jiném členském státě, pokud příslušná léčba patří mezi dávky stanovené právními předpisy členského státu, v němž je pacient pojištěn, a na které má pojištěná osoba nárok. Členský stát, v němž je pacient pojištěn, poskytne pojištěné osobě náhradu nákladů, které by byly zaplacený jeho zákonným systémem sociálního zabezpečení v případě, že by byla stejná nebo podobná zdravotní péče poskytnuta na jeho území. Určení toho, která zdravotní péče je hrazena, přísluší v každém případě členskému státu, v němž je pacient pojištěn, bez ohledu na to, kde je tato zdravotní péče poskytována. 2. Náklady na zdravotní péči poskytnutou v jiném členském státě hradí členský stát, v němž je pacient pojištěn, na základě ustanovení této směrnice do takové výše, v níž by byly tyto náklady hrazeny v případě, že by byla stejná nebo podobná zdravotní péče poskytnuta v členském státě, v němž je pacient pojištěn, která však nesmí překročit skutečné náklady na využitou zdravotní péči.

v jiném členském státě, ~~pokud~~ Příslušná léčba musí patřit mezi dávky stanovené právními předpisy členského státu, v němž je pacient pojištěn, a na které má pojištěná osoba nárok. Zároveň musí být splněna podmínka, že léčba nemůže být v členském státě, v němž je pacient pojištěn, poskytnuta bez zbytečného odkladu. Příslušná ~~instituce členského~~ státu, v němž je pacient pojištěn, poskytne pojištěné osobě náhradu nákladů, které by byly zaplacený jeho zákonným systémem sociálního zabezpečení nebo zdravotnickým systémem v případě, že by byla stejná nebo podobná zdravotní péče poskytnuta na jeho území. Určení toho, která zdravotní péče je hrazena, přísluší v každém případě členskému státu, v němž je pacient pojištěn, bez ohledu na to, kde je tato zdravotní péče poskytována. 2. Náklady na zdravotní péči poskytnutou v jiném členském státě hradí příslušná instituce členského státu, v němž je pacient pojištěn, na základě ustanovení této směrnice do takové výše, v níž by byly tyto náklady hrazeny v případě, že by byla stejná nebo podobná zdravotní péče poskytnuta v členském státě, v němž je pacient pojištěn, která však nesmí překročit skutečné náklady na využitou zdravotní péči.

O d ů v o d n ě n í

Cílem návrhu směrnice je vyjasnění práv pacientů v souladu s rozhodnutími Evropského soudního dvora.

Evropský soudní dvůr ve svých rozhodnutích používá pojem „bez zbytečného odkladu“ (např. Watts a Inizan), a proto by se měl tento pojem používat i v návrhu směrnice. Soud rozhodl, že péče má být poskytnuta v jiném členském státě než ve státě, v němž má sídlo instituce sociálního zabezpečení pojištěné osoby, pokud členský stát, v němž má pacient pobyt, nemůže poskytnout nezbytnou péči bez zbytečného odkladu. Pojem zbytečného odkladu je třeba vykládat na základě klinických hledisek vyplývajících z každého jednotlivého případu.

Ostatní změny upřesňují, že náhrady nákladů nemají poskytovat členské státy, ale příslušné instituce sociálního pojištění, a také to, že se kromě nákladů, které má pokrýt zákonný systém sociálního pojištění, se mají nahrazovat i náklady, které mají pokrýt státem financované zdravotnické systémy.

Pozměňovací návrh 12

Článek 6 – odstavce 3 a 4 – vložit

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>Článek 6 – Zdravotní péče poskytovaná v jiném členském státě</p> <p>1. S výhradou ustanovení této směrnice, zejména článků 7, 8 a 9, členský stát, v němž je pacient pojištěn, zajistí, aby pojištěným osobám, které cestují do jiného členského státu za účelem využití zdravotní péče nebo které vyhledávají zdravotní péči poskytovanou v jiném členském státě, nebylo bráněno ve využívání zdravotní péče poskytované v jiném členském státě, pokud příslušná léčba patří mezi dávky stanovené právními předpisy členského státu, v němž je pacient pojištěn, a na které má pojištěná osoba nárok. Členský stát, v němž je pacient pojištěn, poskytne pojištěné osobě náhradu nákladů, které by byly zaplacený jeho zákonným systémem sociálního zabezpečení v případě, že by byla stejná nebo podobná zdravotní péče poskytnuta na jeho území. Určení toho, která zdravotní péče je hrazena, přísluší v každém případě členskému státu, v němž je pacient pojištěn, bez ohledu na to, kde je tato zdravotní péče poskytována.</p>	<p>Článek 6 – Zdravotní péče poskytovaná v jiném členském státě</p> <p>1. S výhradou ustanovení této směrnice, zejména článků 7, 8 a 9, členský stát, v němž je pacient pojištěn, zajistí, aby pojištěným osobám, které cestují do jiného členského státu za účelem využití zdravotní péče nebo které vyhledávají zdravotní péči poskytovanou v jiném členském státě, nebylo bráněno ve využívání zdravotní péče poskytované v jiném členském státě, pokud příslušná léčba patří mezi dávky stanovené právními předpisy členského státu, v němž je pacient pojištěn, a na které má pojištěná osoba nárok. Členský stát, v němž je pacient pojištěn, poskytne pojištěné osobě náhradu nákladů, které by byly zaplacený jeho zákonným systémem sociálního zabezpečení v případě, že by byla stejná nebo podobná zdravotní péče poskytnuta na jeho území. Určení toho, která zdravotní péče je hrazena, přísluší v každém případě členskému státu, v němž je pacient pojištěn, bez ohledu na to, kde je tato zdravotní péče poskytována.</p>

2. Náklady na zdravotní péči poskytnutou v jiném členském státě hradí členský stát, v němž je pacient pojištěn, na základě ustanovení této směrnice do takové výše, v níž by byly tyto náklady hrazeny v případě, že by byla stejná nebo podobná zdravotní péče poskytnuta v členském státě, v němž je pacient pojištěn, která však nesmí překročit skutečné náklady na využitou zdravotní péči.

3. Členský stát, v němž je pacient pojištěn, může uložit pacientovi, který vyhledává zdravotní péči poskytovanou v jiném členském státě, povinnost splnit stejné podmínky, kritéria způsobilosti a právní a administrativní náležitosti pro využití zdravotní péče a náhradu nákladů na zdravotní péči, které by uložil v případě, že by stejná nebo podobná zdravotní péče byla poskytnuta na jeho území, pokud nejsou diskriminační nebo nepředstavují překážku volnému pohybu osob.

4. Členské státy zřídí mechanismus pro výpočet nákladů, které mají být uhrazeny pojištěné osobě zákoným systémem sociálního zabezpečení za zdravotní péči poskytnutou v jiném členském státě. Tento mechanismus je založen na objektivních nediskriminačních kritériích, která jsou známa předem, a náklady uhrazené podle tohoto mechanismu nejsou nižší než náklady, které by byly uhrazeny v případě, kdy by stejná nebo podobná zdravotní péče byla poskytnuta na území členského státu, v němž je pacient pojištěn.

5. Pacienti, kteří cestují do jiného členského státu za účelem využití zdravotní péče, nebo pacienti, kteří vyhledávají zdravotní péči poskytovanou v jiném členském státě, mají zaručen přístup ke své lékařské dokumentaci v souladu s vnitrostátními prováděcími opatřeními k ustanovením Společenství o ochraně osobních údajů, zejména směrnicím 95/46/ES a 2002/58/ES.

2. Náklady na zdravotní péči poskytnutou v jiném členském státě hradí členský stát, v němž je pacient pojištěn, na základě ustanovení této směrnice do takové výše, v níž by byly tyto náklady hrazeny v případě, že by byla stejná nebo podobná zdravotní péče poskytnuta v členském státě, v němž je pacient pojištěn, která však nesmí překročit skutečné náklady na využitou zdravotní péči.

3. Příslušnému poskytovateli péče by měly být nahrazeny veškeré náklady (úplné náklady) vzniklé v souvislosti s léčbou.

4. Členské státy smí přijmout opatření na zjednodušení či zajištění plateb za náklady na léčbu.

~~3-5.~~ Členský stát, v němž je pacient pojištěn, může uložit pacientovi, který vyhledává zdravotní péči poskytovanou v jiném členském státě, povinnost splnit stejné podmínky, kritéria způsobilosti a právní a administrativní náležitosti pro využití zdravotní péče a náhradu nákladů na zdravotní péči, které by uložil v případě, že by stejná nebo podobná zdravotní péče byla poskytnuta na jeho území, pokud nejsou diskriminační nebo nepředstavují překážku volnému pohybu osob.

~~4-6.~~ Členské státy zřídí mechanismus pro výpočet nákladů, které mají být uhrazeny pojištěné osobě zákoným systémem sociálního zabezpečení za zdravotní péči poskytnutou v jiném členském státě. Tento mechanismus je založen na objektivních nediskriminačních kritériích, která jsou známa předem, a náklady uhrazené podle tohoto mechanismu nejsou nižší než náklady, které by byly uhrazeny v případě, kdy by stejná nebo podobná zdravotní péče byla poskytnuta na území členského státu, v němž je pacient pojištěn.

~~5-7.~~ Pacienti, kteří cestují do jiného členského státu za účelem využití zdravotní péče, nebo pacienti, kteří vyhledávají zdravotní péči poskytovanou v jiném členském státě, mají zaručen přístup ke své lékařské dokumentaci v souladu s vnitrostátními prováděcími opatřeními k ustanovením Společenství o ochraně osobních údajů, zejména směrnicím 95/46/ES a 2002/58/ES.

Odůvodnění

Pravidly finanční náhrady pro členský stát, v němž je léčba poskytována, ani praktickou otázkou placení, se návrh směrnice vůbec nezabývá. Vložení nového odstavce 3 do článku 6 směrnice tedy zajistí finanční stabilitu a zabezpečení zásobování v systému členského státu, v němž je léčba poskytována, a tím se zajistí, aby tomuto státu byly nahrazeny veškeré náklady vzniklé v souvislosti s léčbou, a vyhoví se tím požadavku kladenému v odstavci 24 stanoviska. Nový odstavec 4 má dát členským státům možnost upravit způsob platby nákladů na léčbu resp. zajistit skutečné zaplacení.

Pozměňovací návrh 13

Článek 8 – Nemocniční a specializovaná péče – upravit

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>1. Pro účely náhrady nákladů na zdravotní péči poskytnutou v jiném členském státě na základě této směrnice se nemocniční péčí rozumí:</p> <p>a) zdravotní péče, která vyžaduje ubytování pacienta nejméně po dobu jedné noci;</p> <p>b) zdravotní péče, které nevyžaduje ubytování pacienta nejméně po dobu jedné noci, uvedená na zvláštním seznamu. Tento seznam se omezí na:</p>	<p>1. Pro účely náhrady nákladů na zdravotní péči poskytnutou v jiném členském státě na základě této směrnice se nemocniční péčí rozumí:</p> <p>a) zdravotní péče, která vyžaduje ubytování pacienta nejméně po dobu jedné noci;</p> <p>b) zdravotní péče, které nevyžaduje ubytování pacienta nejméně po dobu jedné noci, uvedená na zvláštním seznamu. Tento seznam může zahrnovat se omezí na:</p>

- zdravotní péči, která vyžaduje vysoce specializovanou a nákladnou lékařskou infrastrukturu nebo zdravotnické vybavení, nebo
- zdravotní péči zahrnující léčbu, která představuje obzvlášť vysoké riziko pro pacienta nebo populaci.
2. Tento seznam vytvoří Komise a může jej pravidelně aktualizovat. Uvedená opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 19 odst. 3.
3. Členský stát, v němž je pacient pojištěn, může zavést systém předchozího povolení pro náhradu nákladů v rámci svého systému sociálního zabezpečení na nemocniční péči poskytnutou v jiném členském státě, pokud jsou splněny tyto podmínky:
- a) pokud by byla zdravotní péče poskytnuta na jeho území, byla by hrazena systémem sociálního zabezpečení tohoto členského státu a
- b) účelem tohoto systému je vyřešit odliv pacientů v důsledku provádění tohoto článku a zabránit tomu, aby vážně nenarušoval nebo nemohl vážně narušit:
- i) finanční rovnováhu systému sociálního zabezpečení členského státu a/nebo
- ii) plánování a racionalizaci v nemocničním odvětví prováděné za účelem zamezení nadbytečné kapacity nemocnic, nerovnováze v poskytování nemocniční péče a logistickým a finančním ztrátám, zachování vyvážených lékařských a nemocničních služeb přístupných pro všechny nebo zajištění kapacity pro léčbu nebo způsobilosti lékařských odborníků na území daného členského státu.
4. Systém předchozího povolení je omezen na to, co je nezbytné a přiměřené k tomu, aby se zamezilo tomuto dopadu, a nesmí představovat prostředek svévolné diskriminace.
5. Členský stát zveřejní veškeré relevantní informace o systémech předchozího povolení zavedených na základě ustanovení odstavce 3.

- zdravotní péči, která vyžaduje vysoce specializovanou a nákladnou lékařskou infrastrukturu nebo zdravotnické vybavení, nebo
- zdravotní péči zahrnující léčbu, která představuje obzvlášť vysoké riziko pro pacienta nebo populaci;
- c) jiná zdravotní péče, u níž je s ohledem na druh nemoci nevhodnější, aby byla poskytována v nemocnici.
2. Každý členský stát ~~tento seznam vytvoří Komise a může jej pravidelně aktualizovat tak, uvedená opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 19 odst. 3 aby odpovídal podmínkám ve zdravotnictví příslušného členského státu nebo v některých případech regionu či místního orgánu.~~
3. Členský stát, v němž je pacient pojištěn, ~~má možnost~~ může zavést všeobecný systém předchozího povolení pro náhradu nákladů v rámci svého systému sociálního zabezpečení na nemocniční péči poskytnutou v jiném členském státě; pokud systém sociálního zabezpečení příslušného členského státu zdravotní péči hraadí, pokud jsou splněny tyto podmínky:
- a) ~~pokud by byla zdravotní péče poskytnuta na jeho území, byla by hrazena systémem sociálního zabezpečení tohoto členského státu a~~
- b) účelem tohoto systému je vyřešit odliv pacientů v důsledku provádění tohoto článku a zabránit tomu, aby vážně nenarušoval nebo nemohl vážně narušit:
- i) ~~finanční rovnováhu systému sociálního zabezpečení členského státu a/nebo~~
- ii) plánování a racionalizaci v nemocničním odvětví prováděné za účelem zamezení nadbytečné kapacity nemocnic, nerovnováze v poskytování nemocniční péče a logistickým a finančním ztrátám, zachování vyvážených lékařských a nemocničních služeb přístupných pro všechny nebo zajištění kapacity pro léčbu nebo způsobilosti lékařských odborníků na území daného členského státu.
4. ~~Systém předchozího povolení je omezen na to, co je nezbytné a přiměřené k tomu, aby se zamezilo tomuto dopadu, a nesmí představovat prostředek svévolné diskriminace.~~
4. Systém předchozího povolení je omezen na to, co je nezbytné a přiměřené k tomu, aby byla dodržována práva pacientů, bylo zajištěno plánování a financování nemocniční péče, a nesmí představovat prostředek svévolné diskriminace.
5. Plánovaná zdravotní péče o pacienty z jiného členského státu nesmí mít negativní dopad na možnosti a povinnosti členského státu poskytovat zdravotní péči svým vlastním občanům.
6. Členský stát zveřejní veškeré relevantní informace o systémech předchozího povolení zavedených na základě ustanovení odstavce 3.

O d ů v o d n ě n í

Není možné vytvořit vyčerpávající společný evropský seznam léčebných postupů považovaných za druh nemocniční péče, neboť zdravotnické organizace jsou v jednotlivých zemích různé.

Pokud jde o předchozí povolení (odstavec 3), je v rozporu s článkem 152 Smlouvy o EU. Přeshraniční mobilita pacientů tvoří v současné době pouze zlomek celkového počtu pacientů ve zdravotnictví. V důsledku směrnice by se však muselo počítat s rostoucí mobilitou pacientů, a to především v příhraničních oblastech a v případě některých druhů léčby, například plánovaných chirurgických zákroků.

Proto se doporučuje nastavit všeobecný systém předchozího povolení na nemocniční péči tak, aby členské státy měly k dispozici mechanismy řízení a plánování pro svůj celý zdravotnický systém. Členské státy, v nichž je léčba poskytována, tím získají větší jistotu ohledně úhrady služeb, které poskytly, neboť pacienti obdrží od členského státu, v němž jsou pojištěni, povolení pro léčbu.

Systém předchozího povolení má v neposlední řadě přispět i k tomu, aby pacienti obdrželi příslušnou nabídku péče a aby byla péče pro pacienta nezbytná a zaručená. Pacienti tak získají jistotu ohledně léčby v jiném členském státě EU a zároveň se tím dopoří účelné doléčení.

Bylo by vhodné poukázat také na nutnost toho, aby státy, v nichž je léčba poskytována, mohly z kapacitních důvodů pacienty odmítnout. Je to nezbytné pro jistotu plánování a řízení národních zdravotnických systémů.

Pozměňovací návrh 14

Článek 12 – Vnitrostátní kontaktní místa pro přeshraniční zdravotní péči – upravit

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>1. Členské státy určí vnitrostátní kontaktní místa pro přeshraniční zdravotní péči a sdělí Komisi jejich názvy a kontaktní údaje.</p> <p>2. Vnitrostátní kontaktní místo v členském státě, v němž je pacient pojištěn, v úzké spolupráci s ostatními příslušnými vnitrostátními orgány, s vnitrostátními kontaktními místy v jiných členských státech, zejména v členském státě, v němž je léčba poskytována, a s Komisí:</p> <p>a) poskytuje a dodává pacientům informace zejména o jejich právech v oblasti přeshraniční zdravotní péče, o zárukách kvality a bezpečnosti, ochraně osobních údajů, postupech podávání stížností a prostředcích nápravy, které jsou k dispozici pro zdravotní péči poskytovanou v jiném členském státě, a informace o platných podmínkách;</p> <p>b) pomáhá pacientům při ochraně jejich práv a při úsilí o dosažení odpovídající nápravy v případě újmy způsobené využitím zdravotní péče v jiném členském státě; vnitrostátní kontaktní místo zejména informuje pacienty o dostupných možnostech urovnání sporů, pomáhá při nalezení vhodného mimosoudního řešení v konkrétním případě a v případě nutnosti pomáhá pacientům při sledování jejich sporu;</p> <p>c) shromažďuje podrobné informace o vnitrostátních subjektech zabývajících se mimosoudním urovnáváním sporů a usnadňuje spolupráci s těmito subjekty;</p> <p>d) usnadňuje rozvoj mezinárodního systému pro mimosoudní urovnávání sporů v oblasti přeshraniční zdravotní péče.</p> <p>3. Komise v souladu s postupem uvedeným v čl. 19 odst. 2 přijímá:</p> <p>a) opatření nezbytná pro řízení sítě vnitrostátních kontaktních míst stanovené tímto článkem;</p> <p>b) povahu a typ údajů, které budou v rámci sítě shromažďovány a vyměňovány;</p> <p>c) zásady týkající se informací poskytovaných pacientům, které jsou stanoveny v odst. 2 písm. a) tohoto článku.</p>	<p>1. Členské státy určí vnitrostátní kontaktní místa pro přeshraniční zdravotní péči a sdělí Komisi jejich názvy a kontaktní údaje.</p> <p>2. Vnitrostátní kontaktní místo v členském státě, v němž je pacient pojištěn, ~~spolupracuje v úzké spolupráci~~ s ostatními příslušnými vnitrostátními orgány ~~v tom smyslu, že, s vnitrostátními kontaktními místy v jiných členských státech, zejména v členském státě, v němž je léčba poskytována, a s Komisí:~~</p> <p>a) poskytuje a ~~dodává~~ pacientům informace ~~zejména o jejich právech v oblasti přeshraniční zdravotní péče, o zárukách kvality a bezpečnosti, ochraně osobních údajů, postupech podávání stížností a prostředcích nápravy, které jsou k dispozici pro zdravotní péči poskytovanou v jiném členském státě, a informace o platných podmínkách;~~</p> <p>b) pomáhá pacientům při ochraně jejich práv a při úsilí ~~o dosažení odpovídající nápravy v případě újmy způsobené využitím zdravotní péče v jiném členském státě; vnitrostátní kontaktní místo zejména informuje pacienty o dostupných možnostech urovnání sporů, pomáhá při nalezení vhodného mimosoudního řešení v konkrétním případě a v případě nutnosti pomáhá pacientům při sledování jejich sporu;~~</p> <p>e) shromažďuje ~~podrobné informace o vnitrostátních subjektech zabývajících se mimosoudním urovnáváním sporů a usnadňuje spolupráci s těmito subjekty;~~</p> <p>e) usnadňuje rozvoj mezinárodního systému pro mimosoudní urovnávání sporů v oblasti přeshraniční zdravotní péče.</p> <p>3. Komise v souladu s postupem uvedeným v čl. 19 odst. 2 přijímá:</p> <p>a) opatření nezbytná pro řízení sítě vnitrostátních kontaktních míst stanovené tímto článkem;</p> <p>b) povahu a typ údajů, které budou v rámci sítě shromažďovány a vyměňovány;</p> <p>e) zásady týkající se informací poskytovaných pacientům, které jsou stanoveny v odst. 2 písm. a) tohoto článku.</p>

O d ů v o d n ě n í

Pro pacienty je rozhodující to, aby obdrželi nezbytné informace o nabídce péče v jiných členských státech EU. Informační povinnost, kterou návrh směrnice členským státům ukládá, je však velmi obširná, takže je třeba počítat s tím, že jí lze ve skutečnosti jen velmi těžko plnit. Kromě toho zůstává stále nejasné, jak si Komise představuje právní závazky související s „mimosoudním řešením“. Úloha a pravomoci vnitrostátních kontaktních míst proto musí být určeny jasněji.

Pozměňovací návrh 15

Článek 15 – Evropské referenční sítě – vyškrtnout

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>1. Členské státy usnadňují rozvoj evropských referenčních sítí poskytovatelů zdravotní péče. Uvedené sítě jsou vždy přístupné novým poskytovatelům zdravotní péče, kteří si přejí zapojit se do nich, pokud tito poskytovatelé zdravotní péče splňují všechny požadované podmínky a kritéria.</p> <p>2. Cílem evropských referenčních sítí je:</p> <p>a) pomáhat s využitím potenciálu spolupráce na evropské úrovni v oblasti vysoce specializované zdravotní péče pro pacienty a pro systémy zdravotní péče prostřednictvím inovací v oblasti lékařské vědy a zdravotnických technologií;</p> <p>b) pomáhat všem pacientům, jejichž zdravotní stav vyžaduje zvláštní soustředění zdrojů nebo odborných znalostí, se získáním přístupu k vysoce kvalitní a nákladově efektivní zdravotní péči;</p> <p>c) maximalizovat nákladově efektivní využívání zdrojů jejich soustředěním tam, kde je to vhodné;</p> <p>d) pomáhat se sdílením znalostí a s poskytováním odborné přípravy pro zdravotnické pracovníky;</p> <p>e) vytvořit měřítka kvality a bezpečnosti a pomáhat s rozvojem a šířením osvědčených postupů v rámci sítě i mimo ni;</p> <p>f) pomáhat členským státům, kterým chybí dostatečný počet pacientů se specifickou diagnózou, technologie nebo míra odborných znalostí, v tom, aby mohly poskytovat vysoce specializované služby nejvyšší kvality v úplném rozsahu.</p> <p>3. Komise přijme:</p> <p>a) seznam specifických kritérií a podmínek, které musí evropské referenční sítě splňovat, včetně podmínek a kritérií, které musí splňovat poskytovatelé zdravotní péče, kteří se chtějí zapojit do evropských referenčních sítí, aby se zajistilo, že evropské referenční sítě:</p> <p>i) mají příslušné kapacity pro diagnostikování, následné sledování a správu pacientů s dobrými výsledky, které mohou případně doložit;</p> <p>ii) mají dostatečné kapacity a možnosti pro poskytování odpovídajících služeb a pro zajištění kvality poskytovaných služeb;</p> <p>iii) mají kapacity pro poskytování odborného poradenství, diagnostikování nebo potvrzování diagnóz, pro vytváření zásad pro osvědčené postupy a jejich dodržování a pro provádění měření výsledků a kontroly kvality;</p>	<p>1. Členské státy usnadňují rozvoj evropských referenčních sítí poskytovatelů zdravotní péče. Uvedené sítě jsou vždy přístupné novým poskytovatelům zdravotní péče, kteří si přejí zapojit se do nich, pokud tito poskytovatelé zdravotní péče splňují všechny požadované podmínky a kritéria.</p> <p>2. Cílem evropských referenčních sítí je:</p> <p>a) pomáhat s využitím potenciálu spolupráce na evropské úrovni v oblasti vysoce specializované zdravotní péče pro pacienty a pro systémy zdravotní péče prostřednictvím inovací v oblasti lékařské vědy a zdravotnických technologií;</p> <p>b) pomáhat všem pacientům, jejichž zdravotní stav vyžaduje zvláštní soustředění zdrojů nebo odborných znalostí, se získáním přístupu k vysoce kvalitní a nákladově efektivní zdravotní péči;</p> <p>c) maximalizovat nákladově efektivní využívání zdrojů jejich soustředěním tam, kde je to vhodné;</p> <p>d) pomáhat se sdílením znalostí a s poskytováním odborné přípravy pro zdravotnické pracovníky;</p> <p>e) vytvořit měřítka kvality a bezpečnosti a pomáhat s rozvojem a šířením osvědčených postupů v rámci sítě i mimo ni;</p> <p>f) pomáhat členským státům, kterým chybí dostatečný počet pacientů se specifickou diagnózou, technologie nebo míra odborných znalostí, v tom, aby mohly poskytovat vysoce specializované služby nejvyšší kvality v úplném rozsahu.</p> <p>3. Komise přijme:</p> <p>a) seznam specifických kritérií a podmínek, které musí evropské referenční sítě splňovat, včetně podmínek a kritérií, které musí splňovat poskytovatelé zdravotní péče, kteří se chtějí zapojit do evropských referenčních sítí, aby se zajistilo, že evropské referenční sítě:</p> <p>i) mají příslušné kapacity pro diagnostikování, následné sledování a správu pacientů s dobrými výsledky, které mohou případně doložit;</p> <p>ii) mají dostatečné kapacity a možnosti pro poskytování odpovídajících služeb a pro zajištění kvality poskytovaných služeb;</p> <p>iii) mají kapacity pro poskytování odborného poradenství, diagnostikování nebo potvrzování diagnóz, pro vytváření zásad pro osvědčené postupy a jejich dodržování a pro provádění měření výsledků a kontroly kvality;</p>

<p>iv) jsou schopny použít multidisciplinární přístup;</p> <p>v) poskytují vysokou úroveň odborných znalostí a zkušeností, která je doložena publikační činností, granty nebo čestnými místy a výukovými a školicími aktivitami;</p> <p>vi) se významně podílejí na výzkumu;</p> <p>vii) se zapojují do epidemiologického dozoru, například prostřednictvím registrů;</p> <p>viii) jsou úzce propojeny a spolupracují s ostatními specializovanými středisky a sítěmi na vnitrostátní a mezinárodní úrovni a mají kapacitu pro vytváření sítí;</p> <p>ix) jsou úzce propojeny a spolupracují se sdruženími pacientů, pokud taková sdružení existují.</p> <p>b) postup pro zřízení evropských referenčních sítí.</p> <p>4. Opatření uvedená v odstavci 3, jejichž účelem je změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou uvedeným v čl. 19 odst. 3.</p>	<p>~~iv) jsou schopny použít multidisciplinární přístup;~~</p> <p>~~v) poskytují vysokou úroveň odborných znalostí a zkušeností, která je doložena publikační činností, granty nebo čestnými místy a výukovými a školicími aktivitami;~~</p> <p>~~vi) se významně podílejí na výzkumu;~~</p> <p>~~vii) se zapojují do epidemiologického dozoru, například prostřednictvím registrů;~~</p> <p>~~viii) jsou úzce propojeny a spolupracují s ostatními specializovanými středisky a sítěmi na vnitrostátní a mezinárodní úrovni a mají kapacitu pro vytváření sítí;~~</p> <p>~~ix) jsou úzce propojeny a spolupracují se sdruženími pacientů, pokud taková sdružení existují.~~</p> <p>~~b) postup pro zřízení evropských referenčních sítí.~~</p> <p>~~4. Opatření uvedená v odstavci 3, jejichž účelem je změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou uvedeným v čl. 19 odst. 3.~~</p>
---	---

Odůvodnění

Přeshraniční spolupráce v EU je podporována, protože členským státům přináší přidanou hodnotu. Přesto však není nutné právně upravovat spolupráci v případě vysoce specializovaných způsobů léčby a při řízení nových zdravotnických technologií právě směrnici, neboť by tím členským státům vznikl právní závazek k takové spolupráci. Z tohoto pohledu není ustanovení v souladu s cíli formulovanými v článku 1.

Pozměňovací návrh 16

Článek 17 – Spolupráce při řízení v oblasti nových zdravotnických technologií – vyškrtnout

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>1. Členské státy usnadní rozvoj a fungování sítě spojující vnitrostátní orgány nebo subjekty odpovědné za hodnocení zdravotnických technologií.</p> <p>2. Cílem sítě pro hodnocení zdravotnických technologií je:</p> <p>a) podpořit spolupráci mezi vnitrostátními orgány nebo subjekty;</p> <p>b) podpořit poskytování objektivních, spolehlivých, včasných, transparentních a přenositelných informací o střednědobé a dlouhodobé účinnosti zdravotnických technologií a umožnit účinnou výměnu těchto informací mezi vnitrostátními orgány nebo subjekty.</p> <p>3. Členské státy určí orgány nebo subjekty, které se zapojují do sítě uvedené v odstavci 1, a sdělí Komisi názvy a kontaktní údaje uvedených orgánů nebo subjektů.</p> <p>4. Komise v souladu s postupem uvedeným v čl. 19 odst. 2 přijme opatření nezbytná pro zřízení a řízení této sítě a pro určení povahy a typu informací, které se mají vyměňovat.</p>	<p>~~1. Členské státy usnadní rozvoj a fungování sítě spojující vnitrostátní orgány nebo subjekty odpovědné za hodnocení zdravotnických technologií.~~</p> <p>~~2. Cílem sítě pro hodnocení zdravotnických technologií je:~~</p> <p>~~a) podpořit spolupráci mezi vnitrostátními orgány nebo subjekty;~~</p> <p>~~b) podpořit poskytování objektivních, spolehlivých, včasných, transparentních a přenositelných informací o střednědobé a dlouhodobé účinnosti zdravotnických technologií a umožnit účinnou výměnu těchto informací mezi vnitrostátními orgány nebo subjekty.~~</p> <p>~~3. Členské státy určí orgány nebo subjekty, které se zapojují do sítě uvedené v odstavci 1, a sdělí Komisi názvy a kontaktní údaje uvedených orgánů nebo subjektů.~~</p> <p>~~4. Komise v souladu s postupem uvedeným v čl. 19 odst. 2 přijme opatření nezbytná pro zřízení a řízení této sítě a pro určení povahy a typu informací, které se mají vyměňovat.~~</p>

O d ů v o d n ě n í

Přeshraniční spolupráce v EU je podporována, protože členským státům přináší přidanou hodnotu. Přesto však není nutné právně upravovat spolupráci v případech vysoce specializovaných způsobů léčby a při řízení nových zdravotnických technologií právě směrnicí, neboť by tím členským státům vznikl právní závazek k takové spolupráci. Z tohoto pohledu není ustanovení v souladu s cíli formulovanými v článku 1.

Pozměňovací návrh 17

Čl. 18 odst. 1 – Sběr údajů pro účely statistiky a sledování – upravit

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>1. Členské státy shromažďují za účelem sledování statistické a další doplňující údaje o poskytování přeshraniční zdravotní péče, o poskytované péči, poskytovatelích a pacientech, nákladech a výsledcích. Tyto údaje shromažďují v rámci svých všeobecných systémů pro sběr údajů o zdravotní péči v souladu s vnitrostátními právními předpisy a právními předpisy Společenství o vypracovávání statistik a ochraně osobních údajů.</p>	<p>1. Členské státy shromažďují za účelem sledování statistické a další doplňující údaje o poskytování přeshraniční zdravotní péče, o poskytované péči, poskytovatelích a pacientech, nákladech a výsledcích. Tyto údaje shromažďují výhradně v rámci svých všeobecných systémů pro sběr údajů o zdravotní péči v souladu s vnitrostátními právními předpisy a právními předpisy Společenství o vypracovávání statistik a ochraně osobních údajů.</p>

O d ů v o d n ě n í

Přeshraniční sběr údajů je vítán, nicméně jen pod podmínkou, že již existující údaje budou shromažďovány a předávány. Důvodem je, že sběr nových údajů může být značně nákladný. Při sběru nových údajů musí být doba, která je k němu nezbytná, v poměru k užítku/účinnosti shromážděných údajů.

V Bruselu dne 12. února 2009.

předseda
Výboru regionů
Luc VAN DEN BRANDE

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2009 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 000 EUR ročně (*)
Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	100 EUR měsíčně (*)
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční CD-ROM	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	700 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	70 EUR měsíčně
Úřední věstník EU, řada C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	400 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	40 EUR měsíčně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční CD-ROM (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	500 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), CD-ROM, 2 vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	360 EUR ročně (= 30 EUR měsíčně)
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

(*) Prodej podle jednotlivých čísel: do 32 stran: 6 EUR
od 33 do 64 stran: 12 EUR
více než 64 stran: cena stanovena jednotlivě

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v *Úředním věstníku* L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsovat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je *Úřední věstník* vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k *Úřednímu věstníku* (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném CD-ROM.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh *Úředního věstníku*. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Prodej a předplatné

Placené publikace vydávané Úřadem pro úřední tisky jsou k dispozici u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>